

Giới thiệu Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)

Cô không phải là người độc ác nhưng sao lão Thiên lại trừng phạt cô như vậy. Làm cô xuyên vào cuốn tiểu thuyết mới đọc thì cũng thôi đi nhưng sao lại xuyên vào nữ phụ độc ác?

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Tai nạn

Tại một nơi nào đó, cô đang vô thức lơ lửng giữa không gian

-umk....- cô khẽ mở mắt, xung quanh cô chỉ có bóng tối

- đây là đâu - cô khẽ nói. Cô đang cố nhớ lại, chuyện gì đã xảy ra với cô và đây là đâu

*****dải phân cách*****

Tại đường cao tốc

Hiện tại đang có một cuộc rượt đuổi kinh hoàng, có một chiếc ô tô đua đang lao nhanh trên đường, phía sau là 5-6 chiếc xe đuổi theo. Trên chiếc xe đua là một cô gái rất xinh đẹp. Đó không ai khác là cô, cô là một sát thủ có tiếng trong thế giới ngầm, với biệt danh sát thủ khát máu, vì nhiệm vụ cô làm chỉ có thành công chứ không bao giờ thất bại. Nhưng hôm nay là ngày xui xẻo của cô, làm nhiệm vụ không những không thành công mà còn bị đuổi bắt vậy nè.

"xui xẻo quá mà" suy nghĩ của cô

- chết tiệt - cô nhìn qua gương chiếu hậu rồi rửa thầm. Bọn chúng đuổi tới nơi rồi, cô không tin là không thoát được. Cô nhấn ga tăng lên 300km/giờ(chém: >)

- kettttt...rầm...- xe của cô đã đâm phải dải phân cách đường, do là cô đi với vận tốc cao đến khúc cua bẻ lái không kịp nên đâm vào

- bùmmm...- bị đâm xe nên bình xăng của xe bị dò rỉ còn gặp phải tia lửa của động cơ máy nên xe phát nổ

Trả mấy chốc xe của cô như một ngọn đuốc khổng lồ

Còn mấy chiếc xe đuổi theo cô thấy cô bị tai nạn nên cũng bỏ đi

'mọi người muốn biết diễn biến tiếp theo không'

Đợi chap sau nha: >

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Xuyên không 1

Quay về hiện tại:

Hiện tại mặt của cô đen như đất nôi, vậy là cô đã chết lại còn chết khó coi như vậy, giờ cô chỉ biết gào thét trong lòng.

Vậy đây là địa ngục hay thiên đàng vậy, cô thấy tối thui à.

- có ai không!!! - cô liền gọi to.

"ủa làm gì có ai mà gọi, phải gọi là" suy nghĩ của cô.

- mà quý ở đâu hiện thân, thiên thần đâu hết rồi, không ai làm việc à. Hãy làm ăn tấc trách quá - cô liên nói một hơi rồi tự lắc đầu.

" mà mình bị tự kỉ ám thị từ bao giờ vậy nè " cô tự cười khổ.

- làm ơn hãy giúp tôi - có một giọng nói khản thiết vang lên.

- ai vậy, ai đang nói vậy- cô nhìn xung quanh nói.

- xin hãy giúp tôi -giọng nói đó vẫn vang lên.

- cô đang ở đâu, tôi giúp được gì cho cô - cô cất tiếng nói.

- vậy là cô đồng ý giúp tôi - giọng nói lại vang lên.

- hà đồng ý, tôi đồng ý bao giờ - cô bất ngờ nói. Cô đã nói đồng ý đâu.

Bắt đầu mọi thứ chờ nên yên lặng.

- nè cô đâu rồi - cô cất tiếng gọi.

Rồi có một đốm sáng xuất hiện nhìn như một ngôi sao nhỏ vậy. Rồi ngôi sao đó dần dần trở lên to hơn như đang lao về phía cô, do sáng quá theo phản xạ cô nhắm mắt lại.

Tại một bệnh viện lớn nhất thành phố Z

Trong phòng bệnh vip có một cô gái đang nằm hôn mê trên giường, bên cạnh là máy ôxy, máy đo nhịp tim và chai nước biển.

Căn phòng yên lặng chỉ có chỉ có thể nghe thấy máy đo nhịp tim vẫn chạy.

- títtttttt - máy đo nhịp tim chạy dài, đó là báo hiệu tim của cô gái đã ngừng đập.

- cách - cửa phòng mở, có một cô y tá bước vào

- bác sĩ, nguy rồi - cô y tá liền hét hoảng khi thấy máy đo tim liên chạy đi tìm bác sĩ.

- títtttt...tít...tít...tít - máy đo tim đang chạy dài đột ngột ngừng nhịp tim xuất hiện.

Cô gái nằm trên giường từ từ mở mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Xuyên không (end)

Tại bệnh viện:

Cô từ từ mở mắt, đập vào mắt cô là trần nhà màu trắng, cô khẽ nhìn xung quanh, hình như cô đang ở bệnh viện.

Nhưng cô đã chết rồi mà, vụ nổ xe đó, sao có thể sống được chứ.

- cách - cô đang suy nghĩ thì cửa phòng bệnh mở. Tiếp sau đó là một hàng bác sĩ, y tá chạy vào.

- hàn tiểu thư cô tỉnh rồi, cô không sao chứ - bác sĩ hết nhìn cô rồi nhìn máy đo tim.

- sao cô nói hàn tiểu thư chết rồi, máy đo tim bình thường, hàn tiểu thư cũng tỉnh, vậy là sao - vị bác sĩ nổi giận nói.

- dạ...dạ tôi cũng không biết rõ ràng tôi thấy tim cô ấy ngừng đập rồi vậy mà cô ấy có thể tỉnh lại - cô y tá run sợ nói.

- cô phải để ý hơn nếu còn phạm sai lầm thêm một lần nữa cô sẽ bị đuổi việc, biết chưa - vị bác sĩ kia nói.

- vâng - cô y tá khẽ trả lời.

- được rồi mọi người đi làm việc đi, còn cô mau gọi hàn lão gia và hàn phu nhân tới, nói hàn tiểu thư tỉnh rồi - vị bác sĩ nói.

Rồi quay ra cô hàn tiểu thư tôi sẽ kiểm tra cho cô.

Cô từ nãy nghe mà không hiểu gì cả, gì mà hàn tiểu thư, rồi còn tìm ngừng đập cô không hiểu gì cả. Cô muốn hỏi vị bác sĩ kia nhưng do mặt nạ ôxy nên cô không thể nói được.

- hàn tiểu thư tôi đã kiểm tra xong, cô nghỉ ngơi đi - nói rồi vị bác sĩ kia lui đi.

- cạch - cửa phòng đóng lại.

Giờ chỉ còn cô trong phòng, cô liền cố ngồi dậy, cô lấy tay bỏ chiếc mặt nạ ôxy ra.

Nhưng hình như cơ thể cô có một sự thay đổi không hề nhẹ, bàn tay múp míp bụng toàn mồ.

Cô liền vội lao vào phòng ws

- áaaaaa - cô đang đứng trước gương mà hét(ôi giọng ca vàng)

Trước gương không phải là cô, cô đâu mất rồi. Cô hết nhìn gương rồi quay ra phía sau, và phải chấp nhận một sự thật là đó là cô. Nhưng tại sao cô ra nông nỗi này, béo ú mặt đầy nám tàn nhang và cả trứng cá nữa chứ.

Sau một hồi thất thần cô cũng bước ra ngoài mà hồn trên mây. Cô thấy lý lịch bệnh nhân treo ở cuối giường, vội lấy đọc

Tên: hàn song nhi

Tuổi:17

Chẩn đoán bệnh: bị thương mạnh ở đầu, hôn mê sâu.

Cô nhìn mà hoa mắt, song nhi đúng là tên cô nhưng cô không phải họ hàn, lại càng không phải 17 tuổi.

Hàn song nhi tên nghe quen lắm(thì tất nhiên tên chị mà)

Nữ phụ xấu xí trong quyển truyện, tiểu thỏ em là của bọn anh.

Vậy là cô đã.

- XUYEN KHÔNGGGGG - cô lại một lần nữa hét lên.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: May mắn hay xui xẻo

Sau 5 phút định hình, và não bộ tiếp thu

Thì cô đã xuyên không. Nhưng tại sao, cô sống đâu có ác đâu, cùng lắm giết mấy chục người thôi mà(chị ít ác quá). Uk thì cứ cho cô xuyên vào nữ phụ đi, nhưng ít ra cũng cho cô xuyên vào nữ phụ dễ coi hơn một chút. Đằng này nhìn cô không khác lu di động, đã thế mặt mày nhè ghê không chịu được.

- cạch - cửa phòng bật mở. Bước vào là một cặp vợ chồng nhìn khá sang chảnh.

Khi thấy cô người phụ nữ kia đã khóc lao vào vô như bay, làm cô hơi bất ngờ, nhìn người phụ nữ đang ôm mình, tự nhiên cô cảm thấy ảm áp vô cùng.

- song nhi cuối cùng con cũng tỉnh rồi, mẹ lo cho con lắm - sau khi khóc xong người phụ nữ mới buông cô ra và nói.

- làm như mình em lo cho con vậy - người đàn ông trông khá phong độ cất tiếng nói.

- song nhi con khỏe chưa mà đã xuống giường rồi - người đàn ông dịu dàng nói.

- rồi rồi anh cũng lo được chưa - người phụ nữ cười khổ với ông chồng này, lớn già đầu rồi mà như trẻ con vậy.

Từ nãy giờ cô không nói gì nhưng cô thấy vui vui.

- ba, mẹ - cô cất tiếng gọi. Cô chắc chắn hai người này là ba và mẹ của nữ phụ.
- chuyện gì vậy con, hay con có chỗ nào không khoẻ, để mẹ gọi bác sĩ nha - mẹ cô lo lắng nói.
- không sao đâu mẹ con không sao cả - cô lắc đầu nói.
- con đã hôn mê 2 tháng rồi đó, ba mẹ rất lo cho con - ba cô cất tiếng nói
- con biết rồi mà, con xin hứa sẽ không bao giờ làm ba mẹ phiền lòng nữa, con xin hứa...xin hứa - cô dơ tay thề
- được rồi, thôi con nghỉ đi. À con muốn ăn gì không mẹ mua cho - mẹ cô cười nói.
- dạ thôi trong tủ lạnh bệnh viện nhiều đồ ăn lắm mẹ không phải mua đâu(phòng VIP mà) - cô cười nói
- ưk vậy ba mẹ về nha, mai mẹ vào thăm con - mẹ cô xoa đầu cô nói
- vâng, ba mẹ đi cẩn thận - cô mỉm cười nói.
- ạch - cánh cửa đóng lại

Cô nhìn về phía cửa, vát giác mỉm cười.

- nữ phụ cô thật may mắn khi có ba mẹ, lại còn là ba mẹ tốt nữa, cô đúng là có phúc mà không biết hưởng. Lại chạy theo đám nam chính đó rồi có một kẻ cục thâm. Nhưng mà cô hãy yên nghỉ đi tôi sẽ thay cô sống tốt và sẽ không bao giờ bước vào vết xe đổ của cô - cô khẽ nói đủ mình nghe.

Không biết cô là may mắn hay xui xẻo nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Rắc rối bệnh viện

Như vậy cô đã nằm viện được 1 tuần rồi.

Cô dần quen cuộc sống mới, mẹ của nữ phụ luôn tới thăm cô. À không giờ phải nói là mẹ của cô mới đúng. Bà luôn ân cần lo lắng cho cô, khiến cô rất cảm động.

Nhưng cô vẫn chưa quen với cơ thể này, mỗi lần nhìn mình trong gương là cô khóc không ra nước.

Từ lúc nằm viện, cô không phải làm gì cả, hết ngủ rồi ăn, hết ăn rồi chơi điện tử, rồi lại đọc truyện ngôn tình.

Cô có cảm tưởng mình lại béo thêm rồi, người lúc nào cũng nặng nề, vì vác chục kg mỡ trên người.

Giờ hiện tại cô đang nằm thoải mái trên giường, chơi điện tử và ăn táo.

- ạch - cửa phòng mở.

- mẹ à, hôm nay mẹ lại làm món gì thế - cô nghĩ là mẹ mình lại mà đồ ăn cho mình. Một tuần rồi ngày nào cũng thế, giờ cô biết tại sao thân thể nữ phụ lại phì nhiêu như vậy. Nhưng mà!

- cộp cộp - bước chân tiến vào.

Cô không ngẩng đầu lên, nhưng linh cảm sát thủ cho cô biết rằng đó không phải là mẹ cô. Mà là một người đàn ông mang giày tây.

Giờ cô mới ngẩng đầu lên và

"trời ơi soái ca" suy nghĩ của cô.

Trước mặt cô là một người đàn ông cực kì soái ca, cao khoảng 1m8 body chuẩn, khuôn mặt vuông chữ điền, mắt sắc mũi cao môi mỏng. Phải nói là chuẩn của chuẩn.

Người đàn ông khẽ nhướn mày nhìn người trước mặt đang nhìn chăm chăm vào anh mà chảy nước miếng(nói quá).

- cô nhìn đủ chưa - anh nhìn cô khó chịu lên tiếng.

- à, xin lỗi - sau khi bị đánh thức cô liên tưởng mình hơi lố nên gãi đầu xin lỗi.

- cái tính mê trai lăng lơ như cô có chết cũng không thay đổi, nhưng mà nếu cô đẹp thì tôi sẽ suy nghĩ lại mà cho cô làm người qua đường, nhưng đường này thì, có cho không tôi cũng không thêm - người đàn ông nói giọng khinh miệt.

- nè anh là ai mà nói vậy - cô tức giận lên tiếng. Cái gì mà người qua đường rồi còn cho không cũng không thêm.

- cô thật không biết tôi là ai, hay cô đang giả nai, cô đóng cũng đạt đó - anh ta khinh bỉ nhìn cô.

- anh bị ám đầu à, nóng quá nên đập giấy thần kinh đúng không - cô cũng không vừa mà nói móc lại. Từ nãy giờ mới để ý, anh ta mặc áo bác sĩ, chắc bác sĩ khoa tâm thần học quá.

- cô...cô dám nói tôi như vậy à - anh ta tức giận nói. Từ bao giờ mà cô ta lại miệng lưỡi sắc bén như vậy.

- tại sao không dám, anh là ba tôi chắc - cô bình thản khoanh tay nói.

- cô được lắm, hay là bị từ hôn nên chuyển qua bị thần khinh rồi. Loại người như cô chết cũng đáng, lăng lơ độc ác lại còn xấu xí nữa chứ - anh ta cũng khoanh tay nói.

Hiện tại mặt cô đang đen như đất nôi. Cô nhìn đủ rồi nha, sức chịu đựng của con người có giới hạn. Huống chi sức nhịn nhục của cô còn ít hơn người ta.

*Đội chap sau nha, cảm ơn mọi người đã ủng hộ:)

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đội Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Không phải dạng vừa đâu

Hiện tại cô đang rất tức giận, chưa bao giờ và chưa một ai dám nói cô như vậy.

- sao vậy tôi nói đúng rồi phải không - anh thấy cô im lặng liền làm tới, mà không biết là sắp có bão.

- đúng cái đầu anh. Ờ tôi xấu tôi mập rồi sao, tôi cũng đã ăn hết của cả dòng họ nhà anh chưa, còn cái gì mà cho không anh cũng không thêm. Phải ngược lại mới đúng có tặng anh kèm theo khuyến mại, thì tôi cũng chỉ lấy khuyến mại còn anh thì vất vào sọt rác - cô tức giận đứng lên nói.

- cô bị ám đầu à, hay cô ăn phải gan hùm. Mà giám nói thế với tôi - anh ta cũng không vừa mà quát lại "đây có phải hàn song nhi mà mình biết không" suy nghĩ của anh ta.

- anh còn dám nói tôi bị ám đầu - cô tức giận lao về phía anh và.....!

- aaaaa, cô làm gì vậy buông ra - anh hét lớn nói.

Bây giờ đang có một hình ảnh rất là "thân thương" cô đang cắn vào tay anh, còn rất chặt nữa(tình đoàn kết / sn: đoàn kết con khi đầu răng muốn chết).

-hàn tiểu thư có chuyện gì vậy - hai cô y tá vội vào khi nghe thấy tiếng hét đầy nam tính. Và đứng hình khi nhìn cảnh này, trưởng khoa âu đáng kính bị một vật thể lạ cắn chặt tay' âu yếm'.

- các cô còn đứng đó mau lôi cô ta ra - anh nghiêng răng nói.

Phải một lúc sau cô mới tha cho anh ta.

- buồn tôi ra, tôi phải xử anh ta - cô vẫn la hét.

- hàn song nhi cô dám cắn tôi, tôi sẽ không tha cho cô đâu - anh nói rồi tức giận bỏ đi.

Còn cô sau khi anh ta bỏ đi cô mới bình tĩnh, không la hét nữa.

Hai cô y tá thì hết nhí cô rồi nhìn nhau, và có chung một suy nghĩ "cô hàn tiểu thư này thật kì lạ, trưởng khoa âu của bọn họ là một soái ca, nè nha đẹp trai nè, men nè, giàu có nè. Đa số các nữ bệnh nhân ở đây vào bệnh viện này là vì trưởng khoa, và cả các nữ y tá nữa đều muốn xin vào làm việc ở đây là nhờ trưởng khoa.

Vậy mà bây giờ lại có một nữ bệnh nhân dám can trường khoa lại còn là một người nhan sắc dưới trung bình ".

- hàn tiểu thư nếu như không còn việc gì nữa chúng tôi đi ra nha - một trong hai cô y tá nói.

- khoan đã cho tôi hỏi người vừa rồi là ai vậy - cô liền thắc mắc hỏi.

- à đó là trưởng khoa và cũng là giám đốc tương lai của bệnh viện này âu dương triết - cô y tá từ tốn nói.

- ư, vậy sao. Thôi hai chị đi đi - cô mỉm cười nói, khác hẳn vẻ hùng hổ vừa rồi.

" âu dương triết là một trong các nam chính trong giàn hậu cung của nữ chủ. Hắn ta là hạng người biến thái thì vô hạn mà thủ đoạn thì vô biên, hắn ta rất thích hành hạ người khác bằng thuốc do anh ta tự chế ra. Nữ phụ chết thảm cũng có hắn ta góp phần, hắn ta cho nữ phụ uống một loại thuốc kịch độc để cho nữ phụ sống không được chết cũng không xong.

Nhưng cũng không thể phủ nhận hắn ta là người có tài, làm trưởng khoa của một bệnh viện lớn khi mới 22 tuổi.

Trong truyện hắn ta biến thái nhất, có lẽ cô nên tránh hắn. Nhưng vừa rồi hắn còn nói sẽ không tha cho cô.

Cô không sợ, nói gì thì nói cô cũng đã từng là một sát thủ, chả nhẽ cô lại sợ hắn. Hãy nhớ rằng cô không phải rặng vừa đâu " suy nghĩ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Kế hoạch

Ngày hôm sau.

Cô đang ngồi trên giường để bác sĩ kiểm tra.

- sức khoẻ của cô đang tiến triển rất tốt - vị bác sĩ nói.

- dạ, vậy bao giờ có thể xuất viện ạ - cô hỏi vị bác sĩ kia.

- khoảng 2 ngày nữa, tôi sẽ kiểm tra tổng quát lại cho tiểu thư, nếu không có gì thay đổi tôi sẽ kí giấy xuất viện cho tiểu thư - vị bác từ tốn nói.

- vậy thì hay quá, cảm ơn bác sĩ - cô vui mừng nói. Cũng phải thôi cô chán ở đây lắm rồi, lại còn cái mùi đặc trưng của bệnh viện nữa chứ. Không lo đựng hàng!

- tiểu thư cô hãy nghỉ ngơi đi, lát nữa y tá sẽ mang thuốc vào cho cô - bác sĩ nói rồi đi ra ngoài.

- ạch - cửa phòng mở. Cô y tá đẩy xe thuốc vào.

- hàn tiểu thư tới giờ uống thuốc rồi - cô y tá nhẹ nhàng nói.

- cảm ơn chị - cô mỉm cười nói. Rồi nhận thuốc từ tay cô y tá.

- à chị cho em hỏi thuốc này là ai kê vậy chị - cô nhìn thấy một viên thuốc khá nghi nên mỉm cười hỏi.

- đó là thuốc của trưởng khoa kê, trưởng khoa nói cô khoẻ rồi nên không cần uống những loại thuốc cũ nữa - cô y tá cười hiền nói.

- vậy sao, cảm ơn chị nha - cô cười tươi trả lời.

- vậy cô uống đi nha - cô y tá cười rồi đẩy xe thuốc đi.

Bây giờ cô đang ngồi trên giường và nụ cười vừa nãy đã biến mất, thay vào đó là ánh mắt lạnh lùng nhìn viên thuốc trong tay. Trong số những viên thuốc kia có một viên cô thấy rất quen.

Một lúc suy nghĩ, rồi cô nở một nụ cười rất khả ái nhìn viên thuốc hình con nhộng kia mà người khác nhìn vào lạnh sống lưng.

Tại phòng trưởng khoa:

Cửa phòng mở nhẹ, có một cái đầu thò vào.(chắc không phải nói mọi người cũng biết là ai phải không) cô nhẹ nhàng bước vào rồi đóng cửa, cô cố gắng không phát ra một tiếng động. Rồi cô thấy không có ai trong phòng cả.

- cạch - cửa phòng mở. Hấn bước vào

Cô lúống cuống tìm chỗ trốn, để hấn mà phát hiện là kế hoạch của cô coi như tiêu.

Hấn vừa bước vừa xem tài liệu.

- cộc...cộc...cộc - có tiếng gõ cửa.

- vào đi - hấn cất lạnh giọng nói.

Cô y tá bước vào trên tay là cốc cafe

- trưởng khoa cafe của anh - cô y tá e thẹn nói(muốn ới)

- cô để đó đi - hấn vẫn xem tài liệu nói.

- dạ - cô y tá đi ra(có một sự hụt hẫng không hề nhẹ)

Cô từ nãy giờ vẫn nín thở chờ đợi. Hấn đang tiến gần đến chỗ của cô chốn. Và....!

* chap sau sẽ rất vui đó:)

* bye bye

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Kế hoạch thành công

Hấn đang tiến rất gần đến chỗ của cô trốn.

Cô thì đang bịt miệng, sợ chi cần thở nhẹ là bị hấn phát hiện.

- reng reng reng - điện thoại của hấn reo lên.

- alo, có chuyện gì - hấn nói bằng giọng lạnh.

-..... -

- uk, tôi biết rồi - hấn nói xong liền cúp máy, rồi bước ra ngoài.

- cạch - cửa phòng đóng lại. Khi nghe cửa đóng lại cô mới dám chui ra. Cô cảm tưởng như hấn mà ở lâu thêm chút nữa là cô sẽ chết vì ngạt thở, trước khi bị hấn phát hiện.

Bây giờ chỉ còn cô trong phòng của hấn. Cô nhìn xung quanh, rồi phát hiện ra ly cafe vẫn còn đang bốc khói trên bàn.

Cô tiến gần đến ly cafe, và lấy trong túi áo bệnh nhân ra một mẩu giấy nhỏ. Cô mở mẩu giấy ra bên trong có một viên thuốc con nhộng lúc sáng, mà cô cho là khả nghi, vì linh cảm của một sát thủ rất nhạy nên cô có cảm giác viên thuốc này không được an toàn.

Sau đó cô mở viên thuốc con nhộng ra, thứ bột màu trắng khê rơi xuống ly cafe, và tan dần.

Làm xong công việc cao cả, cô liền rón rén mở cửa đi ra ngoài. Cũng may khi cô đi được 2 phút thì hấn quay lại.

Sau khi về phòng cô hồi hộp chờ đợi.

*****dài phân cách*****

15 phút sau.

Đã 15 phút trôi qua. Cô bắt đầu đi do thám tình hình.

Phòng trưởng khoa.

Cô khẽ mở cửa, rồi ngó vào cô bước nhẹ nhàng hết sức cố thể, với thân hình đồ sộ này. Cô thấy đèn phòng wc đang sáng, và cafe đã sôi đi một nửa.

" vậy là kế hoạch thành công mỹ mãn " suy nghĩ của cô.

Nhưng cô vẫn đang thắc mắc đó là loại thuốc gì?.

- cạch - cửa phòng wc mở. Hấn đi ra mà khuôn mặt phờ phạc, chân run, mắt hoa, tay thì bắt chuồn chuồn(tả hơi lố). Không hiểu sao khi uống xong ly cafe hấn gặp tào tháo không ngừng. Giờ hấn còn đứng được là may đó.

Hấn định bước tiếp thì thấy cô đang ung dung khoanh tay dựa vào tường.

- cô...cô đang làm gì trong phòng của tôi? - hấn ta bất ngờ hỏi.

- chỉ là tôi có lòng tốt vào xem trường khoa có làm sao không thôi - cô bình thản nói. " mình biết đó là thuốc gì rồi " suy nghĩ của cô khi thấy nạn nhân của mình(chị cũng hay ghê).

- khoan đã tại sao cô biết tôi có làm sao. Hay là chuyện này do cô làm - hấn tức giận nghiến răng nói.

- tôi làm gì, mà sao tôi không nhớ vậy ta! - cô giả nai ánh mắt ngây thơ vô(số) tội.

- rốt cuộc cô đã làm gì - hấn ta quát lên.

- thì tôi chỉ lấy viên thuốc anh kê cho tôi, cho anh uống thử thôi. Ai ngờ - cô nhếch môi nói.

- hần song nhi tôi giết cô. Ơc...ợc...ợc - hấn ta định lao về phía cô thì bụng của anh ta biểu tình.

- quác...quác...quác - một con quạ bay qua

- nè hình như tào tháo lại gọi kìa - cô cười tươi đến nỗi không nhìn thấy tổ quốc đâu.

- cô...đội đó. Rầm - hấn nói bằng giọng cảnh cáo rồi chạy lại vào phòng wc. Đóng như muốn sập cửa luôn.

" ngu sao đội " nghĩ xong cô liền thông dong đi về phòng.

Tại phòng bệnh của cô.

" không ngờ thuốc hấn ta định cho cô uống là thuốc xổ. Công nhận hấn ta thâm nho thật. Chắc chắn hấn sẽ không bỏ qua cho cô đâu. Nhưng cô không sợ, chỉ cần chịu nốt ngày mai thôi là cô được xuất viện rồi " cô suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đội Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Trả thù

Sáng hôm sau:

- chán quá, chán quá - hiện tại đang có cái lu lăn qua lăn lại trên giường.

- reng reng reng - điện thoại của cô reo lên

- alo, mẹ ạ - cô vui mừng bắt máy.

-..... - đầu giây bên kia.

- dạ con biết rồi, con chào mẹ - cô cười tươi cúp máy.

Mẹ cô nói ngày mai ba và mẹ sẽ tới đón cô xuất viện. Mấy hôm trước cô nói mẹ không cần vất vả ngày nào cũng tới lo cho cô, cô có thể tự lo cho mình, với lại cô là bệnh nhân vip nên lúc nào cũng có y tá lo.

Cô phải vất vả lắm mới thuyết phục được mẹ. Khi cô xuyên vào nữ phụ gặp bao nhiêu xui xẻo, nhưng lại có một may mắn là cô có một gia đình tốt như vậy, có ba có mẹ. Cô ở thế giới trước là cô nhị, được các sư ở tu viện nhận nuôi. Năm cô lên 12 thì tu viện bị phá cô thì bị thất lạc. Cô trở thành một tên trộm vặt. Năm 13 tuổi cô được boss của một tổ chức sát thủ nhận nuôi, và đào tạo cô thành một sát thủ. Năm 16 tuổi cô được công nhận là sát thủ giỏi

nhất thế giới ngầm. Và nếu như còn ở thế giới kia cô đã 20 tuổi rồi.

- cạch - cánh cửa mở ra làm cắt dòng suy nghĩ của cô.

Cô nhú mồm, linh cảm cho cô biết có chuyện không hay sắp xảy ra.

Và đúng là như vậy, bước vào phòng cô không ai khác chính là nam thần, à không ôn thần mới đúng. Âu dương triết.

- anh vào đây làm gì - cô nhìn bằng ánh mắt cảnh giác nói.

- tôi là bác sĩ vào khám cho bệnh nhân, vậy cũng hỏi - hần nhếch môi nhìn cô. Cái chuyện hôm qua anh không quên đâu đó là sự sỉ nhục đối với anh, anh định trả thù cô ta về tội dám cần anh. Giờ cô ta có thêm tội là cho anh uống thuốc số(gây ông đập lưng ông).

* tương lai của cô sẽ đi về đâu *

* đợi chap sau nha *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Đừng coi thường tôi

Quay lại chap trước:

- tôi không cần bác sĩ vừa khám cho tôi rồi - cô lấy gối để phòng thủ nói.

- cô nên cảm thấy may mắn vì có một vị bác sĩ đẹp tại tài gọi như tôi khám cho cô - anh nói bằng giọng tự mãn(oẹ)

" may mắn con khi tôi xui lắm mới vào viện của anh năm đó. Còn tự sướng nữa chứ, đúng là đẹp mà điên, chỉ được cái mã bên ngoài " suy nghĩ của cô.

- sao vậy không phải trước đây cô luôn bám tôi như sam sao, dù có đánh có đuổi cũng không đi - anh thấy cô im lặng nhìn anh bằng ánh mắt ' ta khinh ' anh lấy trong túi áo bác sĩ ra một lọ vaccin nhỏ và một ống tiêm. Đúng là lạ từ lúc cô tỉnh lại anh thấy cô thay đổi 180 độ. Không còn bám theo anh thay vào đó tránh anh như tránh tà vậy, còn nữa trước đây cô ta rất hiền dù anh có mắng chửi cỡ nào cô ta cũng không dám hó hé gì, còn giờ thì cô ta không những chửi anh không thương tiếc, mà còn dám trả đũa anh. Cô ta quá khác xa so với lúc xưa, làm anh có cảm giác rất khó chịu mà không biết tại sao.

- áaaaa, anh làm gì vậy thả tôi ra - cô la hét nói. Chẳng là cô thấy hần đang suy nghĩ gì đó nên tìm cách chuồn, ai ngờ bị hần tóm được.

Hần đang dí kim tiêm vào tay cô. Chợt cô nghĩ ra điều gì đó.

- bác sĩ cứu với - cô liến nói lớn. Giống như đang gọi ai vậy.

Theo phản xạ hần quay ra. Và....!

Hần tròn mắt nhìn cô rồi nhìn đui của hần.

Sau khi hần quay ra phía cửa, cô liền nhân cơ hội bắt lấy ống tiêm mà hần đang cầm đâm vào đui hần rồi bơm thuốc vào.

- cô...cô. Uych - hần chưa nói xong đã lăn ra đất, và ngất.

- nè, nè, âu dương triết anh có sao không - cô rón rén lại gần hần.

" tiêu rồi có khi nào hần chết không, cô không muốn từ bệnh viện mà chuyển qua trại giam đâu " cô khóc không ra nước mắt nghĩ.

Rồi cô tiến lại gần hần, cô hét bắt mạch rồi đưa tay lên mũi hần.

- phù, may quá hần chỉ ngủ thôi - cô thở phào nói. Rồi lục trong túi áo của hần lấy ra lọ vaccin lúc nãy.

" thì ra là thuốc ngủ, đúng là tên trời đánh " cô nhìn lọ vaccin kia.

Bây giờ cô đang khoanh tay đứng nhìn thi thể đang ngủ kia.

Tự nhiên đầu cô sáng lên một ý tưởng. Rồi nhìn hần, cô nở một nụ cười khá ái(mọi người để ý nha, cứ mỗi lần mà chị ấy cười kiểu thế là sắp có

chuyện).

Cô lại gần một cái tủ ở cạnh giường, cô kéo ngăn tủ ra lấy một cây bút dạ không phai. Cô vẫn giữ nụ cười đó, tiến về phía hấn.

Cô đặt bút bắt đầu vẽ lên khuôn mặt đẹp như tượng tạc kia.

Đầu tiên là cặp kính quanh mắt, sau đó là bộ râu, cuối cùng cô khuyến mại thêm mấy cái ria.

Mím cười hài lòng với tác phẩm của mình" mình cũng có năng khiếu hội hoạ đó chứ " suy nghĩ của cô(là thảm hoạ đúng hơn).

Bây giờ cô phải suy nghĩ làm sao mà vác hấn ra ngoài đây.

Lại có một ý tưởng loé lên, cô lấy khẩu trang y tế và kính dâm đeo cho hấn.

- chị y tá ơi, có ai không giúp với - cô gọi to

- hần tiểu thư có chuyện gì vậy - hai cô y tá chạy vào. Và bắt ngờ nhìn người dưới đất.

- tôi không biết tự nhiên anh ta lăn ra đây ngủ - cô giả vờ như không liên quan tới mình.

- để tôi gọi - cô y tá tiến lại gần.

- không cần đâu chắc anh ta mệt quá thôi, hai chị giúp tôi khênh anh ta về phòng - cô can ngăn nói.

- ưk cũng được - hai cô y tá nghe theo.

Thế là cô và hai cô y tá khênh hấn về phòng.

" ăn cái gì mà nặng thế " cô vừa khênh vừa nghĩ.

Tại phòng trường khoa:

Sau khi khênh được hấn về phòng, cô đặt hấn nằm ở sofa.

- thôi được rồi hai chị đi làm đi - cô mím cười với hai cô y tá nói.

Sau khi hai người kia đi, cô tiến về phía hấn bỏ khẩu trang và kính ra.

- ha ha ha - cô nhin không được nên cười to. Khi nhìn mặt hấn.

- âu dương triết anh đừng trách tôi, là do anh gây sự trước thôi. Và anh đừng bao giờ coi thường tôi, vì tôi không còn là hần song nhi của ngày xưa - cô đứng khoanh tay ung dung nhìn hấn ngủ. Rồi đi về phòng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Xuất viện

Buổi sáng:

Cô đang đứng trước cửa sổ, ánh mắt nhìn xa xăm như đang suy nghĩ gì đó mà chỉ có mình cô biết(cả tác giả nữa: >).

- cạch, song nhi con làm gì đó - ba mẹ cô mở cửa bước vào.

- ba mẹ, hai người tới rồi - cô liền mím cười chạy lại ôm ba mẹ mình.

- ưk, ba mẹ tới đón con gái cưng đó - mẹ cô xoa đầu cô nói.

- con chuẩn bị xong chưa - ba cô cười nói.

- dạ, xong rồi - cô mím cười trả lời.

- vậy đi thôi, xe đang đợi - mẹ cô nói, rồi dắt tay cô đi trước.

Trước cổng bệnh viện:

Cô đang nhìn nơi này lần cuối " vĩnh biệt mày bệnh viện, và tao sẽ không bao giờ tới đây một lần nữa đâu. Ha ha ha " cô nghĩ rồi cười như đứa tự kỉ. Khiến nhiều người nhìn cô như người ngoài hành tinh.

- song nhi con làm gì vậy, lên xe thôi - mẹ cô cứ thấy cô đứng cười nên phải gọi.

Sau khi cô lên xe và dời đi.

Tại phòng trưởng khoa.

- sao cô ta đã xuất viện - hấn tức giận nói.

- dạ...d...ạ - cô y tá đang cúi đầu ngời run lên. Không phải vì sợ đầu nha, mà là cô đang nhin cười, khi nhìn thấy khuôn mặt ' đẹp trai ' của trưởng khoa. Cô nhin đến nội thương luôn rồi.

- cô đi ra ngoài đi - hấn thấy cô đang nhin cười nên quát.

- rầm hán song nhi cô tưởng xuất viện là cô thoát khỏi tôi sao. Vậy là cô sai rồi, tôi sẽ đòi lại những gì mà cô đã gây ra cho tôi.(anh cứ đòi đi chị ấy sẽ trả cả lãi lúc đó sẽ thâm lắm) - sau khi cô y tá đi, anh liền đập bàn tức giận nói.

Sau đó anh lấy cái gương trong ngăn bàn ra.

Đây là tác phẩm của cô ta chứ không ai hết, lúc tỉnh lại anh đã thấy mình nằm ở trong phòng, và khi soi gương thì anh thấy khuôn mặt mình bị xúc phạm thâm hại. Rửa không có sạch. Anh thật sự chỉ muốn bóp chết cô thôi.

- HÀN SONG NHIIIIIII - anh tức giận hét lên, làm rung chuyển cả bệnh viện.

- hất xì - cô hất xì một cái.

- con có sao không - mẹ cô quay ra cô hỏi.

- dạ. Con không sao chắc ai đó đang nhắc con thôi - cô cười trả lời. Mẹ cô nghe vậy, thì cười rồi quay lên.

Còn cô có cảm giác như đang bị ai đó chuẩn bị ném lựu đạn vậy(boom nguyên tử thì đúng hơn)

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Về nhà

Tại biệt thự hàn gia:

Xe ô tô dừng trước cổng biệt thự.

Cô bước xuống xe, mà kinh ngạc nhìn căn biệt thự nó y như lâu đài thu nhỏ vậy. Căn biệt thiết kế theo kiểu châu â, xung quanh biệt thự là những khóm hoa hồng đủ màu.

" thật là đẹp " cô thốt lên một câu cảm thán. Trong truyện có nhắc qua gia cảnh của nữ phụ, nhưng cô không nghĩ giàu cỡ này.

- song nhi con làm gì vậy, vào trong thôi - mẹ thấy cô cứ đứng như tượng, mà mắt chữ o mồm chữ a.

Khi cô bước vào trong còn kinh ngạc hơn nữa, từ nội thất đến đá lát nền đều rất đẹp, và cả những hoa văn trên cột nhà nữa rất tinh xảo.

- mừng tiểu thư đã về - các người làm trong nhà đều cúi đầu nói.

- cảm ơn mọi người - cô mỉm cười tiếp nhận.

- song nhi con lên phòng nghỉ ngơi đi, mẹ sẽ chuẩn bị những món mà con thích nha - mẹ cô nắm tay cô nói.

- dạ - cô trả lời rồi đi lên phòng.

Nhưng khi cô lên tầng rồi thì có rắc rối xảy ra.

" mà phòng mình ở đâu " suy nghĩ của cô.

Căn biệt thự này rất rộng, và nhiều phòng nữa chả nhẽ cô tìm từng phòng một, vậy chắc tối sáng mai quá.

- chị gì ơi phòng của tôi ở đâu vậy(hình như có gì đó sai sai) - sau khi đang đứng bơ vơ thì có một chị người làm đi lên, nên cô hỏi.

- hà, tiểu thư chọc tôi hoài, phòng của tiểu thư mà tiểu thư không biết là sao - chị giúp việc cười nói " tiểu thư vui tính ghê " suy nghĩ của chị giúp việc(đó có gì sai sai mà).

- quác...quác...quác - lại một con quạ bay qua.

Bây giờ cô không biết nói gì hơn. Chả nhẽ nói cô không phải hàn song nhi, hay là bị mất trí nhớ. Ờ ha sao không nghĩ ra sớm hơn, nói cô bị mất trí nhớ là được rồi(liệu có quá muộn chẳng).

" hây, tưởng về nhà thì sẽ yên thân ai ngờ. Sao số tôi nhọ vậy trời(trời: đừng kêu ta tại con tác giả / TG: tui có biết gì đâu* ngây thơ*)

* đạo này dim hàng nữ phụ của chúng ta hơi nhìu(SN: người cũng biết à) *

* mong mọi người đọc chap sau nha *

* bye bye bye *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Thay đổi nữ phụ

1 tiếng sau:

- cách, phù cuối cùng cũng tìm thấy phòng - cô mở cửa phòng nói.

Sau khi nói chuyện với chị người làm xong, cô không dám hỏi ai nữa. Nếu nói cô không phải hàn song nhi thì cô sẽ bị cho là điên và bị tổng vào viện tâm thần, còn nói cô bị mất trí nhớ thì ba mẹ sẽ lo cho cô và đưa cô quay trở lại bệnh viện. Cô thật sự ngán nơi đó lắm rồi.

Vậy là cô chọn phương án là tìm từng phòng một, cuối cùng cô cũng tìm ra.

Tại sao cô biết đây là phòng nữ phụ ư. Vì chỉ có căn phòng này là trang trí lố nhố.

Phòng gì đâu toàn gấu bông, còn màu chủ đạo của phòng là màu hồng.

" gấu bông thì cô thích, con căn phòng màu hồng cô không có thích " suy nghĩ của cô.

- ạch - cô lăn ra giường nằm. Cô thật sự rất mệt khi tìm từng phòng như vậy.

Nhưng hình như cô đã quên gì đó rất quan trọng thì phải.

Cô ngồi dậy và đi đi lại lại để nghĩ, một điều rất quan trọng. Sau đó cô qua bàn trang điểm, rồi cô lại gần nhìn mình trong gương.

" đúng rồi ha, cô quên mất là mình có nhan sắc ' trời cho ' cô không thể sống trong thân hình mỡ nhiều hơn là thịt được, cả khuôn mặt xúc phạm người nhìn này nữa, làm sao cô dám ra ngoài đây. Nữ phụ là một trạch nữ chính hiểu luôn giám mình trong phòng, sống như người tự kỉ.

Rồi từ khi gặp các nam chính trong bữa tiệc cô đã rất ngưỡng mộ bọn họ, đẹp trai giàu có tài giỏi. Cô tìm cách tiếp cận họ, nhưng không những họ không để ý mà còn nói cô là lằng lơ mê trai. Cô rất buồn nhưng cô không bỏ cuộc, rồi cô rất vui mừng khi biết một trong các nam chính là vị hôn phu của mình. Niềm vui chưa kéo dài được bao lâu thì, vị hôn phu của cô từ hôn bởi một lý do là gặp phải cô nữ chính đặc biệt. Cô nằm trong bệnh viện cũng là do vị hôn phu trời đánh và cả cô nữ chính tiểu thỏ ngây thơ kia.

Trong một lần cô tình cờ gặp hần đi cùng nữ chính, nên cô đi theo tới một con ngõ nhỏ cô thấy hần đánh nhau với mấy tên con đồ để bảo vệ nữ chính. Rồi có một tên cầm tuýp sắt lao về phía hần, cô liền chạy ra đỡ cho hần vậy là cô bị chấn thương phần đầu và nát. Hần ta thấy vậy không lo cho cô mà lo cho nữ chính(cái gì vậy trời) rồi hần dẫn nữ chính đi mà bỏ mặc cô nằm đó. Cũng may có người phát hiện và đưa cô vào viện, nếu không nữ phụ cũng chết rồi ".

- đáng ghét, nự phụ à cô ngốc thật, còn đám nam chính đáng ghét kia nữa tranh dành nhau nữ chính liệu có đáng không. Và người đáng ghét nhất chính là nữ chính chỉ có kẻ ngu mới không biết cô ta đang giả vờ - cô tức giận nói

" thôi được rồi, cô đã có nhiệm vụ mới. Nếu như trước đây nhiệm vụ của cô là giết người và ăn cắp tài liệu thông tin cho tổ chức thì bây giờ nhiệm vụ của cô là, thay đổi nữ phụ lật đổ nữ chính " cô quyết tâm nghĩ.

* chap sau nữ phụ sẽ thay đổi và nữ chính sẽ xuất hiện *

* bé bi nhà ta sẽ đối phó như thế nào đây *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đụng độ nữ chính

2 tháng sau:

Tại biệt thự hàn gia:

Trong phòng:

Cổ một cô gái đang ngủ say trên giường, nhìn cô như là một thiên thần vậy khuôn mặt nhỏ nhắn. Làn da trắng hồng tự nhiên, hàng mi dài cong vút, đôi lông mày lá liễu, đôi môi nhỏ nhắn. Tất cả đều tạo lên một khuôn mặt xinh đẹp. Đó chính là nữ phụ hàn song nhi. Cô bây giờ quá khác so với lúc trước.

Đôi mắt của cô khẽ mở, cô ngồi dậy vươn vai. Cô tiến lại gần bàn trang điểm, cô nhìn mình trong gương đến cô cũng không nhận ra chính mình nữa cơ mà.

2 tháng chính là quãng thời gian vất vả của cô, cô đã phải rất chăm chỉ tập luyện thể dục. Mỗi ngày cô phải dành 4 tiếng để tập thể dục, 2 tiếng để tới spa điều trị nám tàn nhang và trứng cá, cô còn phải loại bỏ toàn bộ đồ ăn có ngọt chất béo, cô chỉ có ăn những đồ có chất proten, chất xơ và vitamin, nhất là vitamin c. Và hiện tại cô từ nặng 60kg xuống còn 47kg, cô còn điều trị hoàn toàn khôn mặt không còn dấu hiệu của nám tàn nhang và trứng cá nữa, thay vào đó là khuôn mặt trắng hồng rất đẹp.

Sau khi thay đổi thành công cô nhận ra một điều, không ai sinh ra đã hoàn hảo chỉ có cố gắng thay đổi để hoàn hảo mà thôi.

Thứ mà chúng ta có được hiện tại, thì chúng ta phải đánh đổi một thứ gì đó xứng đáng cái mà chúng ta có được.

Để có được ngoại hình như hiện tại, cô phải đổi quá nhiều thời gian, sự kiên trì và cả sức khỏe, đúng là giảm cân xong cô cảm giác rất thoải mái, nhưng lúc mới đầu giảm cân, cô đã ngất rất nhiều lần và phải truyền nước biển tại nhà, vì tập luyện quá sức.

Nhưng thôi giờ việc đó đã là quá khứ rồi cô thật sự hài lòng với ngoại hình hiện tại.

" lát nữa mình sẽ phải đi mua chút đồ, quần áo mình mặc rộng quá rồi, và mình cũng phải đi thay đổi kiểu tóc nữa nhìn kiểu này đơn điệu quá " cô mỉm cười suy nghĩ. Cô đang định vào phòng wc nhưng lại nghĩ gì đó.

" bây giờ mới 7 giờ sáng, còn sớm. Um....., ngủ tiếp(trời đất ơi) cô cười rồi nhảy lên giường trùm chăn.

*****dải phân cách*****

3 giờ chiều:

- tiểu thư, tiểu thư cô dậy đi muộn rồi - cô hầu gọi.

- óáp....., mấy giờ rồi - cô nói bằng giọng ngái ngủ hỏi.

- dạ, 3 giờ rồi - cô hầu cung kính nói.

- cái gì đã 3 giờ rồi - cô bất ngờ nói " công nhận từ khi xuyên không cô có một sức ngủ đạt đến một đẳng cấp mới " cô cảm thán nghĩ.

- tiểu thư, lão gia và phu nhân dự tiệc nên không dùng bữa tối ở nhà, tiểu thư thích ăn món gì tôi sẽ chuẩn bị - cô hầu nói.

- không cần đâu, tôi sẽ ăn ở ngoài - cô cười tươi nói.

- dạ - cô hầu trả lời xong rồi ra ngoài.

Còn cô vào phòng wc làm những việc cần làm.

Phòng khách:

Cô bước xuống với bao ánh mắt ngưỡng mộ của người làm trong nhà, ai mà không biết tiểu thư của họ vừa lột xác chứ, nhìn như mỹ nhân vậy.

Cô bước ra ngoài:

- tiểu thư cô muốn đi đâu - bác tài xể nói.
- bác cho con tới trung tâm thương mại H&K - cô cười nói. Cô lên xe và rời đi.

Tại trung tâm thương mại H&K:

Trung tâm thương mại H&K là trung tâm thương mại lớn nhất thành phố, trung tâm có 20 tầng và nhiều gian hàng khác nhau.

Cô đi vào với bao nhiêu ánh mắt nhìn, ngưỡng mộ có ghen tị có. Nhưng cô không quan tâm, khác với vẻ vui vẻ khi ở nhà bây giờ khuôn mặt cô lạnh như băng.

Salon tóc:

- quý khách thích kiểu tóc nào - cô nhân viên niềm nở nói.
- làm cho tôi kiểu này - cô chỉ vào tấm hình nói.

1 tiếng sau:

Sau khi hành hạ mái tóc hết cắt uốn nhuộm,.....vvvvv. Cuối cùng cũng xong.

Cô ép tóc dài cắt mái thưa, uốn soăn nhẹ phần đuôi tóc và nhuộm màu hạt nâu hạt dẻ.

Sau khi làm tóc xong cô đi mua quần áo, quần áo ở đây giá tỷ lệ thuận với số tầng của trung tâm thương mại.

Nó quá cao nhìn thôi mà cô chóng cả mặt vì quá nhiều số không. Cô không phải người keo kiệt và gia thế hiện tại dư sức cho cô mua thoải thích, nhưng không vì vậy mà cô cho phép mình tiêu xài hoang phí.

Tới gian khác cô thấy rẻ hơn mà đồ cũng đẹp. Cô chọn được rất nhiều đồ, rồi cô thấy có một chiếc váy màu trắng cúp ngực rất xinh nên định lấy. Nhưng.....?

- xin lỗi tôi thấy trước mà - một giọng nói nhẹ nhàng vang lên. Khi cô đang định lấy chiếc váy.

" cô ta là " cô nhú mày nhìn cô gái kia.

* đó là ai thì mọi người biết rồi ha *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đụng độ trung tâm thương mại

Quay lại chap trước:

Cô nhìn người dành váy của mình, đó là một cô gái nhìn dịu dàng không phải sắc nước hương trời, nhưng ưà nhìn xinh xắn.

Cô ta mặc váy trắng dài đến đầu gối, tay phồng kiểu công chúa, tóc được búi cù tòi mái ngố vòng cung.

Nhưng cô có cảm giác cô gái này không đơn giản.

- hà...n...s...ong...nhì, là cô sao - cô ta ấp úng nói khi nhìn thấy cô.
- cô biết tôi - cô nhú mày nói, thật sự cô không thích cô gái này.

- nhược hy - có một giọng nói đầy nam tính vang lên.

- hàn phong - cô ta đang bắt ngờ nhìn cô, khi nghe thấy tiếng cô nam nhân cô ta liền đổi thái độ, trở nên dịu dàng(trở mặt thấy ón).

Theo phản xạ khi nghe tiếng gọi cô quay ra, mắt chữ o, trai gì đâu mà đẹp quá vậy.

Cao 1m8 trở lên, body săn chắc, mặt đẹp như tượng tạc, lại có khí chất vương giả lạnh lùng.

" Nhưng mà khoan đã, nhược hy, hàn phong, nghe quen nha " cô đang xoa cằm suy nghĩ, rồi mặt cô chuyển qua đen.

" nhớ rồi lãnh hàn phong và lâm nhược hy, là nam chính và nữ chính. Lãnh hàn phong là vị hôn phu ' hựt ' của nữ phụ, còn lâm nhược hy chính là nữ chính ngày thơ 18 tuổi trong truyền thuyết, mà chả thấy ngày thơ chỗ nào. Không biết tác giả có bị ám đầu không nữa(TG: nè ta hoàn toàn bình thường).

" Thôi chuẩn đi đã, cô thật sự không muốn dính dáng tới hàn phong. Hắn ta là một con sói khiến bao nhiêu người phải khiếp sợ. 22 tuổi đã làm chủ tịch của một tập đoàn lớn về bất động sản, ngoài ra hắn còn là Boss của một tổ chức ngầm có tiếng. "

- hàn song nhi - hắn ta đã nhìn thấy cô, khi cô định bỏ đi. Thật ra hắn đã chú ý cô lâu rồi nhưng không chắc vì nhìn cô quá xinh đẹp và còn không còn bám theo khi nhìn thấy hắn nữa(tất nhiên chị trốn còn không hết).

- có chuyện gì, tôi quen 2 người sao - cô lạnh lùng khoanh tay nói" giả ngu thôi " cô nghĩ.

- song nhi em còn giận chị sao, thật sự chị không cố ý yêu hàn phong, nếu e muốn chị sẽ chia tay và không làm phiền 2 người nữa - cô ta nắm tay cô nói một tràng rồi tự khóc. Cô còn chưa hiểu chuyện gì, còn những người trong shop thấy vậy liền chỉ chò cô, giống như cô làm chị ta khóc vậy.

- hàn song nhi cô quá đáng lắm, tôi không thích cô vậy mà cô luôn đẹp bám tôi, bây giờ còn giờ trò mặt trí nhớ để chia rẽ tôi và nhược hy và lâm nhược hy khóc nữa - hàn phong ôm chị ta vào lòng rồi tức giận quát lên.

- con mắt nào của anh thấy tôi bắt nạt chị ta, là chị ta tự biên tự diễn có để tôi nói câu nào đâu - cô vẫn bình thản nói.

- cô....c....ô - hắn cứng họng, đúng là cô chưa làm gì cả.

- người nên khóc là tôi, bị anh từ hôn, rồi bị anh sỉ nhục là mê trai lăng lợ, và còn vì anh mà tôi bị hôn mê suốt 2 tháng trời mà anh không một lần hỏi thăm. Vậy tôi hỏi anh tôi hay chị ta đáng khóc hơn - giọng cô đều đều vang lên.

Tất cả đều im lặng, có người thương cảm cho cô, cũng có người nói cô ngốc và mù quáng.

Còn hắn sau khi nghe cô nói xong trong lòng của hắn dâng lên cảm giác tội lỗi, đúng cô vì hắn mà chịu đựng bao nhiêu chuyện, vậy mà giờ hắn còn mắng cô.

- à quên - sau khi thấy hắn im lặng cô định bỏ đi nhưng cô lại quay lại.

- anh hãy nhớ, anh cũng giống như chiếc váy này vậy, đầu tiên thì tôi rất thích nhưng mà khi có bàn tay chị ta chạm vào thì - cô đưa chiếc váy ra trước mặt hắn và nói.

- búp, thì đối với tôi đó là thứ bỏ đi - tất cả mọi người, cả hắn và cô ta đều bắt ngờ khi thấy cô ném chiếc váy dưới đất.

- tạm biệt - cô nói xong rồi xách đồ bỏ đi, và không quên giẫm lên chiếc váy.

Hắn thì vẫn đứng đó nhìn chiếc váy, bây giờ đối với cô anh chỉ là thứ bỏ đi thôi sao. Tự nhiên trong lòng anh cảm thấy mất mát và trống rỗng, giống như là đã đánh mất một cái gì quan trọng vậy.

" hàn song nhi mày tao sẽ không tha cho mày đâu " Còn cô ta sau khi nghe cô nói vậy thì tức giận nghiêng răng nghiến

* sau này sẽ gọi cô ta là ả nha *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Xui xẻo nối tiếp xui xẻo

Sau khi giải quyết xong hai con kì đà cô thấy tinh thần vui vẻ hơn, cô quyết định thưởng cho mình một ly kem mát lạnh.

Tầng 20:

Ở đây bán rất nhiều đồ ăn muốn ăn gì cũng có.

- quý khách dùng gì - cô nhân viên niềm nở nói.

- chị cho em một ly kem vani - cô cười tươi nói. Cô rất thích ăn đồ ngọt, nhưng từ lúc giảm cân cô không được ăn, đây là lần đầu trong vòng 2 tháng cô được ăn lại.

- kem của quý khách - cô nhân viên đặt ly kem lên bàn. Cô nhìn thấy ly kem thì mắt sáng rỡ nước miếng chảy dài(SN: tả gì mà như thú vậy trời). Cô quyết định sẽ tận hưởng miếng kem đầu tiên. Nhưng có lẽ ông trời thù cô...!(SN: hoặc con tác giả).

- hàn song nhi là cô, tôi không nhận ra cô nữa đó - cô một giọng nói nam vang lên.

Cô ngẩng đầu lên thì thấy ' một con tắc kè và hai con lằng quằng ' à không một tên mỹ nam và hai đứa con gái thiếu vài thừa thịt. Cô không quan tâm coi như là không liên quan đến mình, và tiếp tục nhiệm vụ cao cả là xử lý ly kem.

- hàn song nhi cô không nghe thấy tôi nói gì sao - hần nghiêng răng nói, cô ta coi anh như không khí vậy.

Cô vẫn không nói gì mà tập chung chuyên môn của mình.

- rầm, hàn song nhi cô không để tôi vào mắt chứ gì - hần tức giận đập bàn nói, khiến nhiều người chú ý tới.

- rầm, tôi có quen anh sao - cô cũng không vừa mà đập bàn nói.

- cô đang giả vờ với tôi - anh nhúm mày nói.

- anh bị điên à, chắc mới trốn viện tâm thần ra, tốt nhất anh nên quay lại đi nếu không cần người tội người ta phải đi chích ngừa - cô nói bằng giọng có vẻ quan tâm" bất công quá sao toàn trai đẹp mà đầu óc không có được bình thường, phí của đời " cô lắc đầu nghĩ.

- c...ô...cô - anh ấp úng nói không thành lời

- cô cái gì, tôi còn trẻ không muốn có cháu trai già như anh, tổn thọ chết - cô lắc đầu nói.

- anh à, mình đi thôi nói chuyện làm gì với hạng người như cô ta - một ả nói bằng giọng ưỡn ẹo.

- cô nói hạng người như tôi là hạng người gì, à mà tôi có là hạng người gì thì cũng không bằng cô, ăn mặc thì thiếu vải, chất cả tấn phấn son lên mặt, còn ở nơi công cộng ưỡn ẹo với đàn ông, vậy cô tốt đẹp quá nhỉ - cô khoanh tay nói bằng giọng lạnh.

- m...ày, mày giám nói vậy - ả lao về phía cô.

- chát - một âm thanh chói tai vang lên.

* bé bi nhà ta sẽ ra sao đây *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Trả ơn

- chát - âm thanh chói tai vang lên. Nhưng người hứng chịu cái tát không phải là cô mà là ả ta, khi ả định tát cô nhưng cô bắt được tay ả và cô tặng thêm một cái tát, khiến ả ngã nhào xuống đất.

- cô hãy nên nhớ mặt của tôi là bất khả xâm phạm - cô tiến đến gần ả lấy tay bóp cằm ả nói bằng giọng lạnh 0 độ.

ả ta thấy mặt cô như ác quỷ nên sợ phát khóc.

" đây là hàn song nhi mà mình biết sao, cô thay đổi rồi " suy nghĩ của anh.

Sau khi giả quyết xong cô liền bỏ đi và không quên lườm anh một cái này lửa.

Tại cửa trung tâm mua sắm:

Cô đang rất bức mình, từ đâu mà xuất hiện thêm ba con kì đà vậy chứ, làm cô không ăn hết được ly kem.

"bực mình quá đi, nóng rồi nha " cô gào thét trong lòng.

- tiểu thư giờ chúng ta về sao - bác tài xé cắt đồ vào cốp xe và nói.

- bác cứ về trước đi con muốn đi dạo một lát - cô mỉm cười nói. Cô cũng nên tham quan ở đây một chút.

Sau khi bác tài xé đi, cô đi bộ tham quan khắp nơi đi đâu cô cũng lơ ngơ như đứa ở nhà quê mới lên. Rồi cô đi vào một con đường vắng.

- nè cô em đi đâu vậy, đi chơi với tụi anh không - cô đang đi thì tự nhiên ở đâu xuất hiện mấy tên xăm trổ đầy mình mặt xấu không tả nổi chặn đường.

- biến - khuôn mặt cô lạnh tanh nói

- cô em thật dễ thương - một tên tiến lại gần nâng cằm cô lên.

- bộp - cô đang định đánh hấn thì ở đâu xuất hiện một nắm đấm đánh vào mặt hấn.

- m...ày dám đánh tao, xừ nó - tên kia tức giận vì bị đánh nên bảo đàn em xông lên.

- bình, bộp, bộp - 10 phút mấy tên kia đo ván.

Giờ cô mới để ý người giúp mình, đó là tên ' tắc kè ' trong trung tâm mua sắm mà sao đi đâu cô cũng dính dáng tới mấy tên mã sáng láng như vậy chứ.

Còn anh gặp cô ở đây không phải tình cờ đâu mà là anh theo cô từ trung tâm mua sắm đến tận đây, thấy cô gặp nguy hiểm không hiểu tại sao anh lại giúp cô nữa.

- cô không sao chứ - anh thấy cô nhìn mình nên anh quay mặt đi chỗ khác hỏi.

- tôi không sao, nhưng tại sao anh lại ở đây - cô bình thản nói như chưa xảy ra chuyện gì.

- à thì tôi tình cờ đi qua đây thôi(nói dối trắng trợn) - anh trả lời.

- vậy sao, vậy tôi đi đây - cô nói rồi định quay lưng bỏ đi.

- nè, không phải cô nên nói gì sao - anh gọi cô lại.

- nói gì là nói gì - cô quay lại thắc mắc hỏi.

- cô không biết phép lịch sự tối thiểu hả, ít nhất cô cũng nên cảm ơn tôi vì tôi đã giúp cô chứ - anh bực tức nói.

- ai mượn ai mượn ai biểu, tôi nhờ anh giúp khi nào là tự anh nhào vào đó chứ - cô bình thản nói.

- c...ô cô, tôi không biết cô phải mời tôi đi ăn - anh giờ giọng chí phèo.

" cái tên này, bị thần kinh chác luôn " mặt cô tối sầm nghĩ. Rồi cô bỏ đi.

- nè, cô không mời cũng được, nhưng cô phải đi ăn với tôi - anh chạy theo nói.

Nghe đến có người bao ăn thì cô đột nhiên dừng lại.

- được tôi đồng ý - cô quay ra hấn nói, gì chứ có người bao ăn thì cô đồng ý liền.

Tại xe của anh:

Anh rất ga lăng mở cửa cho cô ngồi ở ghế phụ gần chỗ tài xế. Nhưng cô lại tự nhiên mở cửa ngồi ở phía sau. Mặt anh đen lại rồi cũng lên xe và lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tránh trời không khỏi nắng

Trên xe:

Cô ngồi ở ghế sau mãi nhìn ngắm bên ngoài.

" công nhận thể giới tưởng tượng có khác, đẹp thật toàn nhà cao tầng, và biệt thự không " cô vừa nhìn vừa nghĩ.

Còn anh thì lái xe thảnh thơi lại nhìn cô qua gương chiếu hậu.

" Quả thật cô rất đẹp, càng nhìn càng thấy đẹp khiến anh nhìn mãi không chán. Anh không ngờ chỉ thời gian ngắn cô có thể lột xác từ vịt con xấu xí thành thiên nga xinh đẹp như vậy "(tất nhiên vào tay tác giả cũ cũng biến thành công* tự sướng*). Suy nghĩ của anh.

Cô cảm thấy khó chịu khi có người cứ lén lút nhìn trộm mình, đừng tưởng cô không biết gì nha. Cô biết hết đó!

- nè nhìn xong chưa - cô nhin không được nên khó chịu lên tiếng.

Còn anh sau khi nghe cô nói vậy ngượng đỏ mặt nên tập chung lái xe.

- mà nè, anh tên gì vậy - giờ cô mới nhớ mình chưa biết anh là ai, có liên quan đến nữ chủ không(bó tay, không biết mà đi theo người ta).

- chả nhẽ cô quên tôi, cô bị mất trí nhớ à - anh vẫn đang thắc mắc, từ lúc ở trung tâm mua sắm cô cứ nhìn anh bằng ánh mắt xa lạ vậy.

- không, chỉ là tôi không nhớ những thứ không xứng đáng - cô bình thản nói, đúng là như vậy những thứ không đáng nhớ thì cô quên rất nhanh.

Sau khi nghe cô nói tự nhiên anh cảm thấy đau, thì ra anh là thứ không đáng nhớ.

" không anh sẽ khiến cô luôn phải nhớ đến anh " anh quyết tâm nghĩ.

- tôi là LẠC TỬ KỲ, người mà trước đây cô hay theo đuổi - anh nhấn mạnh tên mình nói.

- lạc tử kỳ - cô bất ngờ hỏi lại." Lạc tử kỳ cũng là nam chính, trong truyền hần là công tử bột chính hiệu. Nếu như hàn phong, và dương triết, đều có sự nghiệp lừng lẫy, thì hần lại sống nhờ ba hần. Nhưng đừng vì vậy mà coi thường hần, thật ra hần rất giỏi và thông minh, chỉ là hần thích chơi hơn thích làm thôi, nên tạm thời nào chưa tiếp xúc lắm thôi. Hần cũng là một kẻ đào hoa thay bồ như thay áo thậm chí nhiều hơn chúng ta thay áo nữa.

Hazz, số cô đen thật đi đâu cũng đụng phải đám nam chính, chạy đâu cho khỏi nặng đây " cô thở dài nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Độc Độc)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đi ăn

Tại nhà hàng pháp:

Xe của anh dừng lại trước cửa nhà hàng.

- ạch - anh rất ga lăng khi mở cửa cho cô xuống. Còn cô không quan tâm, từ tốn bước xuống trước bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ và ghen tị.

- chà nhà hàng lớn quá, anh cũng hào phóng đó tắc kè - cô bất ngờ nhìn nhà hàng tầm cỡ 5 sao này mà nói lớn, khiến nhiều người nghe được liền bật cười.

- tôi là tử kỳ chứ không phải tắc kè - anh nói nhỏ đủ cho cô nghe, vì anh không muốn mọi người chú ý.

- kệ tự kỳ hay tắc kè thì đều là t và k cả mà - cô hơi ngê ngầu nhìn rất dễ thương.

- bó tay, nào đi thôi - anh cười tươi rồi đưa tay ra để cô khoác tay, nhìn cô như vậy rất dễ thương, khác hẳn vẻ lạnh lùng.

Nhưng lòng tốt của anh đã bị cô làm lơ, cô đã bỏ mặc anh đứng đó và tự đi vào từ lúc nào. Bây giờ anh đang một mình một bóng, mặt đơ ra' có một con gió thổi qua '.

Rồi cuối cùng anh cũng tỉnh hồn và chạy theo cô.

Bên trong nhà hàng:

" chà, nhà hàng 5 sao có khác bên ngoài đã đẹp, bên trong còn đẹp hơn " cô ngơ ngác nhìn.

- nè, nhìn gì mà muốn lột tròng ra ngoài vậy - anh bật cười khi nhìn cô như vậy, nhin không được nên nói một câu châm chọc.

- xía, kệ tui - cô chu mỏ ra cãi lại.

- áaaa. Anh làm gì vậy - cô la lên, làm mọi người chú ý.

Hiện tại anh đang nheo má cô, không hiểu tại sao anh làm vậy nữa. Nhưng nhìn cô vừa rồi rất đáng yêu chỉ muốn nheo má thôi.

- à, xin lỗi - anh thấy mọi người chú ý tới nên buông cô ra. " nhưng má cô mềm thật đó, nếu không biết thom vào thì sao ta, he he he " anh nhìn cô nở một nụ cười khả nghi '. Khiến cô sồn gai ốc!

- anh biết anh cười thấy ghét lắm không, nheo má người ta cho đã rồi xin lỗi hả - cô tức giận nói. Từ trước tới giờ chưa một ai dám đụng vào mặt tiền của cô, đối với cô đó là tài sản riêng miễn đụng vào.

- con gái nói ghét là yêu phải không ta - anh mặt dày.

Mặt cô đen lại " rốt cuộc hần có liêm sỉ không vậy, đúng là vua đào hoa có khác " cô nghĩ.

- chà lâu rồi chúng ta mới lại gặp nhau, HÀN SONG NHI - có người nhấn mạnh tên cô.

Làm cô có linh cảm không hay, rồi từ từ quay lại, và bắt ngờ nhìn người trước mặt.

" cô tiêu rồi " cô run sợ nhìn người trước mặt.

* đó là ai mọi người đợi chap sau nha *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cuộc chiến nhà hàng

Hiện tại cô đang bắt động nhìn người trước mặt.

" ÂU DƯƠNG TRIẾT " cô mở to mắt, miệng không cất lên lời.

- dương triết, cậu cũng đi ăn ở đây sao - anh lên tiếng hỏi. Nhưng thật ra là anh muốn làm cô tỉnh hồn, khi anh nhìn thấy cô nhìn anh ta bằng ánh mắt ' thân thương ' là anh cảm thấy khó chịu(sn: thân thương con khi).

- uk, tôi tới đây ăn, nhưng không ngờ gặp lại TÀO THÁO - hần nhấn mạnh hai chữ tào tháo. Thật ra hần đã chú ý cô từ cửa rồi nhưng hần không nghĩ đó là cô, vì cô quá xinh đẹp làm sao chỉ thời gian ngắn cô có thể thay đổi như vậy, nhưng cuối cùng hần cũng phải chấp nhận đó là cô.

Mặt cô đen lại " thì ra hần vẫn thù cô, đàn ông gì mà thù dai thấy ón "(anh ấy chưa giết chị là may đó) cô suy nghĩ.

- anh từ kỳ, anh dương triết - từ đâu có một tiếng gọi ngọt ngào, khiến cô lạnh người.

Thì ra tiếng gọi đó là của thánh nữ ngây thơ, nữ chính lâm nhược hy và cả tên hắc ám vị hôn phu trời đánh của cô, à không của nữ phụ chứ lãnh hàn phong.

" cô không đen đến mức này chứ " cô khóc dòng nghĩ.

- nhược hy, em cũng ở đây sao - dương triết thấy cô liên nói nhẹ nhàng, ánh mắt ôn nhu.

- uk, anh hàn phong dẫn em đi ăn, nhưng không ngờ gặp hai người ở đây, trùng hợp quá phải không anh hàn phong - à nói bằng giọng e thẹn rồi quay ra hàn phong.

- uk - hàn phong chỉ uk, nhưng ánh mắt vẫn dán vào cô.

Còn cô thì cũng không trốn tránh mà nhìn thẳng vào mắt của hần, cô không thích trốn tránh đâu.

- song nhi em cũng ăn ở đây sao - à ta thấy cô liền mặt đơ lại vào phút rồi nở một nụ cười giả tạo.

- đúng vậy song nhi ĐI CÙNG ANH - từ kỳ khoác vai cô rất thân mật và con nhấn mạnh ba chữ cuối. Anh không mù mà không biết hàn phong đang nhìn song nhi của anh(của anh luôn hả).

À ta nghe vậy thì nụ cười vụt tắt trên môi, thay vào đó là khuôn mặt đơ như tượng. Còn hàn phong sau khi nghỉ vậy tay nắm thành nắm đấm anh mắt hằn lên tia tức giận.

" tại sao song nhi lại đi cùng từ kỳ chứ " hấn tức giận nghĩ.

Còn dương triết thì vẫn đứng im nhìn cô bằng ánh mắt khó hiểu.

Cô thì bức mình lắm rồi, tưởng được mời ăn một bữa hoành tráng ai ngờ gặp phải mấy kẻ âm binh này, đã thế còn để cho tên tắc kè đáng ghét kia khoác vai như đúng rồi vậy, bây giờ cô đang là hồng tâm cho khá nhiều ánh mắt hình viên đạn.

" tôi muốn về nhà " trong lòng cô đang khóc không được, cười cũng không xong.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Sự khác biệt

Tại nhà hàng pháp đang diễn ra một sự náo loạn, tất cả mọi người trong nhà hàng đang nhìn bọn họ.

- thôi được rồi, dù gì chúng ta cũng tới đây rồi vậy thì ngồi ăn chung đi, có được không - dương triết thấy không khí căng thẳng quá nên mở lời trước.

- ui da, em làm gì vậy hả - từ kỳ la lên, vì bị cô giẫm lên chân một cái thật mạnh.

- lợi dụng hơi nhiều rồi đó - cô phui vai áo rồi đi trước. Và bốn người kia đi theo sau.

Tại bàn ăn:

Cô ngồi giữa, từ kỳ ngồi ở bên tay phải của cô còn hàn phong ngồi bên tay trái.

Còn ả ta vẫn đứng như đang chờ điều gì vậy.

Còn điều gì nữa ả ta muốn ba nam chủ kia hộ tống như công chúa, và còn kéo ghế cho nữa. Nhưng có lẽ không ai chú ý tới ả ta cả, làm ả tức đến run người, nhìn cô bằng ánh mắt toé lửa. Cô cũng biết nhưng cô làm lơ như là mình không biết gì.

- sao vậy lâm tiểu thư, chị có vẻ thích đứng hơn là thích ngồi nhì - cô nói bằng giọng quan tâm, nhưng thực chất bên trong cô đang cười khinh bỉ.

À ta nghe vậy liền cứng họng, tròn tròn mắt nhìn cô.

- à không, chị ngồi đây - ả ta nở một nụ cười nhẹ, nhưng bên trong đang chửi rủa cô.

- quý khách dùng gì - cô nhân viên mang thực đơn ra.

- chị đưa cho em được không - cô đang định cầm thực đơn từ tay chị nhân viên, nhưng bị ả gọi lại.

Thế là chị nhân viên đưa thực đơn cho ả ta. Cô không nói gì và cũng không bức tức, chị ta đang định lên mặt đây mà. Nhưng có một điều mà chị ta có lẽ đã quên...!

Sau khi mở thực đơn ra, ả ta nhăn mặt lại, miệng lẩm bẩm cái gì đó.

" chị ta đã quên, nhà hàng pháp thì thực đơn cũng viết bằng tiếng pháp, và tiếng pháp không phải ai cũng biết trong đó có chị ta " cô nở một nụ cười khinh bỉ nhìn chị ta.

- song nhi, hay em gọi đi, chị thấy em cân bời bở mà chị không biết món gì tốt cả - ả ta đưa cho cô nói bằng giọng quan tâm nhưng thật ra ả muốn làm cô bẽ mặt mà.

- được thôi, nếu chị muốn - cô nhận thực đơn từ tay chị ta. À có một điều cô muốn nói là, cô cũng không biết tiếng pháp.

Nhưng cô sẽ không thể hiện điều đó ra mặt lộ liễu như chị ta đâu, cô vẫn bình thản lật thực đơn, và cô cũng có một cách rất hiệu quả, đó là sự khác nhau giữa cô và chị ta.

- chị phục vụ, nè chị gì ơi - cô đang định gọi món, quay ra thì thấy chị nhân viên đứng bất động nhìn bọn hấn.

Cô cũng thông cảm, ai biểu đám nam chính này có một nhan sắc hại nước hại dân quá làm chi.

- nè chị ơi - cô tốt bụng lay chị nhân viên viên tỉnh hồn lại.(hồn đi xa quá rồi)
- dạ, quý khách dùng gì ạ - cô nhân viên sau khi tỉnh hồn thì quay ra chỗ cô nói.
- chị cho em món này, món này, món này, và cả món này nữa. À chị cho em loại rượu vang đỏ loại này nha - cô chỉ từng món trên thực đơn, để chị nhân viên viết vào. À ta và bọn hần nhìn cô không chớp mắt.
- đầu phải nhất thiết phải biết tiếng pháp thì mới gọi được đồ pháp phải không - cô cười nhẹ nói, và ánh mắt nhìn về phía á mà thách thức.
- " làm nhục hy, đó chính là sự khác biệt giữa tôi và chị, chị định làm tôi bề mặt sao, không bao giờ có chuyện đó đâu " cô mỉm cười đắc thắng nghĩ.
- * chap sau sẽ rất hay đó *
- * bye bye bye *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Tuyên bố chiếm hữu

Hiện tại cô và bốn người kia đang dùng bữa.

- nói a nào - từ kỳ định dứt cho cô miếng cá hồi. Động tác này của anh khiến cho hai nam chính khó chịu, còn nữ chính thì ghen tị đến nỗi đom đóm mắt.
- " tại sao từ kỳ lại tốt với nó vậy, mình không cam tâm. Hần song nhi tao hận mày " á ta nghiêng răng nghĩ.
- thôi bỏ đi - cô vẫn bình thản ăn phần của mình." Cô đâu phải trẻ con, cô không muốn quá thân mật với đám nam chính và cô cũng không muốn là hồng tâm cho nữ chính xả đạn.
- Còn từ kỳ khi nghe cô từ chối thì cũng hơi hụt hẫng, nhưng anh lại thích vẻ khó gần này của cô, cô càng khó gần anh càng muốn theo đuổi cô(sở thích khác người).
- xoàng, em xin lỗi em vô ý quá....! Ui nha, hic...hic - á ta cố ý làm vỡ ly rượu rồi tự làm đứt tay mình bằng mảnh thủy tinh của ly rượu, á ta còn giả vờ khóc lóc.
- em không sao chứ - dương triết nói bằng giọng quan tâm.
- em...hic...không sao - á nói bằng giọng nức nở như vừa mới bị ai kẻ dao vào cổ vậy.
- em lần sau phải chú ý hơn - hàn phong nói bằng giọng quan tâm, nhưng ánh mắt lại đảo về phía cô.

Cô thì vẫn ngồi nhâm nhi ly rượu, vì đó không phải chuyện của cô, và cô cũng biết thừa là chị ta đang giả vờ, bằng chứng là ánh mắt của chị ta nhìn cô có vẻ đắc thắng.

Còn nam chính từ kỳ của chúng ta vẫn im lặng nhìn nữ chính khóc lóc. Từ bao giờ anh thấy cô ta phiền đến vậy, và có một chút gì đó yếu đuối giả tạo. Trước đây anh thích cô ta vì cô ta ngây thơ trong sáng, không giống với những cô gái vây quanh anh vì tiền và nhan sắc của anh. Rồi anh gặp song nhi ở một buổi tiệc, cô ấy không xinh đẹp, thậm chí là xấu đến mức phạm người nhìn. Cô luôn theo đuổi anh, làm anh cảm thấy khó chịu, anh đã không tiếc lời chửi rủa cô, nhưng cô vẫn kiên trì theo đuổi anh. Và từ khi nào anh đã quen có cô bên cạnh, nhưng anh không thể hiện điều đó ra ngoài, rồi anh biết chuyện cô vì muốn giúp hôn phu của mình mà bị thương nặng dẫn tới hôn mê. Anh đã không để tâm tới cô, anh cảm thấy trống rỗng khi không có cô bên cạnh. Nhưng anh tự nhủ rằng cảm giác đó qua nhanh thôi. Và anh còn muốn cô chết đi nữa cơ mà, để không phải gặp cô. Nhưng bây giờ cô đã xuất hiện, và cô đã thay đổi. Xinh đẹp hơn và lạnh cảm hơn.

- mọi người tôi có chuyện muốn nói - từ kỳ đứng dậy nói to làm mọi người chú ý.
- từ kỳ cậu làm cái gì vậy - dương triết thắc mắc nói" cậu ta uống lộn thuốc à " dương triết nghĩ. Nhưng nhắc đến thuốc mặt anh lại tối sầm lại, quay ra nhìn cô.
- tôi là lạc từ kỳ, hôm nay tôi muốn tuyên bố một chuyện đó là, tôi sẽ chính thức theo đuổi hàn song nhi, hàn song nhi em đồng ý chứ - anh nói một lèo, rồi quay ra chỗ cô nói.

Tất cả ánh mắt đều dồn về phía cô, và chờ đợi câu trả lời của cô. Hàn phong và dương triết thì bất ngờ xen lẫn hồi hộp chờ đợi cô. Còn á ta thì tức giận hiện rõ ra mặt, tay nắm chặt, và nghiêng răng.

- không được, song nhi là vợ tương lai của tôi. Tôi không cho phép cậu tỏ tình với cô ấy - hàn phong tức giận đứng dậy nói.

* chap sau song nhi nhà ta sẽ ứng xử ra sao, cùng đợi nha *

* bye bye bye *

* I LOVE YOU *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hàn song nhi đã chết

Hàn phong đang nhìn từ kỳ bằng ánh mắt tức giận.

- hàn phong, anh nói vậy là sao, không phải anh nói anh không yêu em ấy sao - ả ta nói bằng giọng sắp khóc." Tại sao vậy chứ, tại sao hàn phong nói nó là vợ tương lai của anh. Vậy còn mình là gì chứ " ả tức giận nghĩ.

- đúng vậy đó, hàn phong không phải cậu đã từ hôn rồi sao, giờ cậu có tư cách gì để nói câu đó hả - từ kỳ nói bằng giọng tự mãn.

- cậu đừng có thử lòng kiên nhẫn của tôi - hàn phong nắm cổ áo của từ kỳ, rít lên từng tiếng.

- thôi đủ rồi - cô đứng dậy nói. Mặt cô đã xuất hiện vài vạch hắc tuyến.

" tại sao bọn họ lại như vậy, không phải bọn họ ghét nữ phụ lắm sao, ghét đến nỗi có thể giết cô bất cứ lúc nào họ muốn. Vậy mà bây giờ họ nói muốn theo đuổi cô, nói cô là vợ tương lai. Nếu mà họ nói câu đó sớm hơn, thì nữ phụ đã không phải chết " cô cảm thấy uất ức thay cho nữ phụ.

- song nhi, em nói gì đi - từ kỳ quay ra cô nói.

- nói?, mấy người muốn tôi nói gì?. À nói là mấy người đã công nhận sự tồn tại của tôi, có quá muộn rồi không. Hàn phong anh nói tôi là vợ tương lai của anh, anh có quyền đó sao, anh đừng quên là chúng ta đã hủy hôn, lúc anh hủy hôn tôi đã khóc lóc cầu xin anh đừng làm như vậy, đổi lại thì tôi được cái gì ngoài những lời nói lạnh lùng cùng với ánh mắt khinh bỉ từ anh, vậy mà giờ anh nói tôi là vợ tương lai của anh, xin lỗi anh không có cái quyền đó. Còn từ ki anh muốn theo đuổi tôi, anh cũng không có tư cách đó, đừng nghĩ những chuyện anh làm tôi quên, tôi không bao giờ quên bây giờ và mãi mãi cũng vậy. Các người cũng nên nhớ rằng, khi con sự tổn thương của con người vượt có giới hạn, thì con người đó sẽ hoàn toàn thay đổi. Hàn song nhi ngày xưa đã chết rồi - cô nói bằng giọng lạnh, rồi bỏ đi với bao ánh mắt ngờ ngàng.

Còn bọn hán vẫn đứng đó với một tâm trạng không nói lên lời.

Trên taxi về nhà:

Cô đang nhìn ra ngoài, bầu trời đã tối con đường cũng nhộn nhịp hơn. Hàn song nhi đã chết, đó là câu nói của cô muốn tặng đến bọn họ. Bọn họ sẽ nghĩ cô ám chỉ là cô đã thay đổi, nhưng chỉ một mình cô mới biết hàn song nhi đã thực sự chết.

Cô nhắm mắt lại, cảm giác thật là mệt mỏi khi luôn làm cái bóng của người khác.

Tại biệt thự hàn gia:

Cô mở cổng bước vào, chắc giờ này mọi người ngủ rồi. Cô vừa bước vào trong nhà thì thấy bác quản gia đang đứng đó.

- bác chưa nghỉ sao - cô tiến lại gần và nở một nụ cười.

- tôi đợi tiểu thư - bác quả gia từ tốn nói. Bác quản gia đã làm cho hàn gia 20 năm rồi, bác cũng là người chăm sóc nữ phụ từ khi cô mới sinh ra.

- không cần đâu bác, cháu có thể tự mở cửa mà, bác nên nghỉ ngơi sớm - cô nói bằng giọng quan tâm. Bác quản gia rất tốt với cô, nên cô cũng coi bác như là người ba thứ hai vậy.

- thực ra tôi có chuyện muốn nói với tiểu thư - bác quản gia suy nghĩ một lúc rồi nói.

- có chuyện gì sao bác - cô thắc mắc hỏi, chuyện gì mà làm bác ấy căng thẳng vậy.

Tại vườn:

Cô và bác quân gia đang ngồi đối diện, trên bàn là hai ly trà còn đang bốc khói.

- có chuyện gì bác nói đi - cô ngồi nhìn bác quân gia.

- cô thật sự là tiểu thư hàn song nhi - bác quân gia nói bằng giọng hoài nghi.

Cô đang định uống trà thì dừng lại, rồi ngược nhìn bác quân gia.

- tại sao bác lại hỏi vậy - cô cười gượng.

- vì từ lúc cô tỉnh lại, tôi thấy cô hoàn toàn thay đổi. Nếu như tiểu thư không mang khuôn mặt này, thì tôi sẽ nghĩ rằng cô là một người khác. Lão gia và phu nhân cũng nghĩ như vậy, chỉ là họ không muốn cô buồn nên không nói ra - bác quân gia từ tốn nói và ánh mắt vẫn nhìn từng cử chỉ của cô.

- vậy bác thấy con bây giờ và con của trước đây, ai tốt hơn - cô từ tốn nói.

- cô của bây giờ tốt hơn, nhưng cô quá khác so với trước đây - bác quân gia đáp.

- vậy là được rồi, còn vẫn là song nhi, bây giờ và sau này cũng vậy, chỉ là con muốn thay đổi để mạnh mẽ hơn, hoàn thiện bản thân mình hơn. Và con cũng sẽ không để những người yêu thương và tin tưởng con phải buồn phiền vì con nữa. Bác cứ tin tưởng ở con - cô nói bằng giọng quyết tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Ăn trộm bất đắc dĩ

1 giờ sáng:

Cô vẫn còn thức, và đang đọc nhật ký của nữ phụ. Nếu là trước đây cô sẽ không bao giờ đọc nhật ký của người khác, nhưng bây giờ cô đang sống với thân phận này, cô cũng phải tìm hiểu nữ phụ quen ai, có bạn thân hay anh em họ gì không, vì trong truyện chỉ giới thiệu qua thôi, cô cũng đâu phải nữ chính mà giới thiệu tí mĩ.

Cô với tay lấy ly nước thì phát hiện ly nước đã hết. Cô đứng dậy vươn vai rồi xuống lấy nước.

Tại nhà bếp:

Cô vừa đi vừa ngáp, tới nhà bếp thì cô phát hiện hình như có ai đó đang lục tủ lạnh.

" ăn trộm hả, nhưng tại sao ăn trộm vào đây được. Ở đây là khu vực an ninh nhất thành phố, còn nữa nhà cô cũng có thiết bị bảo mật tiên tiến nhất trộm nào vào được. Hay là đó là ma " cô sợ hãi nghĩ. Gì chứ người thì cô không sợ cô có thể đánh lại, còn là ma thì cô bó tay.(em bó não luôn)

Sau đó cô vớ được cây lau nhà.

" một là cô hy sinh hai là nó vào viện " cô nắm chặt cây lau nhà mà chân run cầm cập.

- bình bộp bộp - cô đã lao vào đánh cái bóng đó, phát ra những tiếng động đánh thức hàng xóm.

- tạch, có chuyện gì vậy - ba mẹ cô cùng bác quân gia mở đèn lên thì thấy một cảnh bi hài trước mặt.

- ba mẹ mau gọi cảnh sát đi có ăn trộm - cô ngồi trên người tên đó nói.

- cô nói ai là trộm hả - người con trai có vẻ ngoài không khác gì hot boy tức giận nói.

- im lặng tôi chưa cho anh nói, mà ăn trộm gì mà đẹp trai vậy, đẹp trai vậy mà đi ăn trộm hả - cô giờ mới để ý cái ghê bất đắc dĩ của mình.

- con gái con hiểu nhầm rồi đây là triển hoàng anh họ con mà, con không nhớ sao - bà cô phải nhin cười nói.

- ba nói đây là anh họ của con á - cô bắt ngờ hết nhìn ba rồi nhìn người mà mình đang ngồi lên.

- chào em họ, em có vẻ thích ngồi trên này nhỉ - anh ta nói bằng giọng ám muội.

Giờ cô mới thấy có cái gì đó cứng cứng ở bên giúi mình. Mặt cô bắt đầu đỏ như trái gấc.

* hết rồi, cảm ơn mọi người ủng hộ *

* bye bye bye *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Hào quang nhân vật chính

Mặt đang đỏ như trái gấc, cô vội đứng dậy.

Cô nhìn cái thứ mà cô vừa cho là cứng, thì ra đó là cán của cây lau nhà.

" vậy mà mình cứ tưởng "(đen tối, có ai đen tối như bà không) cô thở phào nghĩ.

Tại phòng khách:

Hiện tại cô đang tặng người ngồi trước mặt ánh mắt ' thân thương ' có tính sát thương cao. Anh ta cũng không vừa mà nhìn cô đầy thách thức, và có một cuộc chiến đấu bằng mắt nổ ra.

- thôi được rồi, hiểu lầm cả thôi. Song nhi đây là anh họ của con hân triễn hoàng(tên đọc muốn nhà lười ra ngoài quá), triễn hoàng mới từ pháp trở về, cũng đã 2 năm rồi. Hôm nay triễn hoàng tới đây là muốn ở tạm nhà mình - hân lão gia từ tốn giả thích

- cái gì, anh ta ở đây sao ba - cô nhảy lên nói. Tự nhiên xuất hiện một ông anh họ rồi nói ở đây, hoang đường.

- đúng vậy, bác con đã nhờ ba mẹ lo cho triễn hoàng, vì hai bác đang đi du lịch - mẹ cô cười nói.

- mong được chiếu cố, EM HQ - anh ta nhấn mạnh hai từ cuối.

- em cũng mong anh chỉ giáo, mà anh họ à lần sau đừng đột nhập bất từ như vậy dễ gây ra hiểu lầm lắm đó - cô nói bằng giọng nhẹ nhất có thể.

- tất nhiên, vì anh không muốn có một cái lu ngồi trên người đâu - anh ta trả lời một câu khiến cô tức muốn thổ huyết.

- thôi được rồi mọi người nghỉ ngơi đi, triễn hoàng con ở cạnh phòng của song nhi - ba cô nói.

" đừng, trời ơi cô nghe như sét đánh ngang tai vậy, hân ở cạnh phòng cô, nghe muốn lung bùng nổ tai luôn " cô đơ ra mặt không biểu cảm, miệng lắp bắp.

Cô về đi về phòng, mà trước khi vào phòng thì.

- em họ ngủ ngon nha, à mà nhớ giảm cân đấy - anh ta nói bằng giọng châm chọc.

- giảm cái đầu anh, rằm - cô quát lên rồi đóng sầm cửa lại.

" cái tên đáng ghét, triễn hoàng cũng là nam chính. Cách đây 2 năm cô đã nữ phụ đã gặp hân lúc đó nữ phụ chỉ mới có 15 tuổi, rồi hân đi pháp. Nên xuất hiện của hân rất ít, và không thấy tác giả nói nhiều về hân. Chỉ biết hân là anh họ của nữ phụ, hân 21 tuổi, cũng thích nữ chính và ghét nữ phụ, hân cũng hăm hại nữ phụ nhiều lần. Đúng là đám nam chính chả có ai tốt đẹp cả, cũng đều chạy theo nữ chính. Và làm những gì chị ta muốn, vậy là chị ta có khác gì nữ hoàng đâu, muốn gì có đó ghét ai là người đó khó sống, trong đó có nữ phụ. Vậy mới nói hào quang của nữ chính ghê ghớm thật có thể đập lên nhân vật phụ để đạt được hào quang đó. Nhưng cô sẽ không để ai đập lên mình dễ như vậy đâu, người có được hào quang đó chính là cô. Nữ chính đợi đó " cô nhìn ra cửa sổ nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chuẩn bị đi học

Sáng hôm sau:

Mọi người đang dùng bữa sáng. Cô ưỡn oải bước xuống trước bao ánh mắt của người làm trong nhà, ba mẹ và cả tên hắc ám kia nữa. Tình trạng hiện tại của cô là khuôn mặt phờ phạc mắt thì thâm như con gấu trúc.

- song nhi con sao vậy, nhìn con không được khoẻ - mẹ cô hỏi bằng giọng lo lắng.
 - con không sao, chỉ là con bị mất ngủ thôi - cô kéo ghế ngồi xuống.
 - em họ sao mất ngủ vậy, hay khi gặp anh đẹp trai quá nên mất ngủ đây - anh ta tự sướng nói.
 - phụt - cô sau khi nghe xong thì ngum nước cũng theo đó mà bay ra, và người hứng chôn không ai khác là triển hoàng.
 - triển hoàng con có sao không, song nhi con làm gì vậy - ba cô lên tiếng.
 - xin lỗi nha anh họ - cô nghiêng răng nói.
 - à song nhi con chuẩn bị đi học nha, con sẽ học trường hoàng gia triển hoàng là thầy giáo của con - ba cô vừa uống trà vừa nói.
 - đi học ạ - cô bắt ngờ hỏi lại.
 - sao mà con bắt ngờ vậy, con mới 17 tuổi mà - mẹ cô nói.
- " Cũng đúng ha, cô ở đây mới 17 vậy mà mà cô cứ nghĩ mình 20 tuổi ở thế giới kia. Nhưng tại sao tên đó lại là thầy giáo của mình chứ. Ba mẹ ơi ba mẹ giao trứng cho ác vậy "(không biết ai là trứng ai là ác)cô miếu máo nghĩ.
- sao vậy em vui quá nên nói không nên lời chứ gì - anh ta lạ chằm chọc cô. Không hiểu sao từ khi gặp phải chuyện tồi qua, anh lại rất thích chọc cô, anh thích nhìn cô phồng má tức giận, nhìn rất đáng yêu.
 - rầm - có một tiếng động lạ ở gầm bàn.
 - có chuyện gì vậy, triển hoàng mặt con sao vậy - mẹ và ba cô hết nhìn giurói bàn rồi nhìn thấy biểu cảm của anh ta.
 - c...on kh...ông sa...o - anh nói bằng giọng có vẻ đau, rồi nhìn cô bằng ánh mắt giết người. Vậy mà anh vừa nghĩ tốt cho cô đó

Cô nhìn chỗ khác như là ' không phải tôi đâu nha '. Thật ra vừa rồi cô đập vào chân hấn một cái, hết sức nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cứu người

Bây giờ là 8 giờ sáng:

Cô đang đi lại trong vườn, ba của cô đã đến công ty, mẹ của cô thì đi thăm bạn, con cái tên trời đánh không chết kia cũng đi rồi. Còn một mình cô đang lang thang trong vườn.

- chán quá, mình sắp chết vì chán rồi - cô ngồi xích đu than thở.

" hay là mình đi chơi đi, cũng tại nữ phụ là người sống khép mình nên không có bạn bè thân thiết gì hết. Vậy mà nữ phụ vẫn có thể sống tốt được " cô vừa đi vừa nghĩ.

Trên đường:

Cô quyết định đi bộ để ngắm cảnh. Cô đang đi thì thấy ở toà nhà cao 5 tầng đang có đông người đứng nhìn lên phía trên, và cả tiếng khóc của người phụ nữ và hai đứa trẻ một trai, một gái.

- an...h...oi - người phụ nữ nói không thân tiếng, chỉ biết khóc.

- cô chuyện gì vậy cô - cô có gắng chen vào, và hỏi người phụ nữ đó.

- người phía trên kia là chồng cô ấy, nghe nói bị phá sản nên có ý định tự tử - người bên cạnh đỡ người phụ nữ nói.

- ch...ị...oi...cứ...u...ba...em...vời - hai đứa trẻ nắm tay cô nói bằng giọng nấc nghẹn. Khi nghe vậy cô thấy tim mình nhói lên, hai đứa trẻ còn nhỏ đã phải chứng kiến cảnh này.

- hai đứa yên tâm chị hứa, chị sẽ đưa ba em xuống an toàn - cô cúi xuống xoa đầu hai đứa. Rồi cô vội chạy lên sân thượng, ro thang máy hồng nên cô

phải chạy thang bộ. Cô mệt tới nổi hoa mắt, nhưng cô không giảm tốc độ mà vẫn cố gắng leo lên.

Tại sân thượng:

Cô một người đàn ông ngoài 30 đang đứng trên lan can.

- rầm - cô mở cửa sân thượng, tay vịn vào tường mà thở.

- cô là ai, cô không được qua đây, nếu không tôi nhảy xuống đó - người đàn ông nhìn cô nói.

- ông muốn nhảy thì cứ nhảy, tôi không quan tâm - sau khi lấy lại nhịp thở, cô tiến lại gần người đàn ông và nói bằng giọng lạnh.

- t...ôi nhảy xuống thật đó - người đàn ông hoảng sợ khi thấy cô tiến lại gần.

- thì ông nhảy đi, mà ông nghĩ nhảy ở nơi thấp như vậy có chết không, nếu không chết mà bị liệt thì lại khổ vợ con, hay ông qua toà nhà bên cạnh ở đó cao hơn - cô khoanh tay dựa vào lan can nói.

- tại sao cô không cản tôi - ông nói bằng giọng bất ngờ.

- cản ông, tại sao tôi phải cản ông. Nếu tôi cản được ông liệu ông có nghe tôi, và tôi tin chắc ông sẽ tiếp tục có ý nghĩ tự tử. Vậy tôi can làm gì cho một - cô vẫn bình thản nhìn ông ta nói.

- tôi là thằng đàn ông vô dụng, có công ty cũng để mất. Tôi phải để vợ con khổ sống trong nợ nần, thà tôi chết đi vợ con sẽ bớt khổ vì tôi - người đàn ông khóc to nói.

- ầu trĩ, ông làm như vậy là đang khiến vợ con ông khổ hơn thôi, ông nhìn đi vợ con ông đang rất lo cho ông mà khóc lên khóc xuống. Ông nghĩ xem, nếu ông chết thì ông chỉ giải thoát cho một mình ông mà thôi, còn vợ con ông vẫn khổ, món nợ vẫn còn đó, không chỉ vậy ông đã nhẫn tâm cướp đi người chịu cột, người chồng, và người cha trong gia đình, ông thật sự muốn vợ goá chồng con mồ côi cha sao. Như vậy ông không phải là cao thượng mà là ích kỷ, ông chỉ nghĩ đến chuyện giải thoát cho mình, mà không biết rằng người còn sống sẽ đau khổ cỡ nào. Nếu ông thật sự yêu thương vợ con mình thì đừng dùng lời nói, mà hãy dùng bằng hành động, hãy kiên cường chống chọi với mọi thử thách, và làm chỗ dựa vững chắc cho vợ con. Như vậy mới là người đàn ông bản lĩnh - cô nói một hơi, và nhìn người đàn ông đó bằng ánh mắt cương quyết.

- tôi hiểu rồi, cảm ơn cô rất nhiều - người đàn ông nhìn cô nói.

- áaaa, cẩn thận - người đàn ông đang định bước xuống thì bị trượt chân, cô lao ra nắm tay của ông ta.

Mọi người phía dưới hoảng sợ, còn người vợ đã ngất từ náo giờ.

- c...ứu...t...ôi - người đàn ông nắm chặt tay cô nói.

- cô lên, nắm chặt vào. Tôi đã hứa với con ông, tôi sẽ giữ lời - cô cố gắng nắm chặt tay ông ta. Tay cô thật sự đau, do phải kéo một người đàn ông. Cô không biết mình sẽ cầm cự bao lâu nữa.

" làm ơn có ai đó giúp tôi. Tôi sẽ trả ơn " cô cầu trời.

* chap sau bé bi nhà ta sẽ ra sao đây *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ôn thần hàng xóm

Mọi người đang náo loạn khi nhìn thấy cảnh, một người đàn ông đang lơ lửng bên trên, và một cô gái tay trái đang nắm chặt người đàn ông, còn tay phải nắm vào lan can.

" cô thật sự không chịu được nữa, không xong rồi " cô nghiêng chặt răng nghĩ.

- ông trời nếu có chết, thì con chết một mình được rồi. Nhưng mong ông hãy giúp ông ấy - cô nói to, khiến người đàn ông bất ngờ. Cô đang chuẩn bị buông tay ở lan can ra.

Cô sẽ đánh cược số phận một lần. Cô nhắm chặt mắt lại. Nhưng...!

- cô mà chết ai trả nợ cho tôi đây - có một giọng nói nam tính phả vào tai cô.

Cô từ từ mở mắt thì thấy có người nắm tay cô, và khuôn mặt áp sát vào má cô.

- Âu dương triết - cô bất ngờ khi nhìn người đang nắm chặt tay cô.

- lá gan của cô cũng lớn thật đó - dương triết nói. Rồi cùng cô kéo người đàn ông lên.

Bên giúi toà nhà:

- ba - hai đứa trẻ khi thấy ba của mình thì chạy lại.

- ba xin lỗi vì đã làm các con sợ - người đàn ông ôm lấy hai đứa trẻ.

- anh à, anh hãy hứa với mẹ con em, dù có chuyện gì xảy ra thì cũng đừng làm vậy nữa, em thật sự lo cho anh - người vợ ôm chầm lấy chồng mình.

- anh hứa, anh sẽ không làm cho em và con lo nữa - người đàn ông nói.

- cảm ơn cô nhiều lắm, nếu không cô thì tôi không biết làm sao nữa - người phụ nữ nắm tay cô nói.

- không có gì đâu, đó cũng là việc con nên làm mà - cô cười nói.

- chị ơi, anh kia là bạn trai của chị đúng không - bé gái chỉ vào dương triết nói.

- ưk, anh ấy là bạn trai của chị đó - cô xoa đầu bé gái nói. Còn dương triết thì tròn mắt nhìn cô, rồi trong lòng anh cảm thấy vui lạ thường.

- thôi chị phải đi rồi, hai đứa nhớ ngoan và nghe lời ba mẹ nha - cô cười tươi nói.

- dạ, bye bye bye chị và anh đẹp trai - hai đứa trẻ đồng thanh nói.

- bye bye - cô vẫy tay rồi đi trước, dương triết hai tay đút túi đi sau.

- cô cũng tốt bụng ghê, không giống với cô trước đây - dương triết bắt chuyện trước. Anh cứ nghĩ hàn song nhi là một người ích kỷ, nhưng khi nghe cô tuyên bố ở nhà hàng và gặp cô vừa rồi, thì anh chắc chắn rằng cô hoàn toàn thay đổi.

- vậy trước đây tôi xấu bụng lắm hả - cô liếc anh một cái.

- tay của cô bị sao vậy - anh nhìn thấy cô cứ ôm lấy cánh tay trái của mình nên hỏi.

- tôi không sao, chỉ thấy hơi đau nhức một chút - cô dừng lại nhìn cánh tay của mình.

- đưa tôi xem - anh cầm tay cô nói, rồi xắn tay áo của cô lên. Anh nhú mày lại, cả bắp tay của cô đều đỏ lên.

- a đau, nhẹ thôi - cô khẽ kêu, thật sự rất đau.

- đi thôi - anh nắm tay phải của cô rồi lôi đi.

Hiệu thuốc:

Cô đang ngồi ở ghế trước của hiệu thuốc.

- đưa tay của cô đây - anh cầm bịch thuốc, rồi khuy xuống để dán cao matxa cho cô.

- cô bị giãn cơ đột ngột, nên cảm thấy tay đau nhức. Chỉ cần dán cao matxa, và xoa bóp là ổn - dương triết từ tốn nói.

- là bác sĩ có khác ha - cô nói.

- cô không cần châm chọc - anh ngược mặt nhìn cô. Và mặt cô và mặt anh chỉ cách nhau vài cm.

- ừ da - sau khi định thần anh luống cuống đứng dậy, nên đụng vào đầu của cô.

- cô có sao không - anh thấy mình hơi quá bèn lại gần hỏi.

- đầu tôi ư một cục nè - cô chỉ vào đầu của mình nói. Rồi cô đứng dậy đi trước.

Trên đường:

- nè, sao anh đi theo tôi - cô cảm thấy khó chịu, vì tên kia cứ lờ đờ theo sau cô.

- tôi về nhà của tôi - anh bình thản nói.

Cô nghe vậy nên đi tiếp." Ừ mà nhà của hân ở đây hả, sao mình không biết vậy ta " cô vừa đi vừa nghĩ.

Biệt thự hàn gia:

- nè tới nha anh chưa, chứ tới nhà tôi rồi đó - cô nói bằng giọng bất mãn.

- tới nhà tôi rồi - anh nói rồi chỉ tay về phía căn biệt thự gần căn biệt thự của cô.

- hả, anh nói nhà anh ở đó - cô há hốc mồm nhìn về phía tay anh chỉ.

- tôi mới chuyển về sáng nay, mong được giúp đỡ - anh nói rồi cười.

" cái gì vậy nè, ôn thần nhà hàng xóm " cô khóc không ra nước mắt nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đi học

Buổi sáng 6:15p

Trên giường cô vẫn đang ngủ say.

- cạch - cửa phòng mở, một chị người làm bước vào.

- tiểu thư cô mau dậy đi, sắp muộn học rồi - chị người làm lay người cô dậy.

Cô từ từ mở mắt, rồi ngồi dậy.

- đi học sao - cô quay ra chị người làm hỏi bằng giọng ngái ngủ.

- đúng vậy, tiểu thư mau dậy đi lão gia và phu nhân đang đợi, đồng phục và sách vở của tiểu thư tôi đã chuẩn bị hết rồi - chị người làm nói.

- em biết rồi, chị ra ngoài đi - cô vờ nhẹ nói.

Sau khi chị người làm đi cô lết vào phòng wc mà lòng đang kêu than " 20 tuổi học cấp 3, ôi cái số của tôi " cô khóc dòng nghĩ, ngoài bệnh viện thì trường học chính là nỗi ám ảnh thứ 2 của cô. Ở thế giới trước cô ngoài được huấn luyện giết người ra, thì cô cũng phải học khá nhiều, thậm chí nhiều gấp 3-4 lần người bình thường. Nên nói chuyện đi học với cô là nỗi ám ảnh.

Phòng ăn:

- ba mẹ - cô kéo ghế ngồi xuống.

- ưk con gái, chà hôm nay con gái của ba dễ thương quá, đúng không triển hoàng - ba cô nhìn cô rồi quay ra triển hoàng.

- dạ?. Dạ - sau khi nghe ba của cô gọi hân mới hoàn hồn. Quả thực cô rất dễ thương, tóc cột cao, mái thưa, mặc áo đồng phục ngắn tay viền sọc kẻ caro, váy ngắn caro, đi giày bata trắng. Nhìn cô đơn giản, nhưng vẫn rất đẹp.

Cô cảm thấy bức bối rồi nha, sao tên kia cứ nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống vậy, làm dùng bữa cũng phải né chỗ khác.

- lát nữa triển hoàng sẽ đưa con đi học - mẹ của cô nói.

- tại sao chứ, con có thể tự đi mà - cô bắt ngờ trước câu nói của mẹ.

- đâu cần phải làm như vậy, triển hoàng là thầy giáo của con mà - ba cô nói.

- có lẽ con không còn lựa chọn - cô than thở nói.

Trước cổng:

Cô đang đợi triển hoàng lấy xe.

- kít - một chiếc xe bóng loáng màu đen đỗ ngay trước mặt cô. Cửa kính được kéo xuống, đó là dương triết.
- chà, một chút nữa là tôi không nhận ra cô nữa đó, cô học sinh cấp 3 - anh ta nói móc cô.
- lại là anh à, đúng là sáng gặp anh là nguyên ngày tôi gặp xui cho mà coi - cô khoanh tay nói.
- đầu cần phải nặng lời như vậy, nói gì thì nói tôi cũng là người đã giúp cô. Mà tay cô sao rồi - dương triết phải đầu hàng cô ngay hiệp đầu, anh rút kinh nghiệm rồi, không nên đấu võ mồm với cô, nếu như không muốn phải nuốt cục tức.
- cảm ơn, tay tôi cũng đỡ rồi - cô nhìn cánh tay của mình nói, cũng may là cô bị tay trái nên cũng ảnh hưởng gì tới sinh hoạt của cô, và tay của cô cũng đỡ đau hơn.
- cô chuẩn bị đi học đúng không, có cần tôi cho đi nhờ không - dương triết nói.
- không cần, em ấy sẽ đi với tôi - cô chưa kịp trả lời thì bị cái tên trời đánh kia đi tới cướp lời, đã thế hán còn tự tiện ôm eo cô nữa chứ.
- triền hoàng, cậu về từ bao giờ vậy - dương triết bắt ngờ hỏi.
- tôi mới về, và bây giờ tôi Ở CHUNG VỚI SONG NHI - triền hoàng nhấn mạnh câu cuối, và tay ôm chặt eo của cô.
- ở chung - dương triết nhú mày hỏi lại, anh cảm thấy giận khi triền hoàng nói vậy, đã thế hán còn dám ôm eo cô trước mặt hán.

Không nói gì thêm dương triết nhấn ga chạy đi.

- chúng ta đi thôi sắp muộn học rồi - triền hoàng thấy dương triết đi, thì vùi tự đắc rồi kéo cô lên xe.
- tôi tự lên được - cô kéo tay mình lại, rồi tự bước lên xe.

Trường hoàng gia:

Xe của triền hoàng dừng trước cổng. Cô và triền hoàng cùng bước xuống với bao ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người.

Cô và triền hoàng làm lơ bao ánh mắt bắn tim của các nam sinh, nữ sinh trong trường.

- reng reng reng - chuông vào lớp reo lên.

Lớp 11A:

Lớp 11a đang họp chợ, cô giáo bước vào mà cũng không biết.

- các em chặt tự - cô giáo nói nhẹ hết sức có thể. Nhưng có lẽ nó không hiệu quả cho lắm, đầu vẫn vào đấy.
- rầm, các em có nghe tôi nói không hả - bà cô hét lên làm cả lớp im lặng không một tiếng động.
- tốt, hôm nay lớp chúng ta sẽ có một học sinh và một thầy giáo mới - cô giáo từ tốn nói. Sau câu nói của cô giáo thì lớp lại một lần nữa náo loạn

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Đổi đầu

Tại lớp 11A:

Lớp học đang nhốn nháo khi nghe cô giáo nói có học sinh mới, và thầy giáo mới.

- các em trật tự, mời vào - sau khi định hình lại lớp học cô giáo gọi vào.

Cô và triền hoàng bước vào. Tất cả học sinh đều ngỡ ngàng, hán thì đẹp trai bảnh bao, cô thì xinh đẹp dễ thương.

- tôi là hàn triền hoàng, là thầy giáo mới của các bạn - triền hoàng nói rồi nhếch môi cười, khiến tất cả nữ sinh ngất xỉu, vì quá đẹp trai.
- mình là hàn song nhi học sinh mới, mong các bạn giúp đỡ - cô nói rồi cười nhẹ. Làm các nam sinh la hét âm ỉ.

- thầy ấy đẹp trai quá, chắc tôi chết mất - một nữ sinh nói.
- bạn gái ấy dễ thương thật đó - một nam sinh cất tiếng nói.
- các em trật tự, song nhi em sẽ ngồi bàn cuối cùng cùng với tuần kiệt, còn thầy thì đi theo tôi - cô giáo chỉ về phía bàn cuối, ở đó có một người con trai đang ngủ gục trên bàn.

Cô đi về phía bàn cuối, mà sao cô có cảm giác như đang là tâm điểm cho các nữ sinh bắn đạn vậy.

Còn các nam sinh thì cầu nguyện cho cô, ai mà không biết tạ tuần kiệt là hot boy của trường chứ, nhưng đó chưa phải là hết tuần kiệt nổi tiếng là không thích ai ngồi gần mình, và cũng không hề nề con gái đâu.

Cô bước gần bàn rồi ngồi xuống. Cảm giác có người ngồi cạnh mình, nên tên tuần kiệt đang ngủ thì ngược lên, thứ đập vào mắt hắn một cô gái rất xinh đẹp, và quan trọng hơn là cô gái đó đang nhìn mình.

- rằm, cô là ai sao ngồi đây, biến - hắn tức giận đập bàn nói.
- cho tôi một lý do để biến đi - cô không hề tỏ ra sợ hãi mà ngược lại rất bình thản nói
- cô, tôi nói cô biến đi nghe chưa hả - hắn gất lên.
- tôi không biến thì sao - cô đứng lên nhìn thẳng vào mắt hắn nói. Cô và hắn đang toà ra sát khí, khiến cho cả lớp không rét mà run.

Từ trước giờ họ chưa từng thấy ai dám đối đầu với tuần kiệt, ngay cả là nam sinh. Vậy mà giờ có người dám làm vậy, lại còn là con gái nữa.

Sau khi độ mắt một lúc thì hắn đành ngồi xuống mắt không quên liếc cô một cái, rồi gục đầu xuống bàn ngủ tiếp. Còn cô sau khi hắn ngồi xuống cô cũng ngồi, nhưng cô có cảm giác ai đó đang nhìn mình rất chăm chú. Cô nhìn xung quanh đúng là có nhiều người nhìn mình, nhưng cái cảm giác đó vẫn rất lạ, mà cô không thể lý giải.

" chắc mình bị ảo giác quá " cô cười khổ nghĩ.

Nhưng đứng như cảm giác của cô, có một ánh mắt đang nhìn cô rất chăm chú.

* đó là ai vậy ta *

* đợi chap sau nha *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Kết bạn

Lớp 11A:

Tất cả học sinh đang chăm chú nghe triển hoàng giảng bài, nói đúng hơn là nữ sinh mà thôi. Học là chính nhưng ngắm trai đẹp là chủ yếu.

Cô cũng đóng vai học sinh ngoan, chăm chú nghe giảng. Nhưng thật ra là cô đang ngủ gật, và lấy quyển sách chắn phía trước.

- hàn song nhi, em mau dậy ngay cho tôi - triển hoàng tiến lại gần chỗ cô nói.
- yên lặng, để tôi ngủ - cô nói mớ, rồi tiếp tục ngửa vụ cao cả. Mặt của triển hoàng đen lại, rồi bước lại gần cô.
- ui da - cô la lên vì bị ai đó néo má.
- sao vậy, không ngủ tiếp đi - triển hoàng nói bằng giọng chăm chọc.
- tại sao néo má tôi hả - cô nhăn mặt nói.
- cộp, ui da - cô lại một lần nữa ôm đầu la lên. Triển hoàng sau khi nghe cô nói thì cốc đầu cô một cái.
- ai cho em xưng hô như vậy, tôi là thầy giáo của em đó - triển hoàng khoanh tay nói. Đây là cơ hội tốt cho anh trả thù.

- dạ em biết rồi thưa THẦY - cô nghiêng răng nhấn mạnh chữ thầy." Tên này đang trả thù cô đây mà, đúng là tiểu nhân " cô tức giận nghĩ.

- reng reng reng - chuông giải lao vang lên

- được rồi các em nghỉ - triển hoàng nói. Rồi quay ra nhìn cô cười hết sức thân thiện, nhưng đối với cô đó là nụ cười ' đều ' chưa từng có.

Sau khi triển hoàng đi, cô ngồi xuống gấp sách lại mà miệng không rủa tên hách dịch triển hoàng. Khi đang cô đang định đứng dậy thì có một cô gái đứng cạnh cô từ bao giờ.

- chào bạn mình là an kỳ - cô gái nói nhỏ.

- mình là song nhi - cô cũng cười nói. Cô đánh giá người trước mặt, đó là một cô gái nhỏ nhắn, tóc ngắn ngang vai, mái ngố xéo.

- bạn có muốn xuống căng tin với mình không - an kỳ cúi đầu nói nhỏ, hai tay đan vào nhau.

- hay quá mình cũng đang định đi, mà không biết ở đâu - cô cười tươi nói." Cô gái tên an kỳ này là một người nhút nhát, có vẻ không phải người xấu " cô nhìn an kỳ nghĩ.

Tại căng tin:

Cô và an kỳ đang ngồi trò chuyện rất vui vẻ. Đột nhiên ở đâu xuất hiện 3 đứa con gái ăn mặc lòe loẹt, mặt đầy son phấn. Tự ý ngồi xuống.

- an kỳ mày cũng hay thật, không đi mua đồ ăn cho tụi tao mà ngồi đây nói chuyện vui vẻ quá ha - một trong ba ả nói, có vẻ là cầm đầu.

- bạch tuyết mình. Chát - an kỳ hoảng sợ nói chưa hết câu thì bị ả tên bạch tuyết tát một cái thật mạnh.

- tao chưa cho mày nói - ả chỉ vào mặt an kỳ quát.

- nè, tại sao cô lại đánh bạn ấy - cô đứng dậy bắt bình lên tiếng.

- mày là ai, không phải chuyện của mày. Chắc mày cũng chỉ là loại hạ đẳng như nó thôi có đúng không - ả vênh mặt nói.

- dù tôi hạ đẳng nhưng vẫn hơn cô, vì cô hành xử như một người không có học thức - cô khoanh tay nói.

- mày dám nói vậy - ả ta định đánh cô, nhưng bị cô chặn lại. Rồi cô lấy cái nĩa trên bàn dí vào mặt của ả, thân thủ của cô rất nhanh khiến ả không kịp phản ứng. Tất cả mọi người trong căng tin hồi hộp như xem phim hành động. Nhìn cô bằng ánh mắt ngưỡng mộ, cô như một nữ sát thủ vậy(thì đúng là sát thủ mà).

- nên nhớ đừng bao giờ đụng vào an kỳ nữa, nếu không mặt cô sẽ có một vết sẹo đó - cô nói bằng giọng lạnh, ánh mắt sắc bén nhìn ả. Rồi cô buông ả ra và nắm tay an kỳ bỏ đi.

Còn ả sau khi bị cô dọa, ả sợ đến bất động, mặt trắng bệch không huyết sắc.

- hàn song nhi em thật thú vị - triển hoàng hai tay rút túi quần, đứng trong góc khuất nói. Anh tình cờ đi ngang qua căng tin, không ngờ gặp được chuyện hay ho như vậy.

Tại sân sau:

Sân sau của trường hoàng gia, trồng rất nhiều hoa và cây xanh. Nơi đây cũng rất yên tĩnh, vì ít người qua lại. Nhưng có lẽ hôm nay không yên tĩnh cho lắm.

- hic...hic...hic - an kỳ vừa khóc, tay thì không ngừng rút khăn giấy của cô.

- an kỳ ả bạn nín được chưa, bịch khăn giấy của mình sắp hết rồi - cô luyến tiếc nhìn bịch khăn giấy của mình.

- ừ...nh...,xin...l...ối - an kỳ thút thít nói.

- không sao, nhưng tại sao bạn lại bị mấy người vừa rồi bắt nạt vậy - cô thắc mắc hỏi.

- mình là học sinh nhận học bổng, bị đối xử như vậy là tình trạng chung của những học sinh nhận học bổng. Đối với những học sinh như mình không hề có tiếng nói, chỉ thay thế bằng sự cố gắng mà thôi, vậy nên mình không hề có bạn - an kỳ nói bằng giọng buồn.

- nhưng bây giờ bạn đã có rồi, mình sẽ là bạn của bạn - cô đứng dậy nói.

- thật sao, bạn đồng ý làm bạn với một người như mình - an kỳ bất ngờ nói.

- người như bạn thì sao, đối với mình tình bạn không phân biệt giàu nghèo hay xấu đẹp, chỉ cần có tấm lòng chân thành là được - cô cười tươi nói.

- cảm ơn bạn rất nhiều, mình đã dõi theo bạn và mình biết bạn là người tốt - an kỳ ôm chặt cô nói.

- thì ra bạn là người nhìn mình ở trong lớp sao - cô bất ngờ hỏi lại.

" vậy là mình không bị hoang tưởng " cô cười nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Yêu đơn phương

Tại nhà kho của trường:

- chị hai, chị phải trả thù cho em - ả bạch tuyết nói với một ai đó.

- tại sao, em phải trả giá cho sự ngu ngốc của mình - một giọng nữ vang lên.

- nhưng tại con nhỏ hàn song nhi đó, nó làm mất mặt em trước bao nhiêu người - ả bạch tuyết tức giận nói.

- hàn song nhi, lại là nó sao - cô gái nghiêng răng nói.

- chị biết nó sao, chị nhục hy - ả ta bất ngờ nói. Đúng vậy người đó không ai khác là nữ chính lâm nhục hy.

- biết, biết rõ nữa là đằng khác, tại nó khiến cho hàn phong lạnh nhạt với chị, tại nó mà dương triết và tử kỳ không quan tâm tới chị nữa. Chị hận nó tới tận xương tủy - ả tức giận nói lớn.

- như vậy chị với em cùng chung một kẻ thù rồi - ả bạch tuyết vui vẻ nói.

- em cứ yên tâm, chị sẽ không để nó tự đắc được lâu đâu - ả ta nhếch môi cười.

Tan học:

Cô và an kỳ vừa đi vừa nắm tay vui vẻ nói chuyện ở sân trường.

- cẩn thận - cô nói lớn kéo an kỳ ra khi phát hiện một chiếc xe màu xám đi tới với vận tốc nhanh. Rồi chiếc xe phóng nhanh ra cổng, và mất hút.

- đi kiểu gì vậy trời - cô tức giận nói.

- đó là xe của tuần kiệt mà - an kỳ nhìn theo chiếc xe nói.

- cái gì, lại là cái tên đáng ghét đó nữa hả - cô bất ngờ nói. Rồi quay ra an kỳ thì thấy, an kỳ đang bất động đứng nhìn phía cổng.

- an kỳ, bạn đừng nói là bạn thích ưm.,- cô nói chưa hết câu thì bị an kỳ bịt miệng lại.

- làm ơn đi song nhi, bạn đừng nói lớn, nếu mà fan của tuần kiệt mà biết là mình tiêu luôn - an kỳ nói bằng giọng hoảng sợ.

- vậy đúng là bạn thích tuần kiệt sao - cô nhủ mày nói nhỏ.

- thật ra mình để ý tuần kiệt lâu rồi, nhưng mình sợ người như mình không xứng đáng, với lại tuần kiệt cũng để ý một người rồi, mình chỉ là yêu đơn phương thôi - an kỳ cúi mặt nói bằng giọng buồn.

- thôi bạn đừng buồn nữa - cô vỗ vai an ủi. Thật ra cô không rành chuyện yêu đương cho lắm, nên cũng không biết phải khuyên an kỳ ra sao.

- không sao đâu, mình về đi - an kỳ lấy lại tinh thần rồi cười nói.

Tại cổng trường:

Đang có một cuộc náo loạn, triển hoàng bị các fã nữ vây kín.

- song nhi đó có phải thầy triển hoàng không - an kỳ chỉ về phía triển hoàng nói.

Cô nhìn theo hướng của an kỳ chỉ, đúng là triển hoàng đang bị vây kín bởi đám nữ sinh.

- uk, kệ thầy ấy mình về đi - cô cười rồi kéo an kỳ đi. Cô không muốn gây sự chú ý, để mà đám nữ sinh kia biết cô ở chung với triền hoàng là ngày mai có tin nóng.

- hàn song nhi, em đi đâu vậy - cô đang định chuồn thì bị triền hoàng gọi lại.

" số cô xui thế là cùng " cô đen mặt nghĩ.

- mau lên xe tôi chờ em về - triền hoàng nắm cổ tay cô kéo đi.

- khoan đã, an kỳ tạm biệt, ngày mai gặp lại - cô vừa cố kéo lại vừa nói to.

- tạm biệt song nhi - an kỳ vẫy tay nói.

- vào xe - triền hoàng mở cửa xe nói bằng giọng gia lệnh.

- từ bao giờ anh có quyền gia lệnh cho tôi vậy - cô hất mặt nói.

- tôi là thầy - triền hoàng cũng không vừa nói.

- chỉ ở trên lớp thôi - cô khoanh tay nói.

- lên xe - anh nói rồi ấn cô vào xe.

- nè anh đối xử thô bạo quá vậy - cô chui đầu từ cửa kính ra nói, nhưng lại bị anh ấn lại. Rồi anh lên xe và lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Đối Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Đua xe

Tại biệt thự hàn gia:

Cô đang rất tức giận bước vào, khuôn mặt ác quỷ của cô khiến cho người làm trong nhà phải sợ hãi.

- tiểu thư đã về - bác quản gia tiến lại gần cô nói.

- dạ, con đã về - cô cố gắng nặn ra một nụ cười. Nói gì thì nói, bác quản gia cũng là trưởng bối, cô không thể để cái mặt âm u thế được. Nhưng cô rất tức giận, tại sao cô cứ bị dính lấy đám nam chính vậy chứ, mỗi lần gần đám nam chính là cô gặp chuyện. Cô nghĩ vụ ở trường sẽ là đề tài hót cho ngày mai.

- em có vẻ không vui về cho lắm ha - triền hoàng bước vào và không quên nói móc cô.

Cô quay ra nhìn hấn bằng ánh mắt " giết người ".

- bác à ba mẹ con có nhà không - cô quay ra hỏi bác quản gia.

- lão gia và phu nhân đã đi nhật rồi, khoảng 1 tuần nữa mới về - bác quản gia từ tốn đáp.

- đi nhật sao bác - cô bất ngờ hỏi. " Sao ba mẹ không nói cho cô biết " cô thắc mắc nghĩ.

- lão gia và phu nhân đi đột xuất, nên chưa nói cho tiểu thư biết - bác quản gia như đọc được suy nghĩ của cô nên nói.

" vậy là chỉ có mình chiến đấu với tên đáng ghét kia hay sao, mình có linh cảm không hay nha " cô xoa cằm nghĩ.

- nghĩ gì vậy hả - triền hoàng thấy cô đang suy tư gì đó nên ghé sát tai cô nói, gần tới nỗi cô có thể cảm nhận được hơi thở nam tính từ hấn. Động tác này của hấn làm người làm trong nhà phải tròn mắt ra nhìn, vì ngưỡng mộ.

- tôi có nghĩ gì đâu - cô hoảng loạn nói rồi chạy lên phòng.

Nhìn thấy hành động của cô khiến hấn mỉm cười, rồi hấn cũng đi về phòng.

- ê tôi thấy thiếu gia thích tiểu thư nhà mình - một chị người làm đầu tiên nói.

- tôi cũng thấy vậy, nhưng không phải họ là anh em họ gần sao, như vậy là loạn luân đó - chị người làm thứ hai nói.

- ưk, tiếc thật đấy họ đẹp đôi thế còn gì, trai tài gái sắc vậy mà không yêu nhau được - chị người làm đầu tiên lắc đầu nói

Tại phòng của cô:

Cô đang ngồi ở bàn học, và đang xem laptop rất chăm chú.

- chà đẹp thật đó, chắc đắt lắm ha - cô cảm thán một câu. Thật ra cô đang xem các loại xe đua vận tốc cao, phải nói cô rất thích xe có vận tốc cao nha.

"nhưng nhờ nó mình mới xuyên không và sống khổ sở vậy nè" cô chống tay lên bàn nghĩ.

- mà cũng lâu lắm rồi mình chưa đi xe lại, ở đây muốn đi đâu cũng có taxi đưa đón hết, nên không biết mình còn phong độ không ta. Chắc phải thử thôi - cô đứng dậy nói.

7g tối:

Cô đang nhìn mình trong gương, tối nay cô quyết định sẽ làm những gì mà mình từng làm trước đây, và bắt đầu từ việc đua xe. Cô mặc một bộ đồ da màu đen, tóc cột cao, nhìn cô rất ngầu.

- cạch - cửa phòng mở cô thò đầu ra, mà từ bao giờ cô phải lén lút như ăn trộm vậy chứ. Thật ra cô sợ phải đụng mặt tên kia, nếu hắn thấy cô ăn mặc như vậy thì nào cũng tra khảo cô.

Sau khi chắc chắn là không có ai để ý cô liền chạy một mạch ra gara, chọn một chiếc xe mà cô cho là tốt nhất rồi phóng đi.

Trên đường:

Cô đang chạy với tốc độ cao, khiến cho bao nhiêu người hoảng sợ, phải né sang một bên.

"không ngờ mình vẫn chạy tốt đó chứ, chưa đến nỗi phải nghỉ hưu" cô tự hào nghĩ.

Đang đi thì cô nhìn qua gương chiếu hậu, và thấy phía sau có 3 chiếc xe cảnh sát đang đuổi theo cô.(chạy quá tốc độ cho phép)

- muốn bắt ta sao có giỏi thì đuổi đi - cô nhếch môi cười, rồi nhấn ga tăng tốc.

* mìn cảm ơn những bạn đã luôn ủng hộ mình *

* và mong các bạn sẽ tiếp tục ủng hộ mình nhiều hơn nữa *

* một lần nữa cảm ơn các bạn rất nhiều *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Rắc rối đi cùng với xui xẻo

2 tiếng sau:

Cô đang ung dung đi trên đường, sau 2 tiếng đi vòng vèo trong thành phố để cắt đuôi cảnh sát. Cuối cùng cô cũng cắt đuôi được, và hiện tại cô đã ra tới ngoại ô.

Ở ngoại ô thành phố vào buổi tối rất ít xe qua lại, nếu không nói là vắng.

- kétttt, rầm - cô dừng xe khi nghe thấy có tiếng động lớn, nghe như tiếng đụng xe vậy.

Cô cảm thấy tò mò nên đi về phía trước, khi gần tới nơi cô nhìn thấy một chiếc xe màu đen đâm phải cột điện bên đường, ở đường nhựa có hai vết lốp xe chạy dài do bị ma sát, có lẽ là phanh gấp nên mới có. Xung quanh chiếc xe là 4 chiếc xe cũng màu đen đang vây quanh, nhưng hình như là không có ý muốn giúp.

Cô rất muốn giúp, nhưng cô có cảm giác không an toàn, vậy nên cô chỉ ngồi trên xe quan sát tình hình.

Rồi có một chàng trai bước xuống từ chiếc xe bị tai nạn, khuôn mặt bánh trai, chuẩn của một soái ca, cao 1m8 trở lên. Nhưng mà chàng trai đó bị thương ở vùng đầu, máu chảy dài trên khuôn mặt yêu mị, chàng trai mặc một chiếc áo somi màu trắng không cài 3 nút đầu, nhìn rất yêu nghiệt.

" sao ở đây lắm trai đẹp quá vậy, thật không công bằng mà " cô nhìn chăm chăm vào chàng trai nghĩ.

Khi chàng trai bước xuống, thì những người ngồi trên 4 chiếc xe kia bước xuống, khoảng cũng hơn chục người, mặc áo vêts đen tay thì cầm kiếm nhật, nhìn rất đáng sợ.

Cô thì đang ở trên 9 tầng mây vì được ngắm trai đẹp, thì bị xuất hiện của đám người kia kéo xuống 18 tầng địa ngục.

" mấy người này xấu xúc phạm người nhìn quá " cô đen mặt nghĩ.

Cô đang nghĩ linh tính chuyện trên trời dưới đất thì đám người kia đã lao vào đánh chàng trai, thân thủ của chàng trai rất nhanh có thể né được các lưỡi kiếm đang lao về phía mình. Nhưng một người không thể đánh được nhiều người như thế được, huống chi mấy người đó có vũ khí, còn nữa chàng trai đó còn bị thương từ trước. Nên chàng trai bị áp đảo, và bị thương rất nhiều.

" như vậy là không công bằng, lấy đông đánh ít " cô tức giận mở cửa xe, rồi chạy về phía đám người đó. Vốn dĩ cô không thích những trận đấu không công bằng.

Có một tên thấy cô lao tới, vì không kịp trở tay nên đã bị cô đơ ván, và cô lấy thanh kiếm của tên đó để làm vũ khí.

Sau khi thấy người của mình bị hạ, mấy tên còn lại đều lao về phái cô, nhìn rất hung hãn.

- lên đi, ta chấp hết - thay vì hoảng sợ cô lại nhếch môi cười, rồi dơ tay kiểu thách thức.

15p sau:

15 phút trôi qua, đám người kia nằm la liệt ở đươì đất toàn máu. Trên người cô cũng có rất nhiều máu nhưng không phải của cô, mà là của bọn chúng.

Nhìn cô đứng chuẩn của một sát thủ, tay phải cầm kiếm dính đầy máu, khuôn mặt trắng hồng của cô cũng dính vài giọt máu.

- keng - cô vát thanh kiếm xuống, rồi chạy lại phía chàng trai đó.

Chàng trai đó cô tựa vào xe, tay trái thì ôm lấy bả vai bên phải bị thương.

- nè anh không sao chứ - cô chạm tay vào tay phải của anh ta nói.(người ta sắp chết rồi mà còn hỏi vậy)

Chàng trai đó nhìn cô được 2 giây thì ngất xỉu.

- nè, nè - cô lay anh ta dậy, nhưng anh ta nằm im, người thì lạnh dần.

" bây giờ mình phải làm gì đây " cô hoảng loạn nghĩ.

" cứ tưởng được ra ngoài là thoải mái, ai ngờ lại vướng vào chuyện này. Đúng là rắc rối đi cùng với xui xẻo mà " cô khổ sở nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Một sát thủ

Cô đang rất hoảng vì không biết phải làm gì, từ trước tới giờ cô chỉ biết giết người, chứ chưa bao giờ cứu người.

" cứu, không cứu, cứu, không cứu " cô đang chiến đấu nội tâm rất dữ dội.(trời ơi người ta sắp chết tới nơi rồi)

- xoẹt - cô không thương tiếc xé chiếc áo sơ mi của anh ta ra.

Đúng nghĩ bấy bậ nha, chỉ là cô muốn cầm máu cho anh ta thôi, nên cô mới xé áo anh ta ra để băng bó. Mà cô cũng phải công nhận body của anh ta đẹp thật, body sáu múi đần chắc, làn da bánh mật quyến rũ.

Cũng may cô không phải hạng mê trai, nếu không cô cũng phải đi chuyển máu gấp, vì mất máu mũi quá nhiều.

- xong, giờ làm sao đưa anh ta lên xe đây - cô phui tay rồi nói. Nhìn anh ta to con hơn cô nhiều, làm sao mà vác nổi đây.

- bụp, áaaa - cô đang bị anh ta đè lên người. Chả là cô thử xem có vác nổi anh ta ra xe không, nhưng lại bị anh ta đè lên người. Mặt của anh ta đang kề sát mặt của cô, chỉ còn một chút nữa thôi là môi kề môi, may mà cô né kịp.

Sau một lúc sau cô mới đẩy được anh ta ra.

" đúng là cách này không khả thi mà " cô xoa cằm nghĩ. Rồi đột nhiên đầu cô xuất hiện một cái bóng đèn sáng lên.

Cô đang kéo lê anh ta trên đường(tội cho anh ta quá, tự dâng mình cho ác quỷ)

Cuối cùng cô cũng đưa được anh ta lên xe, cô cũng nhanh chóng lên xe và lao đi.

Chỗ của cô cách trung tâm thành phố 50km, nên cô phải nhấn ga hết cỡ.

Trên đường cô đang rất căng thẳng tập trung lái xe, tại cô đi quá nhanh nên phải né các xe khác. Vậy mà cái tên kia cứ ngả về phía cô, rồi an toạ trên vai của cô.

- bộp - cô đẩy anh ta ta về bên cửa kính rất mạnh.(đó là cách mà chị ấy đối xử với người sắp chết)

Cô không thể tin được là mình lại vướng vào chuyện này, đã thế còn phải ôm theo cục nợ nữa chứ.

" bây giờ ném anh ta xuống chắc chưa muộn đâu " cô cười gian quay ra anh ta nghĩ.

- hazz, nghĩ thì nghĩ vậy thôi, chứ mình đâu ác tới mức đó đâu. Bởi vậy mới nói làm người tốt đâu có dễ - cô lắc đầu nói.

Tại bệnh viện thành phố:

Anh ta được các bác sĩ và y tá đẩy vào phòng cấp cứu, còn cô vẫn bình thần đi theo sau.

- xin lỗi nhưng cô không được vào đây, mời cô ra kia ngồi chờ - cô y tá chặn cô lại khi cô định vào phòng cấp cứu.

Cô không nói gì mà đi ra tìm phòng wc nữ.

Tại phòng wc nữ:

Cô đang xả nước rửa đi bàn tay đầy máu của mình, và cả ở trên mặt nữa. Cô nhìn mình trong gương mà lòng cảm thấy khó tả.

Có phải cô đã sai rồi không, trước đây cô là một sát thủ khiến bao nhiêu người phải kinh sợ. Mọi người chỉ biết cô là một ác quỷ khát máu, nhưng có ai biết được trong lòng của cô yếu đuối cỡ nào. Cô sợ lắm, sợ khi tháo bỏ chiếc áo giáp đầy gai nhọn kia ra, cô sẽ bị thương. Vì ở thế giới của cô không có hai chữ yếu đuối. Không phải tự nhiên cô được mọi người công nhận là một sát thủ giỏi, để cô được danh hiệu đó cô đã phải đánh đổi máu, nước mắt và cả sự tự do của mình nữa. Cô mong muốn có một cuộc sống bình thường như bao cô gái khác, không bị người ta coi là một cỗ máy giết người không tim và cũng không phải gắn liền với máu. Cô đã từng ước nếu quay ngược được thời gian, thì cô sẽ không làm một sát thủ. Và điều ước cô đã thành sự thật, cô sống trong một thân phận mới, một con người mới. Nhưng hôm nay cô đã để cho mình một lần nữa chạm vào máu.

Liệu khi đôi bàn tay này chạm vào máu rồi, thì có thể quay lại hay không

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Mất tiền

Sau khi cô suy nghĩ xong, cô mở cửa đi ra

- trưởng khoa hiện tại đang có một bệnh nhân cấp cứu, đang mất máu rất nhiều - sau khi cô đi được nửa đường thì thấy cô y tá đang nói với dương triết.

" mình quên mất đây là bệnh viện của hắn " cô núp vào một góc tường nghĩ.

Sau khi hắn đi cô mới dám bước ra, cô không muốn hắn thấy cô ở bộ dạng này.

- cô gì ơi - cô đang định đi về thì cô y tá gọi cô lại.

- có chuyện gì vậy - cô quay lại hỏi.

- cô chưa đóng viện phí, mong cô lại kia nộp viện phí - cô y tá đưa cho cô một tờ giấy rồi chỉ về phía thu ngân. Cô không nói gì mà nhìn vào tờ giấy, mặt cô từ trắng chuyển qua đen.

" cái gì vậy nè, sao nhiều số không vậy " cô khóc dòng nghĩ.

Tại thu ngân:

- cô muốn đóng viện phí sao - cô y tá ở thu ngân hỏi cô.
- cô gì ơi - cô y tá gọi cô lần nữa khi thấy cô cứ nhìn tờ giấy trên tay mà mặt đen như đất nồi.
- hà, à cho tôi đóng tiền - sau khi thoát khỏi những con số cô mới ngược đầu lên nói.

Cổng bệnh viện:

Cô đang ủ rũ khi vừa phải mất một khoản tiền không nhỏ.

- đáng nhẽ mình phải biết bệnh viện này thu tiền nhiều như vậy chứ. Ôi tiền của tôi đi xa quá - cô khóc không ra nước mắt nói.

Sau khi một hồi tự kỷ dậm chân tại chỗ, và chút giận lên thân cây xong, cô mới lấy xe đi về, mà lòng vẫn hát bài " tiền đi xa quá ".

Sáng hôm sau:

Tại phòng bệnh vip:

Chàng trai mà cô cứu đang nằm trên giường, rồi anh ta từ từ mở mắt.

Đập vào mắt anh là một khung cảnh màu trắng, màu đặc trưng của bệnh viện.

- cách - cửa phòng mở hàn phong bước vào.
- thiên tứ cậu tỉnh rồi - hàn phong vẫn giữ phong độ nói.
- ưk, nhưng tại sao tôi lại ở đây, tôi nhớ tôi bị bọn người của mãnh long đuổi - thiên tứ vẫn đang suy nghĩ, trong đầu của anh xuất hiện hình ảnh của một cô gái rất mờ ảo.
- là có người đưa cậu vào đây - dương triển đi vào nói.
- đó là ai vậy - hàn phong nhíu mày hỏi.
- người đó tôi và hai người biết rất rõ - dương triết bình thản kéo ghế ngồi xuống.
- chả nhẽ là - hàn phong mặt không vui đoán.
- là ai - thiên tứ quay ra hàn phong hỏi.
- là hàn song nhi - dương triết chăm chú nhìn cử chỉ trên mặt của hàn phong và thiên tứ.
- không thể nào, là cô gái xấu xí đó - thiên tứ bất ngờ hỏi.
- xấu xí sao, cô ấy đã thay đổi rồi - dương triết bất giác mỉm cười khi nghĩ tới cô.
- nhưng sao cậu biết - hàn phong khó chịu khi thấy biểu hiện của dương triết khi nhắc tới cô. Từ lúc ở ngã hàng anh đã rất hối hận vì trước kia đã đối xử tệ với cô, và anh cũng đã làm rõ được tình cảm của mình đối với cô.
- tối hôm qua tôi phát hiện một con mèo nhỏ, đang trốn tránh tôi, và còn rất tức giận vì mất một khoản tiền không nhỏ nữa - dương triết mỉm cười khi nhớ lại. Anh đã phát hiện khi cô đưa thiên tứ vào viện, cô còn cố tình trốn anh. Rồi anh theo dõi cô ở cổng bệnh viện, cô hết dậm chân, rồi đá vào thân cây. Nhìn cô rất đáng yêu.
- vậy sao, vậy tôi phải cảm ơn con mèo nhỏ mới được - thiên tứ mỉm cười, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Độc Đáo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Gặp nguy hiểm(1)

Biệt thự hàn gia:

Triển hoàng đang tìm một hình bóng ai đó(bí ai rồi nha).

- bác quản gia, bác có thấy song nhi đâu không - triển hoàng vào nhà ăn thì thấy bác quản ra đang chuẩn bị bữa sáng.
- thiếu gia, tiểu thư đã đi học từ sớm rồi - bác quản gia nói.
- đi sớm vậy sao, chắc sắp có bão - triển hoàng khoanh tay nói.(chị ấy mà nghe được là có chuyện)
- bữa sáng đã chuẩn bị xong, mời thiếu gia dùng bữa - bác quản gia cung kính nói.

Tại trường hoàng gia:

Lớp 11A:

- hâzza - cô đang nằm dài ở bàn than thở. Nhìn cô như con panda vậy, hai mắt thâm quầng, mặt thì bơ phờ.
- song nhi bạn thấy không khoẻ chỗ nào sao, nhìn bạn có vẻ mệt - an kỳ ngồi gần cô hỏi bằng giọng quan tâm.
- hazz - cô vẫn tiếp tục thở dài.
- có chuyện gì nghiêm trọng lắm không, mà sao bạn cứ thở dài hoài. Kể mình nghe đi xem mình có giúp được gì không - an kỳ cảm thấy lo lắng khi thấy cô như vậy.
- mình không sao đâu, bạn đừng lo - cô mỉm cười quay ra an kỳ nói.
- vậy bạn ăn sáng chưa, mình mua gì cho bạn nha - an kỳ yên tâm hơn khi cô nói như vậy.
- ưk, cảm nha - cô cười tươi nói, đúng là sáng cô đi sớm qua nên chưa ăn gì.

Sau khi an kỳ đi cô lại ủ rũ gục xuống bàn.

Không ủ rũ sao được, chỉ cần nghĩ tới số tiền của mình không cánh mà bay là cô hết muốn ngủ rồi. Đó cũng là lý do mà cô dậy sớm như vậy.

" không được, mình phải đi kiếm việc làm thêm thôi, mình cũng không muốn sống dựa vào ba mẹ. Mình đã 20 tuổi, kiến thức của mình đã vượt qua một cô nhóc 17 tuổi, nên mình có thể đi làm thêm " cô ngồi bật dậy nghĩ.

- ủa mà an kỳ sao đi lâu vậy ta, đói quá - cô ôm bụng nói.
- nguy rồi song nhi, an kỳ xảy ra chuyện rồi - có một bạn nữ chạy vào nói bằng giọng hốt hải.
- an kỳ xảy ra chuyện gì - cô nắm bả vai của nữ sinh kia nói.
- nhanh lên đi thôi - nữ sinh kia nắm tay cô kéo đi.

Tại nhà kho:

- an kỳ bạn đâu rồi, an kỳ - cô gọi to, nhưng không thấy ai trả lời.
- bạn nói an kỳ gặp chuyện, vậy an kỳ đâu - cô quay ra bạn nữ kia hỏi.

Nhưng chỉ thấy bạn nữ đứng nhìn cô mà cười khinh bỉ.

- bộp - như đang hiểu ra sự việc, thì cô bị một vật đập vào gáy, và ngất.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Gặp nguy hiểm(end)

Tại phòng wc nữ:

Trước cửa phòng có treo bảng sửa chữa.

Cô từ từ mở mắt, thì thấy trong phòng tối thui, chỉ có ánh sáng lẻ loi ở một cửa sổ nhỏ trên cao.

- a đau quá, đây là đâu vậy - cô ngồi dậy rồi sờ sau gáy của mình, cơn đau làm cô nhăn mặt khẽ kêu lên.

Rồi cô đứng dậy nhìn xung quanh, vật liệu sửa chữa ngổn.

Cô nhớ lại là mình bị tấn công từ phía sau, khiến cô không kịp trở tay.

- mình mà biết ai đứng sau việc này thì, tên đó xác định đi - cô nắm chặt tay nghiêng răng nói.

Cô đi tới phía cửa định mở cửa ra nhưng, cô kéo mãi mà nó không ra.

- chết tiệt, bị khoá rồi - cô tức giận nói.

Rồi đột nhiên cô ngửi có mùi gì rất lạ, rất nồng và khó chịu. Tiến đến chỗ phát ra mùi kì lạ, cô thấy bên dưới chân có rất nhiều chai, nhìn giống chai thuốc tẩy wc vậy.

Cô nhặt một chai lên và đọc dòng chữ in trên đó.

- là chất tẩy hoá học sao - cô vội ném chia thuốc kia đi.

" không xong rồi, bọn chúng không phải chỉ đơn giản là muốn bắt mình. Mà bọn chúng muốn giết mình " cô đứng im nghĩ.

Chất tẩy hoá học sẽ không nguy hiểm nếu như chỉ dùng một chai, nhưng nó sẽ là vũ khí chết người khi nhiều loại thuốc tẩy trộn chung vào với nhau, nó sẽ sản sinh ra một loại khí độc. Đã thế còn là một căn phòng kín như vậy nữa chứ.

- rầm, rầm, có ai ở đó không - cô vội đập cửa nói. Nhưng không có tác dụng, vì nhà wc này đang được sửa chữa nên không có ai qua lại.

- nước - cô chạy là mở nước để rửa các chất tẩy kia, nhưng do đang sửa chữa nên khoá nước.

Mùi nồng hắc của chất tẩy đang lan ra, cô âm nhận đầu óc mình đang quay cuồng.

- rầm, rầm, cứu...cứu - cô ngồi bệt xuống cạnh cửa.

Cô sắp không xong rồi, cô cảm thấy cơ thể không còn chút sức lực nào, và còn khó thở nữa. Cô dần dần mất ý thức, mắt khẽ nhắm lại.

" chả nhẽ đây là kết thúc của mình sao " cô nghĩ trong tiềm thức.

Tại sân thượng:

- sao rồi, mọi việc ổn chứ - ả nhợc hy đứng khoanh tay nói.

- ổn hết đó chị hai, lần này nó chết chắc - ả bạch tuyết vui mừng nói.

- đúng vậy, nó nghĩ nó là ai mà dám qua mặt chị. Chị luôn phải là nhất, ha ha ha - ả ta ngược mặt lên trời cười lớn.

- đúng vậy chị của em là nhất rồi, nhưng làm như vậy có ác quá không chị, nếu mà nó biết được ai làm thì - ả bạch tuyết lo sợ nói.

- chết - ả bạch tuyết bị nhợc hy tát một cái thật mạnh.

- mày sợ sao, mày cuối cùng cũng chỉ là một đứa con hoang ngu ngốc thôi - ả ta nghiêng răng nói, rồi bỏ đi.

Chỉ còn ả bạch tuyết đứng đó, tay nắm thành nắm đấm, ánh mắt thì tức giận nhìn theo bóng của nhợc hy khuất dần.

- lâm nhợc hy, tôi sẽ nhớ cái tát này và sẽ trả cho chị gấp 10 lần - ả bạch tuyết nghiêng răng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Độc Độc)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Mất tích

Tại lớp 11A:

Học sinh đã tới nhiều hơn và đang nói chuyện rất vui vẻ.

An kỳ vui vẻ đi vào lớp và trên tay là 2 cái bánh và 2 chai nước cam.

" chắc song nhi đói lắm rồi, do căng tin đông quá " an kỳ lại gần bàn của cô, nhưng không thấy cô đâu cả.

- song nhi đi đâu rồi - an kỳ thắc mắc nói.

- nè, bạn có thấy song nhi đâu không - an kỳ lại gần một bạn nữ hỏi.

- mình không biết, lúc mình tới là không thấy ai ở trong lớp cả - bạn nữ ấy nói.

- cảm ơn bạn - an kỳ cười nhẹ, rồi lấy điện thoại ra gọi cho song nhi.

- reng, reng, reng - tiếng chuông phát ra từ cặp của song nhi.

" song nhi không cầm theo điện thoại, mình có cảm giác bất an quá " an kỳ lo lắng nghĩ.

An kỳ đặt đồ lên bàn rồi vội chạy đi tìm cô.

- bụp - do chạy nhanh an kỳ không để ý nên đâm vào một người.

- cô để mắt ở đâu vậy - người con trai bị cô đâm vào khó chịu lên tiếng.

- x...in l...ỗi - an kỳ sợ hãi không dám ngước mặt lên.

- vậy cái cái con nhím hai đi cùng cô đâu rồi - người con trai nâng cằm an kỳ lên kẻ mắt sát vào cô nói.

An kỳ bất động khi thấy người con trai trước mặt, thì ra đó là tuần kiệt. Mặt của anh và cô đang kề rất gần nhau.

Cô bắt đầu đỏ mặt, miệng thì không nói lên lời.

- sao, cô không nghe tôi hỏi gì à - tuần kiệt thấy cô lặng im nhìn mình thì buông cằm cô ra.

- mình, mà bạn hỏi con nhím nào(bó nã)-an kỳ nói nhỏ.

- tên của cô tà là gì nhì, à đúng rồi hân song nhi - tuần kiệt đút tay vào túi quần nói.

Nhắc đến song nhi cô mới nhớ là song nhi đang bị mất tích. Nhưng tại sao tuần kiệt lại quan tâm tới song nhi như vậy, không lẽ.

- song nhi bị mất tích rồi, bạn giúp mình tìm nha - an kỳ loại bỏ suy nghĩ kia đi, bây giờ điều quan trọng là phải tìm song nhi.

Sau khi nghe an kỳ nói vậy anh có hơi vất ngờ, nhưng lại lấy lại trạng thái bình thường.

- giúp, tại sao tôi phải giúp - anh ta bình thản nói.

Câu nói của anh làm an kỳ bất ngờ, chả nhẽ không phải như cô nghĩ. Điều đó làm cho cô có một chút vui, nhưng cũng rất thất vọng.

Cô không nói gì mà chạy đi, cô phải tìm song nhi. Tuần kiệt dõi theo bóng dáng nhỏ bé ấy.

" song nhi mất tích sao " tuần kiệt nghĩ.

Phòng giáo viên:

Triển hoàng đang ngồi ngâm nhi chén trà của mình.

- thầy triển hoàng - an kỳ vội chạy vào phòng giáo viên.

- an kỳ, có chuyện gì vậy - triển hoàng nhìn an kỳ nói.

- song nhi mất tích rồi - an kỳ nói bằng giọng hốt hoảng. Khi nghe thấy song nhi bị mất tích thì triển hoàng vội đứng dậy.

- em nói sao, tại sao song nhi lại mất tích - triển hoàng nắm vai của an kỳ nói to.

- em, em không biết khi em vào lớp thì không thấy bạn ấy đâu, em đã tìm khắp trường rồi, nhưng không thấy - an kỳ hơi hoảng sợ nói.

Không để an kỳ nói thêm truân hoàng vội lao ra ngoài và đi tìm.

* không biết họ có tìm ra song nhi không, hay là song nhi sẽ chết một lần nữa *

* tác giả cũng lo nữa nè *

* đợi chap sau nha *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Nguy kịch

Sân trường:

- Sao rồi có tìm thấy không - triển hoàng lo lắng hỏi an kỳ.
- Dạ không, em tìm không thấy - an kỳ nói bằng giọng sắp khóc.
- búp, chiết tiết - triển hoàng đâm vào tường nghiêng răng nói.
- Còn một nơi mà chưa tìm - như nghĩ được ra điều gì đó an kỳ nói.
- Ở đâu - triển hoàng quay ra an kỳ hỏi.

Phòng wc:

- Rầm - cánh cửa bị đập không thương tiếc. Một chàng trai bước vào, không phải đó là triển hoàng mà là tuần kiệt.

Thứ đầu tiên làm anh nhăn mặt, chính là cái mùi của hoá học rất khó chịu.

Anh nhìn sang bên thì thấy cô đã ngất, nhìn mặt cô nhợt nhạt. Anh vội bế cô lên và đi ra ngoài.

Anh đang định đưa cô đi bệnh viện thì nghe thấy có người đi tới, anh liền đặt cô nằm xuống, rồi leo tường bỏ đi.(người nhện)

- Thầy triển hoàng song nhi ở đây - an kỳ chạy lại chỗ cô.
- Song nhi em sao vậy, tỉnh lại đi - triển hoàng bế cô lên gọi.
- Thầy mau đưa bạn ấy đi bệnh viện đi - an kỳ lo lắng nói.

Triển hoàng liền bế cô chạy đi, nhìn cô trên tay mà mặt nhợt nhạt làm cho anh cảm thấy đau.

Tuần kiệt thì đứng đó nhìn theo bóng dáng vội vàng của triển hoàng.

Bệnh viện thành phố:

Tất cả các bác sĩ và y tá đẩy cô vào phòng cấp cứu, triển hoàng lo lắng chạy theo.

- Xin lỗi anh không được vào - y tá ngăn cản rồi đóng cửa lại.

Anh ngồi ở ghế chờ mà lòng như lửa đốt, nếu mà cô bị gì thì anh sẽ không tha thứ cho mình, vì đã không bảo vệ được cô.

- Trưởng khoa hiện tại có một ca cấp cứu rất nguy kịch - Dương triết đi trước, cô y tá chạy theo nói.

Dương triết đang đi thì dừng lại vì thấy ai đó rất là quen.

"Triển hoàng, tại sao anh ta lại ở đây. Chà nhẽ " nghĩ tới đây anh vội lao vào phòng cấp cứu.

Đúng như anh nghĩ, người đang nằm kia chính là cô. Người mà anh cho là quan trọng nhất.

- Song nhi, cô ấy bị sao vậy - dương triết nói to, khiến các bác sĩ và y tá phải hoảng sợ.

- cô ấy bị hôn mê, do hít nhiều khí độc, não bị tổn thương nghiêm trọng - một vị bác sĩ bình tĩnh nói.
- Không thể nào - anh nắm tay cô nói, như không tin vào tai mình.
- bác sĩ nhịp tim đang giảm - một cô y tá hốt hoảng nói.
- Mau dùng máy kích tim - anh như phát điên nói. Anh cũng là bác sĩ, nên anh hiểu tình trạng của cô nguy hiểm như thế nào.

Có thể nói mạng sống của cô ngàn cân treo sợi tóc.

* liệu song nhi có qua khỏi hay không *

* đợi chap sau nha *

* I LOVE YOU *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Hôn mê

Tại bệnh viện thành phố:

Đền ở cửa phòng cấp cứu tắt, dương triết bước ra với khuôn mặt thất thần.

- Dương triết, song nhi sao rồi - triền hoàng có hơi bất ngờ khi thấy dương triết bước ra, nhưng điều đó không còn quan trọng nữa, quan trọng là cô được bình an.

- Triền hoàng, anh đã làm gì khiến cô ấy ra nông nỗi này - dương triết nắm cổ áo của triền hoàng mà rít lên.

- Tôi hỏi anh cô ấy sao rồi - triền hoàng cũng không vừa mà nắm cổ áo của dương triết nói.

Khi nhắc đến cô dương triết liền buông cổ áo của triền hoàng ra, anh ngồi dựa vào tường nhìn anh rất đau khổ.

- ẦY DUƠNG TRIẾT, tôi hỏi anh song nhi sao rồi - triền hoàng như không thể kiềm chế được nữa liền nói lớn khiến nhiều người chú ý.

- Cô ấy đã qua cơn nguy kịch, nhưng - nói đến đây dương triết liền vò đầu.

- Nhưng sao - triền hoàng đang cố gắng phải kiềm chế.

- Do phải hít nhiều khí độc não của cô ấy bị tổn thương nghiêm trọng, khi được đưa vào đây cô ấy đã có dấu hiệu bị chết não, cũng may cứu kịp thời nên cô ấy qua khỏi. Nhưng cô ấy sẽ phải sống như người thực vật, cơ hội tỉnh lại chỉ có 5% - dương triết nói bằng giọng thống khổ.

Khi nghe dương triết nói như vậy triền hoàng không tin vào tai mình nữa, anh đứng không vững nên phải dựa vào tường.

" Sống như người thực vật, cơ hội tỉnh lại chỉ có 5% " câu nói đó cứ vang ở trong đầu triền hoàng.

Cô được các y tá đẩy ra, cô vẫn phải thở bằng mặt nạ ôxy, có lẽ đó sẽ là cái gắn liền với cô cả đời.

- Song nhi, em mở mắt ra nhìn tôi đi - triền hoàng nắm tay cô nói, nhưng cô vẫn chỉ im lặng.

Sau một lúc cô được các y tá đẩy về phòng bệnh, còn dương triết và triền hoàng vẫn đứng đó, mà trong lòng cảm thấy đau thắt, người con gái mà họ thương phải sống như người thực vật, hỏi ai mà không đau lòng cho được(tg cũng đau lòng nè* khóc sụt sùi *)

* cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình nha *

* chắc đây là chap cuối quá *

* mọi người thấy sao, kết thúc vậy nha *

* I LOVE YOU *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Tức giận

Bệnh viện thành phố:

Cô đang được điều trị ở phòng bệnh vip, Triển Hoàng và Dương Triết thì đều ngồi nhìn cô. Căn phòng trở nên im lặng một cách đáng sợ.

- Cách - cửa phòng bệnh mở, Hàn Phong, Từ Kỳ và Thiên Tứ đi vào.

- Cô ấy sao rồi - Hàn Phong hỏi bằng giọng lạnh, mắt vẫn nhìn cô.

- Câu nhìn thấy rồi đấy - Dương Triết vẫn nhìn cô nói.

- Nhưng tại sao cô ấy lại bị như vậy - Từ Kỳ lại gần nắm tay cô nói, động tác của Từ Kỳ khiến 4 người kia khó chịu. Từ lúc cô tuyên bố thắng thường ở nhà hàng, anh đã rất muốn gặp cô để nói rõ mọi chuyện, nhưng chỉ cần nghĩ tới thái độ chán ghét của cô đối với anh là anh lại cảm thấy chùn bước.

- Tôi có cảm giác có người muốn hại cô ấy - Triển Hoàng lạnh giọng.

- tôi sẽ điều tra về việc này, nếu đúng là có người cố ý hại Song Nhi tôi sẽ không tha - Hàn Phong nói bằng giọng tức giận. Ai mà không biết Hàn Phong chính là lão đại của thế giới ngầm chứ.

Thiên Tứ là người im lặng từ nãy giờ, anh vẫn chăm chú nhìn cô. Đúng như Dương Triết nói, cô đã thay đổi nhìn rất xinh đẹp. Anh định khi xuất viện thì sẽ tìm cô, nhưng có lẽ anh không phải tìm nữa. Anh rất tức giận nếu đúng như lời của Triển Hoàng nói, có người muốn hại Song Nhi thì anh sẽ không tha cho kẻ đó, anh sẽ khiến kẻ đó sống không bằng chết.

Không khí lại căng thẳng hơn, cả 5 người cùng toả sát khí khi nghĩ có người muốn hại cô.

- Cách - cửa phòng lại mở, lần này là An Kỳ đi vào.

An Kỳ bất ngờ vì trong phòng có 5 người con trai mà toàn là mỹ nam và soái ca, thầy Triển Hoàng thì cô biết rồi còn 4 người kia cô chưa gặp bao giờ. Khi thấy mình là tâm điểm chú ý tính nhút nhát của cô lại xuất hiện, cô bây giờ chỉ muốn độn thổ thôi.

- Em tới thăm Song Nhi sao - Triển Hoàng thấy An Kỳ như vậy liền giải vây cho cô.

- Dạ, e...m t...ới thăm Song nhi - An Kỳ lắp bắp nói. Rồi tiến vào chỗ Song Nhi đang nằm, nhìn bạn của mình như vậy An Kỳ cảm thấy vô cùng đau lòng.

- Cô ấy là ai vậy - Từ Kỳ hỏi Triển Hoàng.

- Đó là An Kỳ là học sinh của tôi, và cũng là bạn của Song Nhi - Triển Hoàng nói.

- Em là An Kỳ rất vui vì được làm quen với mọi người - An Kỳ hơi cúi đầu lí nhí nói.

- Song Nhi bao giờ thì có thể tỉnh lại vậy thầy - An Kỳ quay ra Triển Hoàng nói.

Khi nhắc tới cô mọi người lại im lặng.

- Có chuyện gì vậy, Song Nhi bao giờ có thể tỉnh lại - An Kỳ lo lắng hỏi, cô không thích sự im lặng này.

- Song Nhi có thể rất khó tỉnh lại - Triển Hoàng buồn bã nói.

- k...hông th...ế nà...o - An Kỳ bịt miệng lại để ngăn tiếng khóc.

Tất cả mọi người đều nhìn cô, liệu cô có biết có rất nhiều người lo lắng cho cô không.

Tại lâm gia:

- Xoảng, Hàn Song nhi tao không ngờ mày lại may mắn như vậy, không chết mà sống đòi thực vật. Tao không thể chấp nhận được có sự tồn tại của mày, mày sẽ phải biến mất khỏi thế giới này mãi mãi - à Nhược Hy tức giận ném ly nước vào tường, nguyền rủa nói.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Quá khứ

Cô đang lang thang ở một nơi mà cô không biết, khi cô mở mắt ra là đã thấy mình ở đây. Và điều làm cô bất ngờ đó chính là mình đang đi trên mây, những đám mây bông bênh êm ái.

- Đây là đâu vậy, hay là thiên đàng. Chả nhẽ mình chết rồi hả - cô từ giọng bất ngờ chuyển qua giọng mỉa máo.

Rồi cô thấy mình đứng trước chiếc gương lớn từ bao giờ, một chiếc gương khổng lồ.

Cô nhìn thấy hình ảnh phản chiếu đó chính là cô của thế giới trước, mái tóc màu nâu vàng ngắn đến vai kết hợp với mái thưa, cô còn mặc chiếc váy màu trắng nhìn rất đơn điệu.

- Đây là mình mà - cô tiến gần đến chiếc gương rồi chạm vào, chiếc gương liền gọn sóng, cô khẽ rút tay lại.

Hình ảnh phản chiếu của cô mờ dần rồi biến mất, thay vào đó là khung cảnh rất quen thuộc với cô, đó là tu viện nơi mà cô từng sống, cô còn thấy các sư ở tu viện đang đứng nhìn cô, các sư còn đưa tay ra như muốn cô theo họ. Giống như bị thôi miên vậy, cô liền đi vào chiếc gương, chiếc gương loé sáng rồi biến mất cùng cô.

Khi mở mắt ra cô đã thấy mình đứng trước cổng của tu viện, trời thì sầm tối kéo theo là những cơn mưa nặng hạt, nhưng cô không hề cảm nhận hạt mưa nào chạm vào người mình, cô giống như là một hồn ma tàng hình vậy.

" Nhưng tại sao mình lại ở đây, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì " có rất nhiều câu hỏi xuất hiện trong đầu cô.

Rồi cô thấy có người cầm ô từ xa đi tới, đó là một người phụ nữ trên tay ôm một thứ gì đó rất nặng nịu. Người phụ nữ tới rất gần, nhưng tại sao cô không thể nhìn rõ mặt của người phụ nữ đó, khuôn mặt của người phụ nữ đó rất mờ ảo.

Rồi người phụ nữ đó dừng lại trước cổng tu viện, cô và người phụ nữ đó chỉ cách nhau vài bước chân, cô có cảm giác rất thân thương đối với người phụ nữ này.

Người phụ nữ đó khẽ đặt thứ mà mình đang ôm trên tay kia xuống, thì ra đó là một đứa trẻ. Sau khi đặt đứa trẻ xuống người phụ nữ đó cũng đặt chiếc ô gần với đứa trẻ để che mưa, rồi người phụ nữ tháo sợi dây chuyền ở cổ mình ra và đeo cho đứa bé, cô nhận ra đó chính là sợi dây chuyền mà cô hay đeo. Hồi cô còn nhỏ sư Mary nói đó chính là kỷ vật của cô và ba mẹ của mình.

" Không lẽ, đây chính là mẹ của cô " nghĩ tới đây cô liền bịt miệng lại để ngăn tiếng khóc.

Khi đeo sợi dây chuyền cho đứa trẻ xong người phụ nữ lướt liếc nhìn đứa trẻ rồi đứng dậy bỏ chạy thật nhanh xuyên qua người cô, cô rất muốn chạy theo người phụ nữ đó nhưng người cô như bị cái gì đó cản lại không thể nhúc nhích.

Bối cảnh chuyển đổi:

Cô thấy mình đứng trong sân của tu viện, khung cảnh thật thanh bình và thân quen.

Cô vẫn cảm thấy hơi buồn vì cô bị chính mẹ ruột của mình bỏ rơi, mặc dù cô đã tập quen với cuộc sống không có ba mẹ ở bên. Nhưng khi nhìn thấy cảnh đó cô lại cảm thấy lạc lõng.

- Song nhi, con mau đứng lại cho ta - cô bị thức tỉnh bởi giọng hét đầy nội lực. Và cô thấy viễn cảnh một đứa trẻ khoảng 6 - 7 tuổi chạy phai trước, đuổi theo sau là một nữ tu sĩ. Và đứa trẻ đó không ai khác chính là cô, cô còn nhớ trước đây cô là một đứa trẻ rất nghịch ngợm và ngang bướng, chỉ thích làm theo ý của mình, nên cô luôn bị các sư phạt. Nhớ lại khi mình hồi nhỏ lại khiến cô mỉm cười, mặc dù bị phạt rất nhiều nhưng cô vẫn được các sư thương.

Bối cảnh chuyển tiếp:

Chỉ trong chớp mắt cô đã thấy mình đứng ngoài cổng và đối diện của cô chính là một cô bé khoảng 11-12 tuổi đứng nhìn tu viện bị phá bằng đôi mắt buồn.

Cô nhớ rồi, đó chính là lúc tu viện bị phá và cô bị thất lạc, cũng do tính ham chơi mà bị thất lạc.

Rồi cô bé bỏ đi nhưng khuôn mặt vẫn đượm buồn, cô liền đi theo. Trên phố người tấp nập rất đông còn nhỏ(gọi cô hồi bé là nhỏ nha)với thân hình nhỏ nhắn tách biệt giữa dòng người.

Rồi nhỏ dừng lại trước một quán ăn.

- Ơc...ơc - bụng nhỏ kêu lên nhỏ nhìn những món ăn thật hấp dẫn mà nuốt nước miếng.

Lương lự một lúc nhỏ liền bước vào, cô thấy vậy cũng đi theo. Thật ra cô biết chuyện gì sắp xảy ra rồi.

- Cháu muốn ăn gì nào - ông chủ quán niềm nở nói.

- Ch...áu kh...ông có ti...ền - nhỏ cúi đầu nói lắp bắp.

- Nhóc con không có tiền thì biến, định ăn miễn phí hả. Bộp - ông ta liền đổi giọng, rồi đẩy nhỏ ra ngoài không thương tiếc.

Còn cô thì vẫn nhìn nhỏ tự đứng lên, đó chính là nỗi nhục mà cô không bao giờ quên được.

Bối cảnh chuyển tiếp:

Cô thấy mình đứng trong một con hẻm nhỏ.

- Đứng lại đó oắt con - có một người đàn ông nhìn rất hung dữ đuổi theo một bé gái, và tất nhiên bé gái đó là cô.

Sau khi người đàn ông đó đã thấm mệt, thì ông ta rửa nhỏ là đứa trộm cắp.vvvv. Rồi ông ta mới chịu bỏ đi mà lòng đầy hậm hực.

- Chỉ là một cái bánh mì thôi mà - nhỏ nói rồi ngồi một góc tường ăn.

Đó chính là lúc cô trở thành một tên trộm vặt.

Bối cảnh chuyển tiếp:

- Bắt được rồi nha - khi nhỏ đang định lấy một chai nước thì bị bà chủ của cửa hàng bắt được.

- Nhóc con, mới có mấy tuổi đầu mà đã có tính trộm cắp hả. Chát, chát - bà ta lôi nhỏ ra giữa đường, rồi tát liên tiếp vào mặt của nhỏ rất mạnh, khiến nhỏ ngã nhào xuống đất. Hai má của nhỏ đỏ lên, khoé môi còn có một chút máu. Nhưng tuyệt đối nhỏ không khóc mà chỉ liếc bà ta.

Cô thì vẫn đứng đó, thật ra cô rất muốn cứu chính mình nhưng cô chỉ là một hồn ma, thì cô có thể làm được gì cơ chứ.

- Ranh con mày dám liếc tao hả. Chát, chát - bà ta điên lên khi thấy nhỏ liếc mình, nên bà ta túm tóc nhỏ tát thêm vài cái nữa. Có rất nhiều người đi đường nhìn thấy, nhưng họ chỉ đứng đó xem và chỉ chò nói ra nói vào mà không thêm giúp nhỏ.

Nhỏ căm giận bọn họ, những con người ích kỷ chỉ biết sống cho riêng mình. Đôi mắt của nhỏ hằn lên tia căm giận.

- Bà chủ, tôi sẽ mua chai nước đó. Mong bà tha cho cô bé - từ đâu một người đàn ông đi đến, nhìn ông ta rất vương giả mặc vest đen lịch lãm, tay phải thì chống gậy đầu rồng màu bạc.

"Không thể nào, ông ta" cô bất ngờ và sợ hãi khi thấy người đàn ông đó.

- Tại sao tôi phải tha cho đứa trộm cắp như nó chứ - bà ta lên giọng nói.

- Chẳng này có đủ để bà tha cho cô bé không - ông ta rút ra một tấm ngân phiếu rồi đưa cho bà ta. Bà ta nhìn tấm ngân phiếu mà há hốc mồm, tấm ngân phiếu này có thể mua được cả cửa hàng của bà ta nữa đó.

- Được rồi cảm ơn ông. May cho mày đó - bà ta nhìn thấy tiền liền cười tươi nói, rồi quay ra chỗ cô quát.

- Cô bé không sao chứ - ông ta cúi xuống nói. Rồi ông ta bắt gặp ánh mắt của cô.

"Ánh mắt của sự căm giận sao, cô bé này không bình thường" ông ta nhìn thẳng và đôi mắt của cô nghĩ.

- con có muốn đi cùng ta không - ông ta đưa tay ra như muốn đỡ nhỏ lên.

Nhỏ hết nhìn ông ta rồi nhìn tay của ông ta mà lòng đang phân vân.

- Đừng đi theo ông ta - cô cố gắng hét lên để cảnh báo nhưng không có hiệu quả.

Nhỏ đã nắm lấy tay của ông ta, mà không biết rằng đó chính là lựa chọn sai lầm của nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nỗi đau

Tại tổ chức D&A:

Nhỏ được ông ta đưa tới tổ chức, ông ta liền ngang đi phía trước nhỏ thì lảo đảo theo sau. Theo nhỏ thấy ông ta là người có tầm ảnh hưởng quan trọng, vì ông ta đi đến đâu đều có người cúi đầu đến đấy.

Cô cũng đi theo sau, cô như một cô hồn không ai có thể nhìn thấy. Nhưng điều đó không phải điều quan trọng, điều quan trọng chính là ông ta. Ông ta chính là boss của tổ chức sát thủ, là một con ác quỷ đích thực. Chính ông ta đã mang tới cho cô bao nhiêu đau khổ và mất mát, cô hận ông ta đến chết đi sống lại. Nhưng bây giờ cô đang chứng kiến mình đi sai đường mà không thể cản lại, chỉ biết đi theo như một bóng ma.

- Boss, ngài có việc gì mà tới đây vậy - cọ một người đàn ông mặc vest đen cúi đầu nói.

Ông ta không nói gì mà cầm tay nhỏ kéo ra trước mặt của người đàn ông đó.

Như hiểu ý người đàn ông đó cầm tay nhỏ kéo đi, mặc cho nhỏ cố chống cự.

Tại một căn phòng:

Nhỏ bị trói vào một cái ghế, nhỏ cố thoát ra nhưng vô ích. Người đàn ông tiến lại gần cô trên tay là một cây bút xăm hình.

Cô hơi hoảng sợ vì không biết người đàn ông đó định làm gì mình.

- Xoạc - người đàn ông thô bạo xé cái áo của nhỏ ra, rồi đặt bút lên bả vai bên phải của cô và bắt đầu xăm.

- Aaaaa, hic...aaa...hic - nhỏ la hét trong đau đớn, vì chỉ là một cô bé lại phải chịu nỗi đau đớn về thể xác này. Cô chỉ biết quay mặt đi, đó chỉ là khổ đau cho nỗi đau của cô mà thôi.

Bối cảnh chuyển:

Nhỏ đang cuộn mình lại để chống chọi lại cái lạnh và cơn đau từ bả vai chuyển tới.

Cô chỉ biết ngồi cạnh mà nhìn nhỏ, mà không thể làm gì hơn.

- hic...hic...hic - nhỏ khóc, khóc vì đau, khóc vì những gì mình phải chịu đựng.

- cộp, cộp - tiếng bước chân đi tới, tiến gần đến phía cô.

- Aaaaa - lại là người đàn ông đó, người đàn ông đó thô bạo nắm tóc của nhỏ lên.

- có cảm ngay không, ai cho mày khóc. Bộp - ông ta gần từng chữ rồi ném cô về phía tường rất mạnh.

Nhỏ đau và sợ tới nỗi không thể khóc được nữa, nhỏ chỉ có thể nằm yên. Khi thấy nhỏ đã im người đàn ông đó mới bỏ đi.

Bối cảnh chuyển:

Nhỏ đứng trước boss và nhìn ông ta bằng đôi mắt lạnh, nhỏ đã thành một thiếu nữ 16 tuổi, 4 năm chính là quãng thời gian đau khổ của nhỏ và đây chính là lần đầu tiên sau 4 năm nhỏ được đứng trước người mà nhỏ cho là " ân nhân " của mình.

- Rose, đây chính là nhiệm vụ đầu tiên của con - boss đưa cho nhỏ một tờ giấy nói.

Nhỏ không nói gì chỉ cầm tờ giấy đọc rồi bỏ đi.

- Rose con chính là người có thể khiến ta biến mất - ông ta quay ra cửa sổ nói đùa cho mình nghe.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Độc Độc)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Trừng phạt

Bối cảnh chuyển tiếp:

Tại một căn biệt thự:

Bên trong căn biệt thự đang có một thảm cảnh diễn ra, có nhiều xác người nằm la liệt dưới đất, cùng với đó là những vũng máu đỏ tươi nhuộm đỏ khắp nơi. Cô mặc một chiếc váy trắng đi qua những xác người đó, đây chính là nhiệm vụ đầu tiên và cũng là nhiệm vụ cô không bao giờ quên.

Bối cảnh chuyển tiếp:

Cô thấy mình đang đứng trong một căn phòng toàn sách, bên cạnh cô là nhỏ đang cầm một khẩu súng chữa về phía người đàn ông đang quỳ trước mặt nhỏ. Người đàn ông đó không xa lạ gì với nhỏ, đó chính là người đã để trên người nhỏ hình xăm hoa hồng mà không bao giờ có xoá được, người đàn ông đó cũng khiến cô sống dở chết dở.

- Ông còn muốn nói gì không - cô cất giọng lạnh, và ánh mắt sắc bén nhìn từng cử chỉ của ông ta.

- Tôi đã phản bội tổ chức, nên tôi sẽ chịu sự trừng phạt của tổ chức. Nhưng tôi không thể ngờ người kết thúc cuộc đời tôi lại chính là người mà tôi huấn luyện trước đây, tôi phải công nhận cô là một người rất giỏi. Đúng là tôi đã biến cô thành cỗ máy giết người rất tốt, đúng không - người đàn ông đó ngược mắt nhìn cô rồi nhếch môi cười.

Nhỏ không nói gì mà chỉ chuẩn bị bóp cò súng.

- Ba ơi, con sợ - có một bé gái chạy ra ôm lấy người đàn ông khóc nức nở.

- Diệp Nhi, con làm gì ở đây mau chạy đi - người đàn ông bắt ngờ khi thấy đứa con gái của mình thì lo sợ quất.

- Ch...ị ời đ...ùng là...m hạ...i ba e...m - cô bé ôm lấy chân của nhỏ khóc.

- Diệp Nhi, con làm gì vậy mau chạy đi. Rose tôi là người đã phản bội tổ chức, nên tôi sẽ chịu trách nhiệm. Nhưng con gái tôi không có tội, nó còn quá nhỏ. Tôi mong cô tha cho con gái tôi - ông ta nói bằng giọng cầu xin, làm nhỏ rất bất ngờ. Thay vì giọng bắt cần lúc này, thì giờ lại là giọng cầu xin, có phải đây là tình cha con không. Nhỏ thật sự không hiểu, và có lẽ nhỏ sẽ không bao giờ hiểu được.

Nhỏ không nói gì mà thu súng lại rồi bỏ đi trong ánh mắt ngỡ ngàng của người đàn ông.

Bối cảnh thay đổi:

Tại tổ chức:

- vuttt, vutttt(ko bit tả thế nào ^^) - ông ta lấy cây gậy của mình không thương tiếc vut lên người của nhỏ, nhỏ thì vẫn quỳ và chịu những cơn mưa gậy của ông ta.

- Rose con làm ta rất thất vọng - sau khi ông ta ngừng lại. Nhỏ thì vẫn quỳ đó mà không nói nửa lời, vì nhỏ biết dù có nói gì thì cũng vô ích.

- Con biết việc buông tha cho kẻ thù là điều cấm của tổ chức không, và con đã vi phạm. Con sẽ bị trừng phạt - sau khi ông ta nói rồi cho người kéo nhỏ đi.

Bối cảnh chuyển tiếp:

Nhỏ đang bị trói lại, trong căn phòng tối nhỏ chỉ thấy lờ mờ mà thôi. Nhưng nhỏ không hề sợ hãi, vì 4 năm qua nhỏ đã phải chịu đựng nhiều điều còn kinh khủng hơn thế này nữa.

- Cộp, cộp. Rose tôi xin lỗi - có một người con gái trang điểm khá đậm tiến về phái nhỏ nói.

- Xin lỗi, tại sao - nhỏ ngược mặt lên nhìn người con gái đó. Đó chính là Sunny một sát thủ đàn chị của nhỏ.

Sunny lấy ra một cái roi điện rồi đi lại gần nhỏ.

- Áaaaaaa - nhỏ hét lên đau đớn, vì bị roi điện dí vào người.

- Tại sao cô lại ngu ngốc đến mức buông tha cho kẻ thù, chả nhẽ cô không biết điều cấm kỵ cơ bản sao - Sunny khoanh tay nói

Nhỏ vẫn không nói gì mà chỉ dựa vào tường thở dốc.

- Áaaaaaa - Sunny lại dí roi điện vào người nhỏ. Lần này thì nhỏ ngất tại chỗ.

* Tác giả không có dịp lười rồi, chỉ có ngừng viết vài ngày mà bị đọc giả hỏi quá *

* Nhưng tác giả cũng rất vui vì mọi người luôn ủng hộ tác giả. Đó chính là động lực cho tác giả viết truyện *

* Một lần nữa cảm ơn mọi người rất nhiều *

Chương 46: Ác quỷ

Nhỏ đang nằm thoi thóp ở nền nhà, nhỏ thở từng hơi khó nhọc. Bây giờ cơ thể của nhỏ như bị tê liệt vậy, nhỏ không thể nhúc nhích hay cử động được.

- Cộp cộp - tiếng giày tây vang lên đi gần về phía cô. Cô cố gắng mở mắt ra để nhìn, và thấy người đứng ung dung đầy chính là Boss, phía sau là Sunny và vệ sĩ của ông ta.

- Con sao rồi - ông ta hơi khụy xuống nhìn cô hỏi. Nhỏ không nói gì, hay nói đúng hơn là nhỏ không thể nói được. Nhỏ nhìn ông ta bằng con mắt căm giận, tại ai mà nhỏ ra nông nổi này. Nhìn ông ta có vẻ lịch sự nhưng không ai biết bên trong ông ta là một con ác quỷ, ông ta lấy việc hành hạ người khác là trò tiêu khiển, ông ta vốn dĩ không có trái tim. Nhỏ đã tận mắt nhìn thấy ông ta giết rất nhiều người mà không chớp mắt, thậm chí chỉ là cái run tay cũng không có.

Không thấy nhỏ nói gì mà chỉ nhìn mình bằng ánh mắt căm thù thì ông ta nhếch môi cười rồi đứng thẳng dậy chỉnh lại âu phục rồi quay ra phía Sunny và đám vệ sĩ của ông ta. Như hiểu ý Sunny và đám vệ sĩ liền cúi đầu rồi đợi ông ta đi khỏi.

Sau khi ông ta đi khỏi Sunny liền lại gần nhỏ một chân quỳ xuống và nâng mặt nhỏ lên.

- Còn đi được chứ - cô ta nói khẽ vào tai nhỏ. Thấy nhỏ chỉ trừng mắt nhìn mình, cô ta liền buông nhỏ ra.

- Lôi cô ta đi - cô ta đứng dậy ra lệnh cho đám vệ sĩ.

Làm theo lời của cô ta hai tên vệ sĩ lôi nhỏ đứng dậy nhưng nhỏ vẫn phải nhờ hai tên vệ sĩ nâng lên, vì chân nhỏ mềm nhũn không thể đứng vững.

Bối cảnh chuyển tiếp:

Nhỏ được đưa tới phòng tra hình, nơi đây là nơi chuyên tra khảo kẻ thù bằng cực hình đáng sợ nhất, để cho kẻ bị tra khảo sống không bằng chết.

Nhưng nhỏ không hiểu tại sao ông ta lại cho người đưa nhỏ tới đây, chà nhẽ ông ta còn muốn tra tấn nhỏ thêm sao.

Nhưng không đúng như suy nghĩ của nhỏ, khi nhỏ nhìn qua tấm kính ngăn cách của phòng tra tấn thì thấy người đàn ông mà nhỏ tha mạng đang bị trói hai tay vào ghế, mặt thì đầy máu me nhìn rất thảm.

Nhưng có lẽ mọi chuyện chưa dừng lại ở đó, nhỏ thấy một người con trai cầm khẩu súng tiến về phía của ông ta.

- kh...ông d...từng l...ai - nhỏ cố gắng phát ra từng tiếng khó nhọc, vì nhỏ biết chuyện gì sắp xảy ra.

- Bùm - nhưng lời nói của nhỏ hoàn toàn vô dụng, tiếng súng nổ lên. Người đàn ông gục trong vũng máu đó tươi.

Nhỏ như không muốn nhìn thêm nữa, nhí cúi đầu xuống.

- B...a ơ...i - có một giọng nói bé gái vang lên. Nhỏ nhận ra giọng nói đó, nhỏ vội ngẩng đầu lên nhìn. Đó chính là con gái của người đàn ông đó.

Nhỏ thấy bé gái chạy vào lay người đàn ông dậy, nhưng người đàn ông không hề nhúc nhích.

Sunny đứng phía sau bé gái đó nhìn về phía nhỏ, nhỏ có linh cảm không hay nên vội lao ra, do chân còn yếu nên nhỏ đã vấp ngã. Còn Sunny thấy nhỏ như vậy liền nhếch môi cười rồi cầm súng hướng về phía đầu của bé gái đó, mà ánh mắt vẫn nhìn nhỏ.

- Kh...ông đừ...ng là...m vậ...y, DỪNG TAY LẠI - nhỏ cố hết sức hét lên.

- Bùm - Sunny đã nhấn tâm nổ súng và bé gái gục bên xác ba mình.

Nhỏ gục xuống vì kiệt sức, mà trong đầu hỗn loạn.

"Tại sao ông ta lại độc ác như vậy, ông ta đã giết chết ba của cô bé ngay trước mặt nó thì đã là cú sốc tâm lý đối với cô bé. Vậy mà ông ta còn giết cả cô bé, ông ta đúng là ác quỷ mà" cô nghĩ thầm.

Chương 47: Sai lầm

Bối cảnh chuyển tiếp:

Cô thấy mình đang đứng giữa phòng làm việc của ông ta, ông ta đang viết cái gì đó rất tập chung

- Rầm - cửa phòng bị đá bật ra, nhỏ cầm một khẩu súng bạc có khắc hoa hồng tiến vào. Mặt của nhỏ không hề lộ cảm xúc(không cảm xúc ^.^).
- Ta biết con sẽ tới tìm ta - ông ta vẫn viết và không ngẩng lên nhìn cô.
- ông phải trả giá cho những gì mà mình đã làm - nhỏ chìa súng vào ông ta, và nói bằng giọng lạnh. Ánh mắt nhỏ chứa đầy thù hận.
- Tại sao con lại nói vậy - ông ta ngừng viết, ngẩng mặt lên nhìn về phía nhỏ và bình thản nói, nhìn ông ta không có gì gọi là bất ngờ khi thấy nhỏ chìa súng vào mình.
- Tại sao ông lại giết cô bé đó, cô bé đó có tội gì đâu - nhỏ tức giận nói.
- Thì ra là vì chuyện đó. Vậy người gây ra cái chết của cô bé đó là con, chứ không phải là ta - ông ta vẫn bình thản nhìn cô nói.
- Ông nói vậy là sao - nhỏ nhíu mày hỏi. Nhỏ không hiểu những gì mà ông ta nói.
- Nếu con không yếu đuối đến mức mà buông tha cho kẻ thù thì thảm kịch đã không xảy ra, nếu con chịu giết kẻ phản bội thì có lẽ đứa bé đó sẽ được sống. Vậy con chính là kẻ gián tiếp hại chết đứa bé đó - ông ta nhìn nhỏ và nhếch môi cười.
- Không ông nói dối, chính ông đã giết đứa bé đó - cô sợ hãi lùi lại vài bước, và tay cầm súng của nhỏ run lên.

" Ông ta nói dối, không phải tại mình. Chính là ông ta đã giết đứa bé đó " trong đầu nhỏ hoàn toàn hỗn loạn, bên tai nhỏ vẫn vang lên câu nói của ông ta.

- Con muốn giết ta thì hãy làm đi, con đừng để sự yếu đuối đó khiến con lại phạm sai lầm. Một là còn giết ta và con có được sự tự do mà con muốn, hai là con không giết ta nhưng ta sẽ giết con. Con hãy nhớ đừng để sự yếu đuối lấn áp lý trí - ông ta đứng dậy trình lại âu phục.

Nhỏ cảm thấy sợ hãi, vì ông ta có một thần thái lấn át đối thủ.

- MAU BẮN ĐI, BÙM - ông ta thấy sự sợ hãi ở trong đôi mắt của cô, nên ông ta hét lớn khiến cô bất ngờ và nổ súng. Viên đạn đã trúng giữa đầu của ông ta và ông ta gục tại chỗ.

Nhỏ hết sức bất ngờ về việc mình đã làm, nhỏ hết nhìn khẩu súng rồi nhìn ông ta.

Nhỏ đã giết ông ta, nhỏ đã làm một điều mà nhỏ đã từng rất muốn làm. Nhỏ không thể ngờ mọi chuyện lại dễ dàng như vậy.

Nhưng tại sao nhỏ không cảm thấy vui vẻ vì đã được tự do, tại sao nhỏ cảm thấy mình như đã làm sai điều gì.

" Không, mình không làm sai điều gì cả. Ông ta đáng bị như vậy, mình chỉ giúp bản thân và cũng như giúp những người mà ông ta đã giết mà thôi - nhỏ ôm lấy đầu của mình. Và luôn tự nhủ là mình không mắc sai lầm.

- Cộp cộp - tiếng giày cao gót nện trên sàn nhà vang vọng khắp nơi, đang tiến về phía nhỏ.

Theo phản xạ nhỏ liền chìa súng về phía bước chân phát ra. Và chủ nhân của bước chân đó chính là Sunny.

- Có vẻ cô đã làm được điều mà mình muốn - Sunny nhìn nhỏ rồi nhìn ông ta gục trên bàn.

- Chị muốn gì - nhỏ nhìn Sunny bằng ánh mắt đề phòng.

- Cô đã giết Boss, vậy cô nghĩ tôi sẽ làm gì - Sunny cũng chìa súng về cô và nhếch môi cười(nụ cười phở biếu ^^)

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 48: Chuộc lỗi

Dài phân cách^^

Tại biệt thự hàn gia:

Triển Hoàng đang ngồi trong góc phòng, nhìn anh tiểu tuy hốc hác rất nhiều. Từ lúc cô bị hôn mê anh đã luôn tự trách mình không bảo vệ được cô.

- Cộc cộc cộc - tiếng gõ cửa vang lên.
- Vào đi - anh cất giọng trầm lên.
- Cách, thiếu gia - bác quản gia bước vào.
- có chuyện gì vậy bác - anh ngẩng đầu lên nhìn bác quản gia.
- bữa trưa đã được dọn lên, cậu mau xuống dùng bữa - bác quản gia từ tốn nói.
- Con không muốn ăn, bác cho người dọn đi - anh nói bằng giọng kiên quyết.
- Tôi biết cậu rất buồn vì chuyện của tiểu thư, chính tôi cũng rất lo lắng cho tiểu thư. Nhưng cậu tuyệt thực và tự nhốt mình trong phòng như vậy cũng khiến cho tiểu thư tỉnh lại được. Tôi nghĩ cậu nên chăm sóc cho mình để còn đợi đến lúc tiểu thư tỉnh lại nữa chứ - bác quản gia từ tốn nói.
- Tỉnh lại, liệu cô ấy có thể tỉnh lại sao - anh nói bằng giọng đau khổ.
- Có thể, tôi tin tiểu thư có một sự sống mãnh liệt, trước đây cô ấy cũng đã từng hôn mê 2 tháng, vậy mà cô ấy vẫn có thể tỉnh lại - bác quản gia nói.
- Bác nói đúng, song nhi là một con người không biết bỏ cuộc bao giờ, rồi cô ấy sẽ tỉnh lại - anh đã phần chấn hơn khi nghe bác quản gia khuyên.

Tại phòng chính:

Hàn lão gia và hàn phu nhân bước vào trong sự bất ngờ sen lẫn lo sợ của người làm trong nhà.

- Mừng lão gia và phu nhân đã về - tất cả người làm đều đồng loạt cúi đầu. Đúng lúc Triển Hoàng và bác quản gia đi xuống, và hai người đều bất ngờ.
- Con chào chú, thím - Triển Hoàng mở lời trước.
- Chào con, sao trông con có vẻ mệt mỏi vậy. Con thấy không khỏe chỗ nào sao - hàn phu nhân mỉm cười, rồi nhìn sắc mặt của Triển Hoàng lo lắng hỏi.
- Dạ con không sao - Triển Hoàng cố mỉm cười nói.
- Không sao thì tốt, con nên chú ý sức khỏe - hàn lão gia lên tiếng.
- Dạ con biết rồi - Triển hoàng nói.
- À đúng rồi bác quản gia song nhi đâu, sao tôi không thấy con bé - hàn phu nhân nhìn quanh mà không tìm thấy bóng dáng của cô đâu.

Khi nghe hàn phu nhân hỏi song nhi thì bác quản gia và Triển Hoàng cứng họng nhìn nhau.

- Sao vậy, Song Nhi đâu - hàn lão gia thấy hai người im lặng, thì hỏi lại.
- Thực ra tiểu thư....- bác quản gia kể lại sự việc.

Tại bệnh viện:

An Kỳ đang ngồi ở ghế nhìn cô, trong mắt của An Kỳ hiện nên một nỗi buồn. Song Nhi là người đầu tiên và cũng là người duy nhất chịu kết bạn với cô. Là lỗi của cô nếu cô không bỏ Song Nhi lại một mình trên lớp thì có lẽ bạn ấy không phải nằm ở đây.

- Song Nhi à, bạn mau tỉnh lại đi. Bạn ngủ 1 tuần rồi đó, mình không thích bạn ngủ như vậy đâu - An Kỳ nắm tay cô nói bằng giọng sắp khóc.
- Cách, Song Nhi - cửa phòng mở ba mẹ cô chạy vào, theo sau là Triển Hoàng. An Kỳ hơi bất ngờ nên vội đứng dậy.
- Song Nhi, co...n mà...u mở mắt...t ra nh...in mẹ đi - mẹ của cô nắm tay cô khóc lóc nói.
- Em à bình tĩnh lại đi - ba cô đỡ mẹ cô rồi nói, thật ra ông cũng lo cho cô nhưng ông không thể hiện ra bên ngoài, nếu bây giờ mà ông cũng gục ngã thì ai là người khuyên vợ ông.

Triển Hoàng thì nhìn cô, cô vẫn nằm đó không nhúc nhích.

- Thầy Triển Hoàng, hai bác đó là - An Kỳ lại gần hỏi Triển Hoàng.

- Đó là ba mẹ của Song Nhi - Triển Hoàng không dời mắt khỏi cô.

Trong tiềm thức của cô:

Sunny đang chìa súng về phía nhỏ, nhỏ cũng chìa súng về cô ta. Hai người thì độ mắt nhìn nhau "đắm đuối".

- Ha ha ha, không khô danh là người mà Boss coi trọng - Sunny cười lớn rồi thu súng lại.

Còn nhỏ thì vẫn ngây người ra vì không hiểu chuyện gì.

- Tôi không có ý định giết cô đâu - nhưng đọc được suy nghĩ của nhỏ, Sunny lên tiếng trước.

- Tại sao, cô cũng đã thấy tôi giết Boss rồi - nhỏ nhủ mày nghi hoặc nói.

- Nói đúng hơn là Boss yêu cầu tôi không giết cô - Sunny lại gần ghé rồi ngồi xuống.

- Ông ta yêu cầu cô không giết tôi - nhỏ như không tin vào tai mình.

- Đúng vậy, cô không thắc mắc là tại sao cô lại giết được Boss một cách dễ dàng như vậy sao. Tôi phải công nhận cô là một sát thủ giỏi, nhưng cô vẫn chưa đủ khả năng để giết được Boss đâu - Sunny vẫn bình thản nói.

Nhỏ vẫn thắc mắc là tại sao mình lại giết được ông ta một cách dễ dàng như vậy.

- Chả nhẽ ông ta - nhỏ thốt lên khi nghĩ được điều gì đó.

- Cô nghĩ đúng rồi đó, Boss vốn đã biết cô có ý định giết ông ấy, nhưng ông ấy không muốn ai bảo vệ mình - Sunny đứng dậy nói.

- Nhưng tại sao ông ta phải làm như vậy - nhỏ vẫn không hiểu tại sao ông ta phải làm như vậy.

- Vì ông ấy muốn chuộc lỗi với cô, và thả tự do cho cô - Sunny giọng nhỏ dần.

- Cách, không thể nào - nhỏ đánh hơi khẩu súng trên tay.

"thì ra cảm giác nặng nề là vậy sao, ông ta đã biết mình sẽ chết mà vẫn không giết cô trước. Là vì ông ta muốn chuộc lỗi với cô sao, vậy lần này vẫn là cô sai" nhỏ khụy xuống ánh mắt thất thần nhìn ông ta đang gục ở bàn.

Còn cô cố ngăn cho nước mắt không rơi, cô đã rất hối hận vì việc làm của mình, mặc dù cô biết ông ta đã khiến cô đau khổ như thế nào. Nhưng cô vẫn luôn tự trách mình.

Rồi cô thấy mọi thứ mờ dần rồi biến mất, khi mọi thứ rõ hơn, cô thấy mình đang quay lại vị trí chiếc gương.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Độc Độc)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Liệu có phải là kết thúc

Tại bệnh viện:

9 giờ tối:

Cô vừa được y tá thay bình nước biển, khi thay xong y tá đi ra ngoài và đóng cửa lại.

5ph sau:

- Cách - cửa phòng mở, và một vị bác sĩ bước vào, vị bác sĩ đó mang khẩu trang y tế kín mặt. Rồi vị bác sĩ đó tiến gần đến chỗ cô nằm, từ từ bỏ khẩu trang ra và đó không ai khác chính là Lâm Nhược Hy.

- Hàn Song Nhi, tao không ngờ mày lại may mắn đến vậy, có thể thoát chết trong gang tấc. Mặc dù tao biết mày phải sống như người thực vật và cơ hội tỉnh lại rất thấp. Nhưng tao không thể chịu được khi biết mày vẫn còn tồn tại trên thế giới này, tại sao mày không chết đi hả. Không sao lần này tao sẽ

tiền mày về bên kia thế giới, và tao sẽ không thất bại nữa. Mày đừng trách tao độc ác, tất cả là tại mày tự chuốc lấy mà thôi. Nếu mày chịu sống kiếp của một con nhò xấu xí ngu ngốc thì mày đã không ra nông nổi này, cũng vì tại mày mà kế hoạch của tao bị phá hỏng. Tất cả là tại mày, tao hận mày Hàn Song Nhi - à ta tức giận nên đành nói, rồi à ta tiến lại gần cô và tháo mặt nạ ôxy của cô ra. Khi làm xong à ta liền bỏ đi.

Còn cô sau khi bị tháo mặt nạ ôxy ra thì cô không thể thở được.

- Títttttt - máy đo nhịp tim chạy dài và đầu cô hơi nghiêng về bên phải.(T^T)

- Cách - cửa phòng một lần nữa mở, An Kỳ bước vào trên tay cầm một giỏ trái cây.

- Bụp - khi An Kỳ tiến tới chỗ cô thì phát hiện mặt nạ ôxy của cô bị tháo ra, và máy đo nhịp tim đã chạy dài. An Kỳ hoảng sợ làm rơi giỏ trái cây.

- Bác sĩ, y tá - An Kỳ vội chạy đi tìm bác sĩ.

Dài phân cách

tại biệt thự hàn gia:

- Reng reng reng - Triển Hoàng đang ngủ trong phòng thì chuông điện thoại gieo lên.

- Alo - anh vội điện thoại và nghe.

-..... -

- An Kỳ em nói sao - anh ngồi bật dậy khi nghe An Kỳ nói,

-..... -

- Được rồi tôi tới liền - nói rồi anh cúp máy, và vội chạy ra khỏi phòng.

Tại bệnh viện:

Phòng cấp cứu:

An Kỳ lo lắng đi đi lại lại mà trong lòng lo lắng. Triển Hoàng và ba mẹ của cô chạy lại về phía An Kỳ.

- An Kỳ, Song Nhi sao rồi - Triển Hoàng lo lắng hỏi.

- Th...ây, em cũ...ng kh...ông biết nữa So...ng Nh...i vẫn cò...n tr....ong đó - An kỳ khóc nức nói.

Và trong khi đó, trong phòng cấp cứu.

- Song Nhi em mau mở mắt ra đi, tình trạng cô ấy sao rồi - Dương Triết hoảng loạn hỏi.

- Tim cô ấy đã ngừng đập rồi thưa trưởng khoa - một cô y tá nhìn máy đo nhịp tim nói.

- Mau dùng máy kích tim, NHANH LÊN - Triển Hoàng hét lên.

- D...ạ, thưa trưởng khoa - cô y tá hoảng sợ nói, rồi đi chuẩn bị máy kích tim.

- Trưởng khoa, tôi thấy cậu không được bình tĩnh. Hay ca này cậu để cho tôi, cậu mau đi nghỉ ngơi đi - một vị bác sĩ lớn tuổi nói.

- Tôi không sao, bằng mọi giá tôi phải cứu cô ấy - Dương Triết kiên quyết nói.

Sau khi máy kích tim chuẩn bị xong, Dương Triết là người kích tim cho cô. Máy kích tim liên tục được ép lên ngực của cô.

- NHỊP TIM BAO NHIÊU - Dương triết nói lớn.

- Trưởng khoa, chưa xuất hiện nhịp tim nào - cô y tá theo dõi máy đo nhịp tim nói.

- MAU TĂNG ÁP XUẤT - Triển Hoàng hét lớn, khiến cho mọi người trong phòng cấp cứu hoảng sợ.

- Đã tăng áp xuất của máy kích tim - cô y tá nói.

Và Triển Hoàng lại tiếp tục kích tim cho cô, khuôn mặt anh hiện lên vẻ mệt mỏi, trán của anh xuất hiện rất nhiều mồ hôi.

- Trưởng khoa, cậu đừng có cố nữa. Tim của cô ấy đã ngừng đập khá lâu rồi, cô ấy đã chết rồi - vị bác sĩ kia nói.

- KH...ÔNG THỂ NHƯ VẬY ĐƯỢC - Dương Triết kiệt sức liền ngồi bệt xuống, khuôn mặt của anh thất thần.

Bên ngoài phòng cấp cứu:

Đèn ở phòng cấp cứu tắt:

Một vị bác sĩ bước ra, khuôn mặt tỏ ra thương tiếc

- Bác sĩ, con gái tôi thế nào rồi - mẹ của cô chạy lại chỗ của bác sĩ hỏi.

- Chúng tôi đã cố hết sức, xin chia buồn cùng mọi người - vị bác sĩ cúi đầu nói.

- Kh...ông thể nào, con của t...ôi - nói đến đây mẹ của cô liền ngất xỉu. Bà cô vội đỡ mẹ của cô.

- Mau đưa hàn phu nhân vào phòng bệnh - vị bác sĩ nói với các cô y tá.

Sau khi mẹ của cô được đưa vào phòng bệnh, Triển Hoàng như không tin vào tai mình anh chỉ biết đứng thất thần, còn An Kỳ cô đã khóc thật là lớn.

10ph sau:

Tại phòng bệnh:

Mẹ của cô từ từ mở mắt

- Em tỉnh lại rồi - bác cô vui một chút khi thấy mẹ cô tỉnh lại.

- Song Nhi đâu rồi - mẹ cô nói nhỏ.

Khi nghe vợ mình nhắc đến Song Nhi thì bà của cô không nói lên lời, nên chỉ im lặng.

- Sao vậy, Song Nhi đâu rồi - không thấy choing mình nói gì thì bà lo lắng hỏi.

- Con bé - nói đến đây bà cô lại ngừng lại.

Không để chồng mình nói thêm, mẹ của cô vội ngồi dậy và dời khỏi giường.

- Em đi đâu vậy, em mới tỉnh lại mà - bà cô vội đỡ mẹ cô.

- Em muốn gặp con, đừng cản em - mẹ cô nói bằng giọng kiên quyết.

- Thôi được rồi, anh đưa em đi - bà cô biết sẽ không thể cản được mẹ của cô nên đành đồng ý.

Trước phòng cấp cứu:

Triển Hoàng thì ngồi thất thần, con An Kỳ khóc đến đỏ cả mắt.

- Triển Hoàng, con bé đâu - mẹ cô lại gần hỏi.

- Song Nhi vẫn chưa được ra - Triển Hoàng nói.

Cửa phòng cấp cứu mở, cô được đẩy ra ngoài. Bà mẹ, Triển Hoàng và An Kỳ chạy lại chỗ cô.

Cô đã chết đôi mắt nhắm nghiền, khuôn mặt nhợt nhạt.

- Song Nhi à, co...n ma...u mờ n...ất ra nh...ìn mẹ đi - mẹ cô khóc nức lên khi nhìn thấy cô.

- So...ng Nh...i bạ...n kh...ông th...ể bỏ mìn...h như vậy - An Kỳ cũng khóc nói.

Còn ba của cô và Triển Hoàng thì im lặng nhìn cô, đúng lúc Dương Triết bước ra và thấy cảnh này.

Triển Hoàng và Dương Triết đều lặng lẽ rơi nước mắt. Người ta nói đàn ông chỉ rơi nước mắt khi mất một thứ gì đó, hoặc là một ai đó rất quan trọng đối với họ.

Trong tiềm thức của cô:

Mọi thứ xung quanh cô đều tối đen, cô nhìn xung quanh nhưng không thấy gì ngoài một màu đen.

- Đây là đâu vậy, sao quen quá - cô nhìn khắp nơi nói.

Rồi đột nhiên cô nghe vang vẳng đâu đây tiếng gọi của mẹ cô và cả An Kỳ nữa, họ đang khóc gọi cô. Cô vội chạy theo tiếng gọi đó.

- Mẹ, An Kỳ - cô cũng gọi họ và mong họ nghe thấy, nhưng mọi thứ hoàn toàn vô vọng.

- Áaaaa - cô bị vấp ngã, không biết cô đã chạy bao lâu nhưng chân của cô đau quá, đau đến mức cô phải bật khóc. Tiếng gọi của mẹ cô và An Kỳ nhỏ dần rồi biến mất.

Cô khóc thật lớn, không phải vì chân cô đau nữa, mà là vì cô cảm thấy cô đơn và tuyệt vọng. Cô đã từng trải qua cảm giác này và cô không muốn nó lặp lại. Chả nhẽ đây chính là kết thúc của cô hay sao.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Tái sinh

Trong tiềm thức của cô:

Cô đang nằm úp mặt xuống, và cô đang khóc.

"yên lặng quá, tối quá, thật đáng sợ" cô vừa khóc vừa suy nghĩ. Nỗi sợ lớn nhất của cô đó chính là sự tĩnh lặng, giống như chỉ có mình cô tồn tại trên thế giới này vậy.

- Ba, mẹ, An Kỳ. Con...hic nhớ...hic mọi người lắm - cô thút thút nói nhỏ đủ mình nghe.

- Song Nhi, Song Nhi - đột nhiên có một giọng nói nhẹ nhàng vang lên bên tai của cô.

Cô ngẩng đầu lên ngạc nhiên nhìn người trước mặt, đó là một cô gái và điều quan trọng là cô gái đó giống y hệt cô.

- Cô là ai, sao cô giống tôi quá vậy - cô vội đứng dậy nói.

- Thì tôi là cô mà - cô gái cười hiền nói.

- Hà? - cô có một dấu chấm hỏi xuất hiện trên đầu.

- Nói đúng hơn, tôi chính là nhân cách của cô - cô gái kia nhìn cô nói.

- vậy tại sao cô lại ở đây, và đây là đâu mà tối vậy - cô nhìn xung quanh thắc mắc hỏi.

- Đây chính là không gian giữa thiên đường và địa ngục. Khi một ai đó chết đi thì họ sẽ được thiên thần đưa về thiên đường, hoặc ác quỷ đưa về địa ngục. Nhưng cũng có nhiều linh hồn sau khi chết đi không có thiên thần hay ác quỷ đón nhận, vì họ bị chết oan giống cô đó. Nên nhưng linh hồn đó sẽ bị lưu lạc ở giữa không gian này, họ thành linh hồn vất vưởng không có nơi nào đón nhận - nhân cách của cô từ tốn nói.

- Vậy là tôi chết thiệt hả - cô há hốc mồm nói.

- Đến bây giờ cô mới biết sao - nhân cách của cô bất ngờ hỏi.

- Không thể nào, tôi còn chưa muốn chết mà - cô khóc không ra nước mắt nói.

- Cô còn luyến tiếc điều gì sao - nhân cách của cô hỏi.

- Tất nhiên rồi, tôi còn chưa chăm sóc được cho ba mẹ mà, tôi cũng chưa tạm biệt An Kỳ nữa mà - cô than thở nói.

- Thôi được rồi, tôi sẽ giúp cô tái sinh một lần nữa - nhân cách của cô nói. Rồi nắm lấy tay của cô, có một ánh sáng loé lên khiến cô phải nhắm mắt lại.

Tại bệnh viện:

Trước phòng cấp cứu:

Mọi người vẫn vây quanh cô, mẹ cô và An Kỳ khóc lên khóc xuống.

- Xin mọi người hãy bình tĩnh, đến giờ chúng tôi phải đưa cô ấy đi vào nhà xác. Mong người nhà của cô ấy đi làm thủ tục lãnh xác - một vị bác sĩ nói.

- KHÔNG, không được ai đưa con tôi đi đâu cả - mẹ cô ôm chặt lấy cô hoảng loạn nói.

- Em à, bình tĩnh lại đi con đã chết thật rồi - ba cô ôm chặt lấy mẹ cô nói.

Sau khi nghe ba cô khuyên mẹ cô đành buông cô ra. Đột nhiên cô mở mắt ra, khiến cho nhiều người kinh sợ.

- Áaaaaaa - mấy cô y tá chột hét lên khi thấy cô mở mắt ra, vì tưởng cô là ma hiện hồn về.

- Song Nhi, con tỉnh rồi sao. Đúng là con phải không - mẹ cô lại gần nắm tay cô nói.

- So...ng Nh...i, là bạ...n thật...t sao - An Kỳ khóc nói.

- Song Nhi em tỉnh rồi - Dương Triết chạy lại chỗ cô nói.

- Song Nhi con tỉnh thật rồi, tốt quá - ba cô vui mừng nói.

- Quả là một kỳ tích, tôi đã làm bác sĩ mấy chục năm qua nhưng chưa thấy có hiện tượng lạ như vậy. Đồ đạc tim cô ấy đã ngừng đập 30 phút vậy mà vẫn có thể tỉnh lại. Giống như là tái sinh một lần nữa vậy - vị bác sĩ kia nói bằng giọng kinh ngạc.

Còn Triển Hoàng thì từ nãy vẫn im lặng nhìn cô mà lòng vui mừng khôn xiết.

Nhưng niềm vui không kéo dài được lâu thì mọi người lại im lặng nhìn cô. Tại sao từ nãy giờ cô lại im lặng không nói gì cả, mà chỉ nhìn từng người một, cô cũng không cử động tay chân gì cả.

- Song Nhi con sao vậy, sao con không nói gì hết vậy - mẹ cô hốt hoảng nhìn cô nói.

Tất cả mọi người nhìn cô, nhưng cô vẫn không cử động hay nói câu nào.

Tại phòng bệnh vip:

- Bác sĩ, rốt cuộc con gái tôi bị gì vậy - ba cô hỏi bằng giọng lo lắng.

- Việc mà tiểu thư tỉnh lại quả là kỳ diệu, nhưng có lẽ do bị biến chứng vì tim ngừng đập quá lâu nên tiểu thư phải sống như người thực vật. May mắn thì cô thể phục hồi chức năng nhưng sẽ không thể hoạt động như người bình thường, còn nếu không may thì - nói đến đây vị bác sĩ ngừng lại.

- Không may thì sao, bác sĩ cứ nói tiếp đi - ba cô cố giữ bình tĩnh nói.

- Nếu không may thì, tiểu thư sẽ phải nằm như thế suốt đời - vị bác sĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Nữ chính khóc

Tại phòng bệnh vip:

Cô nằm trên giường bệnh, hai mắt cô nhìn lên trần nhà màu trắng. Mẹ cô ngồi bên cạnh nhìn cô bằng đôi mắt thương xót.

- Song Nhi, bây giờ mẹ phải làm sao với con đây, rốt cuộc mẹ đã gây ra chuyện gì mà để cho con phải gánh chịu như vậy - mẹ cô nắm tay cô nói bằng giọng rung rung sắp khóc.

Cô đưa mắt nhìn mẹ mình, tay cô khẽ nắm tay mẹ như là đang an ủi.

- Song Nhi con vừa cử động sao, con ở đây nha mẹ sẽ gọi bác sĩ - mẹ cô nói rồi vội đi tìm bác sĩ.

10 phút sau:

Cô đang được kiểm tra tổng quát, và người kiểm tra cho cô chính là Dương Triết.

- Dương Triết, con bé sao rồi - mẹ cô lo lắng hỏi.

- Bác gái cứ yên tâm, tình trạng của cô ấy đã khá hơn. Con nghĩ cô ấy sẽ sớm bình phục thôi - Dương Triết điềm đạm nói.

- Vậy thì tốt quá, bác cảm ơn con nhiều lắm Dương Triết - mẹ cô vui mừng nói, vậy là bà có thể nhẹ nhõm phần nào rồi.

- Dạ đó cũng là trách nhiệm của con mà, bây giờ con có việc phải làm, con xin phép - Dương Triết nói rồi quay ra nhìn cô một lúc và bỏ đi.

Tại biệt thự lâm gia:

Tại phòng nữ chính Lâm Nhược Hy:

Ả đang ung dung ngồi trên giường đọc tạp chí, ả bình thản như chưa xảy ra chuyện gì.

- Reng reng reng - điện thoại của ả reo lên.

- Có chuyện gì - ả hơi khó chịu lên tiếng.

-.....-

- Sao chứ, con nhỏ đó chưa chết sao - ả bất ngờ và tức giận nói.

-.....-

- Tôi không cần biết nó có sống thực vật hay không, tôi chỉ cần biết con khốn đó phải biến mất VĨNH VIỄN - ả nghiêng răng nói tay thì vò nát cuốn tạp chí.

-.....-

- Được, tối nay gặp. Chính tay tôi sẽ bóp chết con khốn đó - ả nói rồi cúp máy.

"Hàn Song Nhi, tại sao mày luôn mày mẩn như vậy, tại sao bao nhiêu điều tốt đẹp luôn đến với mày, còn tao thì có gì chứ. Những thứ tao đã phải cố gắng có thì mày lại đạt được một cách dễ dàng. Một khi có tao thì không có mày, mày phải biến khỏi thế giới này" ả nghiêng răng tức giận nghĩ.

- Cộc cộc cộc - tiếng gõ cửa vang lên.

- Có chuyện gì - ả gắt lên.

- Dạ, lão gia cho gọi tiểu thư - một chị người làm nói bằng giọng sợ hãi.

- MAU CÚT ĐI - ả đang rất giận và ả còn giận hơn khi nhắc tới ba của mình.

- D...ạ - chị người làm run giọng rồi vội bỏ đi.

- Hừ, ông ta muốn gì từ mình chứ - ả nói rồi đứng dậy mở cửa phòng đi ra ngoài.

Tại phòng khách:

Có một người đàn ông trung niên nhìn rất nghiêm nghị đang đứng nhìn ra sân trước.

Ở ghế có một người phụ nữ trung niên trang điểm rất đậm đang ngồi nhâm nhi tách trà, bên cạnh là là một cô gái trang điểm lòe loẹt không kém và đó không ai khác ngoài Bạch Tuyết.

Nhược Hy đi từ trên lầu xuống, gương mặt không để lộ cảm xúc.

- Ông gọi tôi - Nhược Hy đứng đằng sau người đàn ông đó và nói bằng giọng 0 độ.

- Chát, mày dám xưng hô như vậy với ba mày à - Ông ta tức giận quay lại tát ả một cái thật mạnh.

- Ba?, tôi mà cũng có ba sao - ả nhếch môi cười lạnh nói.

- Mày còn dám nói nữa hả. Bụp - ông ta định dơ tay tát ả thêm cái nữa nhưng lại bị ả bắt được.

- Ông lấy tư cách gì mà đánh tôi - Nhược Hy nhìn thẳng vào mắt ba của mình và nói.

- Nhược Hy, sao mày lại hỗn láo như vậy. Mẹ của mày không dạy mày hay sao - người phụ nữ trung niên lên tiếng.

Khi nghe nhắc tới mẹ mình, Nhược Hy mặt đen lại buông tay ba mình ra và tiến đến gần người đàn bà đó.

Khi thấy Nhược Hy tiến đến bằng khuôn mặt sát khí thì bà ta hơi run sợ ngồi lùi lại.

- BÀ CÓ QUYỀN GÌ MÀ NHẮC TỚI MẸ CỦA TÔI HẢ - ả hét lên đầy tức giận.

- M...ây cũng đâu cần phải la lớn như vậy chứ - bà ta ấp úng nói.
- Bà hãy nhớ một điều, đây là nhà mẹ của tôi gia sản này cũng là của mẹ tôi và tôi là chủ ở đây. Các người đừng nghĩ là có thể động tới gia sản này, bà và đứa con hoang này cũng chỉ là kẻ ăn bám mà thôi, nên đừng có nghĩ mình là chủ mà lên giọng - Nhượng Hy giọng lạnh nói mắt nhìn từng người.
- Lâm Nhượng Hy chị quá đáng rồi đó - à Bạch Tuyết tức giận lên tiếng.
- Chát, mày không có quyền lên tiếng ở đây - Nhượng Hy tát Bạch Tuyết một cái thật mạnh.
- Con khôn sao mày dám đánh con tao hả - ba ta tức giận định đánh Nhượng Hy.
- ĐỦ RỒI, Nhượng Hy mày gây chuyện đủ chưa - ba của ả bây giờ mới lên tiếng.
- Tôi chỉ muốn cho mấy người biết ai mới là chủ ở đây - Nhượng Hy nói rồi bước về phòng của mình.
- Cách, rằm - ả mở cửa và đóng cửa rất mạnh.

Ả tiến gần đến bàn học của mình và cầm một bức hình lên, trong hình là một người phụ nữ rất đẹp bên cạnh là một bé gái cười rất tươi.

- Tạch, mẹ ơi con mệt mỏi quá rồi - Nhượng Hy khóc từng giọt nước mắt lăn trên gò má và rơi xuống bức hình.

* Liệu Nhượng Hy có độc ác như những gì mà mọi người đã thấy *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Âm mưu của nữ chính(1)

Tại bar black:

Bar black chính là trụ sở của tổ chức sát thủ hắc long. Tổ chức sát thủ hắc long là tổ chức lớn nhất châu á, với nhiều sát thủ tài giỏi có tài năng ám sát đáng nể. Một khi ai đã rơi vào tầm ngắm của tổ chức là người đó không thể sống sót. Và người đứng đầu tổ chức đó chính là Lãnh Hàn Phong, người được mệnh danh con sói bạc của thế giới ngầm.

Tại phòng vip:

Hàn Phong đang ngồi suy nghĩ điều gì đó, ánh mắt sầm bực nhíu lại đầy suy tư.

- Cộc cộc cộc - tiếng gõ cửa vang lên.
- Vào đi - Hàn Phong cất giọng lạnh.
- Cách - cửa mở, một người con trai bước vào.
- Lão đại, tôi đã điều tra được ai là người hại Hàn Song Nhi - người con trai tiến đến trước mặt Hàn Phong nói.
- Người đó là ai - giọng của Hàn Phong Tiếp tục lạnh đi, ánh mắt sắc bén nhìn người con trai đó.
- Đó chính là bạn gái của lão đại, cô Lâm Nhượng Hy - người con trai đó theo dõi từng biểu hiện trên mặt của Hàn Phong. Ai mà không biết Lâm Nhượng Hy chính là vợ tương lai của lão đại.
- Là cô ta sao - Hàn phong nghiêng răng nói, người thì toả sát khí.
- Dạ đúng vậy, tôi cũng đã bắt được những kẻ đã tiếp tay cho cô ta. Bây giờ giải quyết chúng như thế nào, thưa lão đại - người con trai hỏi.
- Giết hết, không được tha tên nào. Còn Lâm Nhượng Hy chính tay tôi sẽ xử lý cô ta - Hàn Phong nói rồi đi ra ngoài.

Hàn Phong xuống bãi đậu xe, và lấy xe chạy đi mất.

" Lâm Nhượng Hy, đến bây giờ tôi mới biết con người thật của cô. Cô quả thật rất đáng sợ " Hàn Phong vừa lái xe vừa nghĩ.

Tại bệnh viện:

Phòng bệnh vip:

Cô vẫn nằm trên giường bệnh như mọi ngày, An Kỳ thì ngồi bên cạnh nói những chuyện trên trời dưới đất cho cô nghe.

- Song nhi, bạn có biết không. Thật ra mình rất buồn khi bạn nằm như vậy, nhưng mình cũng rất vui vì bạn đã tỉnh lại và hồi phục rất tốt - An Kỳ nắm tay cô nói.

Cô không nói gì, mà chỉ nhìn An Kỳ bằng đôi mắt cảm ơn.

- Chết rồi, đã trở như vậy sao. Mình phải về thôi, ngày mai tan học mình sẽ lại tới thăm bạn nha. Giờ bạn ngủ đi - An Kỳ nhìn đồng hồ rồi vội đứng dậy đắp chăn ngay ngắn cho cô rồi tắt điện và đi ra ngoài. Khi An Kỳ đi cô liền nhắm mắt lại và ngủ. Nhưng chưa được bao lâu thì.

- Cách - cửa phòng bệnh mở, cô liền mở mắt và nhìn về phía cửa phòng. Có hai người mặc đồ bác sĩ bước vào, và đi đến giường bệnh của cô.

- Hàn Song Nhi, đúng là mày chưa chết thật. Tao không ngờ mày lại sống dai như vậy đó - có một người nói, và đó là Lâm Nhượng Hy. Cô nhìn thẳng vào mắt ả, trông cô không có vẻ gì là run sợ cả.

- MÀY CÒN DÁM NHÌN TAO HẢ - ả tức điên lên khi thấy cô nhìn chằm chằm vào ả, ả liền lấy tay bóp cổ cô. Cô cảm thấy khó thở nhưng chẳng thể làm gì.

- Khoan đã, chúng ta không nên giết nó ở đây. 5 phút nữa sẽ có y tá đi kiểm tra đó - có một người đàn ông nói.

Khi nghe người đi cùng mình nói như vậy thì ả liền buông cô ra.

- Anh nói đúng bác sĩ trần, thật không phí tiền đưa cho anh đó - ả quay ra người đàn ông đứng bên cạnh nói. Người đó chính là bác sĩ trần, hần là bác sĩ của bệnh viện này. Cũng nhờ hần mà ả ra vào bệnh viện mà không bị phát hiện.

- Không nói nhiều nữa mau đưa cô ta lên giường đây rồi phủ khăn trắng lên người cô ta - tên bác sĩ kia nói rồi bế cô lên giường đây và phủ khăn trắng cho cô, giống như xác chết vậy. Khi làm xong, ả và tên bác sĩ kia đẩy cô ra ngoài.

Trên đường:

Hàn Phong đang rất giận vì bị kẹt xe, phía trước có một vụ tai nạn nên xe không được qua.

- Chết tiệt - Hàn Phong tức giận đâm vào vô lăng xe nói. Hần đang định tới bệnh viện vì hần có linh cảm chẳng lành, nhưng có lẽ sẽ phải đợi lâu. Hần liền lấy điện thoại ra và gọi cho ai đó.

Tại cổng bệnh viện:

An kỳ đang dắt xe đạp của mình đi ra ngoài cổng.

- Reng Reng reng - điện thoại của An Kỳ reo lên.

- Alo, ai vậy - An Kỳ bắt máy nói.

-..... -

- Là anh sao Hàn Phong - An Kỳ bất ngờ nói.

-..... -

- Em vừa thăm bạn ấy mà, bây giờ em đang chuẩn bị về - An Kỳ nói.

-..... -

- Có chuyện đó sao, em biết rồi em sẽ lên với bạn ấy liền - An Kỳ nói rồi vội dắt xe lại chỗ bãi đậu xe và vội chạy lên phía cầu thang máy.

- Ting - cầu thang máy mở, An Kỳ vội chạy tới phòng của cô. Đúng lúc đó thì Nhượng Hy và tên bác sĩ kia đẩy cô ra ngoài.

Nhượng Hy hơi bất ngờ khi thấy An Kỳ chạy ngược chiều với mình, ả ta hơi cúi đầu xuống để An Kỳ không nhận ra và An Kỳ đã chạy qua cô mà không biết. ả ta thở phào nhẹ nhõm và đi về phía thang máy.

Tại đại sảnh bệnh viện:

Chỉ còn một chút nữa thôi là ả đã đẩy cô ra ngoài và đạt được mục đích của mình.

- Dừng lại, hai người đi đâu vậy - có một giọng nói cản ả và tên bác sĩ kia lại.

* ko biết còn điều gì sẽ xảy ra với bé bi nữa đây, tg lo quá *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Âm mưu của nữ chính(2)

Tại đại sảnh bệnh viện:

Nhược Hy và tên bác sĩ kia sợ hãi khi có người gọi lại, giọng nói của một người đàn ông.

- Tr...ưởng, trưởng khoa Âu có chuyện gì sao - tên bác sĩ kia quay lại thì lại càng hoảng sợ hơn khi người đó là Âu Dương Triết, và đi theo sau là một cô y tá.

- Hai người định đi đâu - Dương Triết tiến lại gần tên bác sĩ kia nói. Và anh hoàn toàn không nhận ra Nhược Hy.

- Chúng tôi, à chúng tôi định mang cái xác này xuống nhà xác - tên bác sĩ kia ấp úng nói. Còn à Nhược Hy vẫn cúi đầu không nói gì cả.

- Có người chết sao, sao tôi không nghe thấy thông báo - Dương Triết nhíu mày nghi hoặc nói.

- Th...ực r...a, thực ra là xác chết vô danh nên tôi vẫn chưa thông báo cho trưởng khoa biết - tên bác sĩ kia lau mồ hôi nói.

Dương Triết cảm thấy nghi ngờ nên tiến đến chỗ cái xác và định bỏ tấm khăn trắng ra, tên bác sĩ và à sợ đến mức chân run cầm cập. Chỉ còn một chút nữa là Dương Triết chạm vào tấm khăn trắng.

- Trưởng khoa, đó chỉ là một cái xác chết thôi mà. Chúng ta mau đi khám cho Hàn tiểu thư thôi, đã quá trễ rồi - đột nhiên cô y tá đi cùng với Dương Triết nói, khiến động tác của Dương Triết cũng dừng lại.

- Uk, tôi biết rồi - anh nói xong rồi bỏ đi, trước khi bỏ đi anh còn nhìn à trong bộ đồ bác sĩ, do à bị khẩu trang y tế nên anh không thể nhận ra.

Sau khi Dương Triết đi, à và tên bác sĩ kia mới thở phào nhẹ nhõm và vội rời đi.

Tại cổng sau của bệnh viện:

Nơi đây rất khuất người, nhất là buổi tối thì lại càng ít người qua lại hơn.

Trước cổng là một chiếc ô tô 7 chỗ đang đỗ ở đó, đứng bên cạnh là 5 tên côn đồ mặt mày hung hãn, xăm trổ đầy người. Đúng lúc đó à và tên bác sĩ kia đẩy cô ra tới nơi.

- Cô em làm tụi này đợi hơi lâu rồi đấy - một tên to con tiến lại gần à nói bằng giọng bốn cọt.

- Tôi biết rồi, tôi sẽ trả thêm cho mấy người được chưa - à nói bằng giọng lạnh rồi quay ra tên bác sĩ kia.

- Đây là số tiền mà chúng ta đã thỏa thuận, anh hãy cầm lấy và đi tới một nơi thật xa đi - à đưa cho tên bác sĩ một cọc tiền dày và nói.

- Được, tôi biết rồi - tên bác sĩ vui vẻ cầm lấy và bỏ đi.

- Bây giờ cô em muốn tụi này làm gì - đợi tên bác sĩ kia đi rồi tên cầm đầu mới nói.

- Bỏ tấm khăn trắng ra, rồi đưa nó lên xe - à nói bằng giọng ra lệnh.

- Chà, con nhỏ này ngon vãi. Hay là để tui này hiếp nó đi, đâu cần phải để cô em ra tay - khi một tên trong đám côn đồ bỏ tấm khăn ra thì phải suýt xoa khi nhìn thấy cô.

- Đúng vậy đó, để tụi này xử cho - tên cầm đầu nhìn cô bằng con mắt dâm dục nói.

- ý kiến không tồi, nhưng để tôi phải giải quyết nó trước, xong rồi tôi sẽ tặng mấy người. Bây giờ thì đưa nó lên xe đi - à nhếch môi nhìn cô nói.

Nghe theo lệnh à một tên côn đồ bế cô lên, trong khi bế cô tên kia tha hồ ngửi mùi hương trên người cô, tay hắn cũng không yên vị mà xoa nắn khắp người cô. Cô cảm thấy thân thể mình bị xúc phạm một cách nặng nề, nên rất tức giận chỉ muốn đấm cho tên kia vài cái, nhưng cô làm sao có thể làm được khi mà không thể cử động đây.

Sau khi để cô lên xe tên đó còn cười với cô bằng nụ cười đậm đắng, khiến cô cảm thấy ớn lạnh.

- Mau chụp thuốc mê cho nó đi - à lên xe và ngồi phía trước nói.

Sau đó có một tên lấy chiếc khăn có tấm thuốc mê bịt lấy miệng cô lại, cô cảm thấy rất buồn ngủ hai mắt nặng trĩu rồi cô chìm vào giấc ngủ. Chiếc xe bắt đầu lăn bánh và đi mất. Có một người ngồi trên xe ô tô ở góc khuất đã chứng kiến hết tất cả, người đó nhếch môi mỉm cười rồi lái xe đi theo.

Tại cổng chính bệnh viện:

Có một chiếc xe ô tô đen lao nhanh vào cổng chính khiến bác bảo vệ hoảng sợ.

- Kétttttt - chiếc xe phanh gấp nên khói bay mù mịt, trên xe có một người con trai bước xuống và đó không ai khác ngoài Hàn Phong.

Hàn Phong bước nhanh vào sảnh bệnh viện mà không biết rằng mình đã đỗ xe sai quy định(đỗ ngay trong sân bệnh viện, hoành tráng ghê).

- Ô, nè cậu gi ơi, phải đỗ xe vào bãi đỗ xe chứ - bác bảo vệ chạy lại gọi nhưng hắn đã đi mất.

- Hazzz, người kiểu gì vậy trời - bác bảo vệ thở dài nói rồi quay người lại thì thấy có hai chiếc siêu xe một đen, một đỏ lao tới với tốc độ cao(lại nữa, đỗ xe sai quy định)

- Kéttttttt - khi hai chiếc xe lao thẳng về phía bác bảo vệ thì liền tách ra và dừng một lúc, còn bác bảo vệ sợ đến nỗi ngất tại chỗ.(tội bác ghê T^T)

Cùng lúc đó hai người từ hai chiếc xe bước xuống đó là Triển Hoàng và Từ Kỳ, hai người nhìn nhau rồi vội vào đại sảnh bệnh viện.

Tại phòng bệnh vip:

- Cách - cửa phòng mở, Hàn Phong bước vào thì thấy An Kỳ đang ngồi ở giường khóc, còn Dương Triết và Thiên Tứ đang ngồi ở ghế và hắn không thấy cô đâu.

- Song Nhi đâu - mặc dù hắn đã biết câu trả lời nhưng hắn vẫn hỏi.

- S...ong Nh...i đã mất tích rồi - An Kỳ khóc nức nói.

- Bup, chết tiệt. Tôi đã có linh cảm không hay về chuyện này mà - Hàn Phong tức giận đập mạnh vào tường nói.

- Có chuyện gì mà cậu gọi tôi gấp vậy, Song Nhi đâu - Triển Hoàng và Từ Kỳ vào cùng một lúc và Từ Kỳ cất tiếng hỏi.

Dương Triết kể lại sự việc cho Triển Hoàng và Từ Kỳ nghe.

- Khốn kiếp, rốt cuộc kẻ nào đứng sau chuyện này - Thiên Tứ tức giận nói.

- Tôi biết đó là ai - Hàn Phong lạnh giọng nói.

- Là ai, cậu mau nói đi - Từ Kỳ bắt an hỏi.

- Là Lâm Nhược Hy - Hàn Phong lạnh giọng hơn khi nhắc tới á.

- Không thể nào, sao Nhược Hy có thể - Thiên Tứ bất ngờ nói.

- Đó là sự thật, chính cô ta đã hại Song Nhi, tất cả là do cô ta làm - Hàn Phong nói.

Sự im lặng bao phủ lấy căn phòng, mỗi người lại có một suy nghĩ khác nhau.

- Tôi sẽ đi tìm Song Nhi - Triển Hoàng nói rồi đi ra khỏi phòng.

- Tôi cũng sẽ đi - Hàn Phong nói rồi tiếp bước Triển Hoàng. Tiếp theo là Từ Kỳ, Dương Triết và Thiên Tứ, đều đi tìm cô.

" Song Nhi, bạn làm ơn đừng sảy ra chuyện gì nha " An Kỳ chấp tay cầu nguyện.

* Mọi ng hãy cho tg biết về cảm nhận tính cách nhân vật trong truyện nha. Cảm ơn mọi ng rất nhìu *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Quá Khứ của nữ chính

Tại một toà nhà bỏ hoang:

Cô đang nằm ở dưới đất trong một căn phòng đang xây dở, vật liệu thì vứt ngổn ngang.

- Cộp cộp cộp - tiếng giày cao gót vang lên, ả bước vào và tiến đến gần cô.
- Bụp - ả không thương tiếc đá cô một cái thật là mạnh.
- Hự...hự - cô tỉnh lại ho vài tiếng rồi chống tay ngồi dậy.
- M...ày, mày cử động được sao. Không thể nào - ả hoảng sợ lùi lại vài bước, miệng thì lắp bắp không nói lên lời.
- Sao vậy, chị bất ngờ khi thấy tôi cử động được như bình thường sao. Vốn dĩ tôi không có sống như người thực vật, là tôi cố ý giả bệnh thôi - cô nhìn ả cười đắc trí nói.

Dải phân cách: Nhớ Lại

Trước phòng cấp cứu:

Cô mở mắt ra và nhìn thấy mọi người xung quanh mình, cô thật sự rất vui mừng vì mình giống như từ cõi chết trở về vậy, cô muốn ngồi dậy và ôm chầm lấy mọi người. Nhưng mà cô lại suy nghĩ lại, cô muốn kẻ hại mình phải tự nộp mạng. Vậy nên cô quyết định nằm yên và giả làm người thực vật.

Tại phòng bệnh vip:

Cô đang được bác sĩ khám và trong phòng chỉ có cô và bác sĩ thôi.

- Bác sĩ, tôi có thể nhờ bác sĩ một việc được không - cô vẫn nằm yên nhìn bác sĩ và cất tiếng nói.
- Hàn tiều thư, cô nói được sao. Để tôi sẽ thông báo cho lão gia và phu nhân - vị bác sĩ bất ngờ nói, rồi định đi ra ngoài.
- Khoan đã, đừng thông báo cho họ biết - cô ngồi dậy nói.
- Có chuyện gì sao, cô có thể nói cho tôi biết được không - vị bác sĩ tiến lại gần cô nói.
- Chuyện dài lắm, tôi sẽ kể sau. Bây giờ tôi muốn bác sĩ giúp tôi giả bệnh - cô kiên quyết nhìn bác sĩ nói.
- Thôi được rồi tôi sẽ giúp tiểu thư, giờ cô hãy nằm xuống đi - vị bác sĩ gật đầu đồng ý nói.

Hiện tại:

Mặt ả đen lại khi biết mình đã dính bẫy của cô, người ả run lên.

- Sao hả, không ngờ tới chứ gì. Chị có biết tại sao tôi làm như vậy không, vì tôi muốn bắt kẻ đã hại mình, mặc dù tôi biết đó chính là chị. Nhưng mà tôi không muốn kết án ai mà không có bằng chứng, giờ thì có rồi chính chị đã tự nộp mạng - cô tự đắc nói.
- Ha ha ha, mày đúng là giỏi khi đã lừa được tao và tao cũng phải công nhận là mình sơ xuất để một đứa như mày lừa. Nhưng mà mày cũng không thông minh lắm, mày không biết là theo tao tới đây thì không có đường về hay sao - ả cười thật lớn và chỉ vào mặt cô nói.
- Tất nhiên là tôi biết, nhưng tôi vẫn làm. Bởi vì tôi còn muốn biết một điều nữa - cô vẫn bình thản nhìn vào mắt của ả nói.
- Mày muốn biết điều gì - ả ta nhú mày thắc mắc hỏi.
- Điều tôi muốn biết là, tại sao chị thành con người như vậy - cô nhìn thẳng vào mắt ả nói.
- Mày hỏi vậy là sao, tao vẫn là tao đó thôi - ả cố lảng tránh ánh mắt của cô.
- Tôi biết chị vốn dĩ không phải người như vậy - cô vẫn đều giọng nói cố tìm ra câu trả lời từ ả.
- Mày đừng ra vẻ như hiểu tao lắm như vậy - ả tiến gần lấy tay bóp cằm cô rồi gần giọng nói.
- Tôi không hiểu, đến chính bản thân mình tôi còn không hiểu. Nhưng tôi biết chị vốn dĩ không phải người như vậy - cô không ngại nhìn thẳng vào mắt ả nói. Đôi mắt cô xoáy sâu vào đôi mắt của ả.
- Được, nếu như mày thật sự muốn biết. Thì tao sẽ nói cho mày biết, vì khi nghe xong cũng là lúc mày sẽ biến mất khỏi thế giới này - ả buông cằm cô ra rồi đứng dậy nói.

Dài phân cách: Quá Khứ

Tại biệt thự lâm gia:

Trong một căn phòng màu hồng:

Có một người phụ nữ đang ngồi đọc truyện cho một cô bé tầm 5-6 nghe, nhìn cô bé xanh xao ốm yếu đang nằm trên giường nghe mẹ mình kể truyện và cô bé đó chính là Nhược Hy.

- Mẹ ơi, tại sao công chúa nào cũng được gặp hoàng tử vậy mẹ - cô bé nhẹ giọng hỏi.
- Tại vì các công chúa tốt bụng, hiền lành và lương thiện đó có - người phụ nữ nhẹ nhàng nói.
- Vậy cứ tốt bụng, hiền lành và lương thiện thì sẽ được gặp hoàng tử hả mẹ - cô bé hơi nghêng đầu nói.
- Uk, đúng vậy đó con. Khi mà ta biết quan tâm giúp đỡ người khác thì hạnh phúc sẽ đến với ta - người phụ nữ ôm cô bé vào lòng nói.
- Vậy lớn lên con sẽ là một người lương thiện, để chờ thành công chúa và gặp được hoàng tử của mình - cô bé hồn nhiên nói.
- Con vẫn luôn là công chúa của mẹ - người phụ nữ xoa đầu cô bé nói.
- Cộc cộc cộc - tiếng gõ cửa vang lên.
- Vào đi - người phụ nữ nói.
- Cách, ra thưa phu nhân có một người phụ nữ cần gặp phu nhân - một cô người làm nói.
- Tôi biết rồi, tôi sẽ xuống liền. Tiểu Hy con nằm đây nghỉ ngơi cho mau hết bệnh đi, lát nữa mẹ sẽ lên với con nha - người phụ nữ quay ra chỗ cô bé nói rồi đắp chăn ngay ngắn cho cô bé.
- Mẹ gặp khách xong rồi nhanh lên với Tiểu Hy nha - cô hồn nhiên nói mà không biết rằng đó là lần cuối cô gặp mẹ.

10 phút sau:

Cô từ từ mở mắt nhưng không thấy mẹ đâu, cô liền ngồi dậy và xuống giường.

- Cách - cô vội tay mở cửa phòng và đi ra ngoài.

Cô đi được nửa cầu thang thì thấy mẹ cô đang nói chuyện với một người phụ nữ đứng bên cạnh là một cô bé trạc tuổi cô.

Cô nhìn thấy người phụ nữ kia giống như đang thách thức mẹ cô vậy. Rồi đột nhiên cô thấy mẹ mình ngắt xiu, cô vội chạy xuống với mẹ.

- M...ẹ ơi, m...ẹ tí...nh lại đi...i hic...hic - cô khóc lớn ôm lấy mẹ mình, còn người phụ nữ kia vẫn bình thản và không có ý muốn giúp.

Tại bệnh viện:

Cô đang ngồi một mình ở hành lang bệnh viện và không có ai bên cạnh cả, nhìn cô rất đáng thương.

Cửa phòng cấp cứu mở và mẹ cô được đẩy ra ngoài.

- Mẹ ơi, m...ẹ ma...u d...ây đi mẹ dừ...ng ngủ nữa...a mà - cô thấy mẹ được đẩy ra thì vội chạy lại chỗ mẹ khóc.
- Cháu bé, ba cháu đâu mà để cháu một mình như vậy. Mẹ cháu sẽ không tỉnh lại nữa đâu - mẹ cô được các y tá đẩy đi, còn cô bị một cô y tá giữ lại hỏi.
- Không mẹ cháu sẽ dậy mà, cô là người xấu cô nói rồi - cô nói rồi chạy theo mẹ của mình.

Tại nghĩa trang:

Cô cầm một bông hồng trắng đứng trước mộ của mẹ mình, cô không khóc nữa mà chỉ đứng nhìn hình của mẹ mình được khắc trên mộ. Từng người tham gia lễ tang ra về chỉ còn cô và ba vẫn đứng đó.

- Tiểu Hy, chúng ta về thôi nếu không con sẽ ốm đó - ba cô ôm lấy cô nói.
- Hic...hic, ba ơi - bây giờ cô mới khóc, cô khóc thật lớn. Liệu ông trời có nghe thấy không.

Tại biệt thự lâm gia:

Cô đang đứng trước người phụ nữ đã hại chết mẹ mình, bên cạnh người phụ nữ đó vẫn là đứa bé gái đó.

- Tiểu Hy, đây là di Bạch Ngọc và bé Bạch Tuyết. Di Bạch Ngọc sẽ là mẹ mới của con, còn bé Bạch Tuyết sẽ là em gái của con. Con có vui không - bà cô vui vẻ giới thiệu.

- Tiểu Hy bắt đầu từ bây giờ chúng ta sẽ là gia đình nha con - à Bạch Ngọc giả tiến lại gần chỗ cô rồi cười bằng một nụ cười giả tạo.

- ĐI ĐI, BÀ KHÔNG PHẢI CỦA MẸ TÔI - cô hét lớn rồi chạy lên phòng của mình.

Dải phân cách: Hiện tại

- Tao hận bọn họ, tao hận lũ giả nhân giả nghĩa đó - à tức giận nghiêng răng nói.

- Nhưng ít ra bà chị vẫn thương chị - cô nhìn à nói.

- IM ĐI, Mày thì biết cái gì chứ, ông ta cũng chỉ là kẻ giả tạo mà thôi - à tức giận quát.

- Ý chị là sao, tôi không hiểu - cô nhún mày khó hiểu nói.

- Đầu tiên tao cũng nghĩ như mày, nghĩ rằng ông ta thương tao. Nhưng mà đến khi tao 10 tuổi thì mới biết được bộ mặt thật của ông ta - à nghiêng răng nói ánh mắt đầy thù hận.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Đáng thương hay đáng giận

Dải phân cách: Quá khứ

Đã 4 năm trôi qua kể từ ngày mà mẹ của cô mất, 4 năm không phải là quãng thời gian dài nhưng cũng không phải là ngắn. Dù để cô hiểu như thế nào là cô đơn và buồn tủi.

Cô hận bà gì ghê đó và cả đứa con của bà ta, cũng tại bà ta mà mẹ cô mới chết vậy mà trước mặt bà cô thì bà ta tỏ ra hiền thực và đối xử tốt với cô nhưng khi không có mặt bà cô thì bà ta lại đối xử với cô không khác gì người làm trong nhà. Cô hận bà ta một thì cô ghét bà cô mười, tại sao ông lại đưa một người đàn bà khác về khi mà mẹ cô mất chưa được 1 ngày, tại sao bà cô lại đối xử như vậy với mẹ cô.

Buổi tối tại biệt thự lâm gia:

Cô đang ngồi viết thư cho mẹ của mình, đó chính là thói quen xuất hiện từ khi mẹ cô mất, mỗi khi cô buồn hoặc nhớ mẹ là cô lại viết thư cho mẹ. Những đường nét bút chính là tâm trạng của cô muốn gửi đến mẹ, mặc dù cô không biết mẹ có đọc được hay không.

- Cuối cùng cũng xong rồi - cô mỉm cười gấp lá thư thật ngay ngắn và cho vào bao thư, sau khi làm xong cô liền mở ngăn bàn và để lá thư vào. Bên trong ngăn bàn có rất nhiều thư mà suốt 4 năm qua cô viết.

Sau khi cô làm xong cô đứng dậy và mở cửa xuống nhà bếp để lấy nước uống. Trên đường xuống nhà bếp cô tình cờ đi ngang qua phòng của ba cô và nghe thấy tiếng nói chuyện phát ra từ phòng của ba cô, cửa phòng không đóng hết chỉ hé một chút đủ để cô nghe và nhìn thấy.

Thật ra cô không muốn nghe lén chuyện của bất kỳ ai, nhưng cô bắt buộc phải nghe khi câu chuyện đó có liên quan đến cô và mẹ cô.

- Anh à, đến bao giờ anh mới chịu đuổi con nhỏ Nhược Hy kia đi vậy - bà ta ôm bà cô nói.

- Sẽ sớm thôi, đợi đến khi anh lấy được tài sản này thì anh sẽ đuổi nó đi liền - bà cô ôm bà ta nói.

- Sớm là bao giờ chứ, em đã phải nhìn con nhỏ đó 4 năm năm rồi. Bây giờ anh bắt em đợi nữa sao, đến danh phận em và con còn không có - bà ta tức giận đứng dậy nói.

- Em à, bình tĩnh lại đi. Chứ bây giờ em giận thì cũng chả làm được gì, số tài sản của vợ anh đều chuyển qua tên nó, chúng ta phải đợi đến khi nó 18 tuổi đủ tuổi thừa kế thì anh sẽ dụ nó chuyển hết tài sản qua cho mình, vậy là chúng ta có thể đuổi nó đi rồi - bà cô đứng dậy ôm eo bà ta nói.

- Mà em cũng phục anh thật, biết là vợ mình bị bệnh tim vậy mà còn nói em đến nhà và cho vợ anh biết Bạch Tuyết là con gái anh để chị ta truy tìm mà chết, còn con nhỏ Nhược Hy không biết rằng chính bà nó đã lên kế hoạch giết mẹ nó nên nó vẫn vô tư gọi anh là ba - bà ta nhếch môi cười nói.

- Cũng tại con vợ ngu ngốc của anh thôi, anh đòi ly dị và chia đôi tài sản mà nó không chịu nên anh phải dùng cách đấy - ông ta tỉnh bơ nói như là mình không có lỗi.

- Em thích anh ở điểm này đấy - bà ta ôm cổ ông ta nói. Ông ta cũng bế bà ta về giường và làm chuyện đáng kinh tởm đó.

Còn cô từ nãy giờ cô đã nghe thấy hết không sót một từ, mặt của cô đen lại hai tay nắm chặt cô cổ để kiềm nén nước mắt, mặc kệ những tiếng rên rỉ phát ra cô liền đi về phòng của mình vì cô sợ chỉ cần đứng chút nữa thôi là cô sẽ ói ra mất, những kẻ đáng kinh tởm.

Dài phân cách: Hiện Tại

- Từ lúc đó trong mắt tao không có một người ba như vậy, tao luôn coi ông ta không tồn tại. Ông ta muốn có tài sản của mẹ tao, tao sẽ không bao giờ để điều đó xảy ra - ả tức giận nghiến răng nói.

- Tôi biết chị cảm thấy thế nào, nhưng tôi không hề liên quan gì đến chuyện này cả. Sao chị ghét tôi đến vậy - cô nhìn ả nói, khi nghe ả kể coi đã phần nào hiểu được quá khứ của ả. Nó cũng không tốt đẹp gì cả khi bị chính người mình tin tưởng lừa dối mình.

- Mày không liên quan?, mày sai rồi cũng tại mày cướp Hàn Phong, Dương Triết và Từ Kỳ từ tay tao. Bây giờ mày chết đi thì họ mới quay trở lại với tao - ả tiến lại gần cô nói.

- Chị yêu họ đến vậy sao - cô nhìn ả nói, chả nhẽ vì yêu mà chị ta thành ra như vậy.

- Yêu?, hahaha tao chưa bao giờ nghĩ đến điều đó, thứ mà tao cần chính là tiền và quyền lực của bọn họ. Mày cũng biết Hàn Phong, Dương Triết và Từ Kỳ giàu cỡ nào mà, chỉ cần có họ trong tay thì tao có thể đá ông ta ra khỏi lâm thị và lấy lại những thứ thuộc về tao - ả ta cười to một cách điên dại nói.

Cô không nói gì cả mà nhìn ả bằng đôi mắt cảm thông, khi nhìn ả như vậy cô lại thương cảm cho ả. Chỉ vì thù hận mà ả tự biến mình thành một người đáng thương như vậy.

- CON KHỐN MÀY NHÌN VẬY LÀ CÓ Ý GÌ. Bụp - ả ta tức giận khi thấy cô nhìn mình, ả liền nắm tóc cô và đập đầu cô vào tường. Cô cố gắng nén đau đưa tay sờ đầu mình thì thấy chảy máu, cô không hề trống chỗ mặc dù cô có dư sức để đánh lại ả nhưng cô thể vì cô muốn giúp ả quay trở lại là con người trước đây.

Trên đường:

Hàn Phong đang điên cuồng đi tìm cô, hắn đã phái hết người của hắn để tìm cô. Nhưng vẫn không có tin tức gì.

- Reng reng reng - điện thoại của hắn reo lên.

- Alo - Hắn khó chịu lạnh giọng nói.

-..... -

- Cô là ai, tại sao biết Song Nhi đang ở đâu - Hàn Phong dừng xe lại giọng không độ nói.

- Tut tut tut - đầu dây bên kia cúp máy.

Khi thấy đầu dây bên kia cúp máy thì hắn cũng cúp máy, hắn suy nghĩ xem rốt cuộc ai là người báo tin cho mình.

Nhưng nghĩ không ra nên với lại việc cứu cô quan trọng hơn nên hắn liền lái xe đi.

Trên đường Hàn phong nhắn tin cho Dương Triết biết địa chỉ của cô.

Bằng mọi giá phải tìm bằng được cô.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Mở lồng để tha thứ

Tại toà nhà bỏ hoang:

Ả thấy cô chảy máu phần đầu nhìn có vẻ đau nên ả liền buông cô ra. ả đứng trước mặt cô mà cười tự đắc.

- Sao hả đau lắm phải không, đó mới chỉ là bắt đầu thôi - ả nhếch môi nhìn cô.

Cô không nói gì mà chỉ ngược đầu nhìn ả, ả bỗng khựng lại khi nhìn thấy đôi mắt của cô. Đôi mắt của sự cảm thông, trong ánh mắt của cô không có gì gọi là căm giận cả mà thay vào đó là thương cảm.

- MÀY ĐỪNG NHÌN TAO BẰNG ÁNH MẮT THƯỜNG HẠI ĐÓ - ả tức giận nói lớn.

- Tôi không có thương hại chị, tôi chỉ là hiểu cảm giác của chị thôi - cô nhìn ả nói

- Hiểu cảm giác của tao? Mày lừa ai vậy. Từ khi sinh ra mày đã được ba mẹ yêu thương và che chở, mày có một gia đình tốt như vậy thì làm sao mà mày có thể hiểu được cảm giác của tao hả - ả tròn mắt nhìn cô nói.

" Gia đình, đó là thứ mà trước đây cô chưa bao giờ dám nghĩ tới. Một đứa bị chính ba mẹ bỏ rơi thì có được hai chữ gia đình sao " cô cắn môi nghĩ.

- Chị hãy trở lại con người trước đây đi, đừng đi sai đường nữa chị sẽ không quay lại được đâu - cô nhìn ả tha thiết nói, trước đây khi chưa biết được quá khứ của ả thì cô rất ghét ả nhưng bây giờ thì không.

- MÀY IM ĐI, búp, búp, búp - ả hét lên trong điên loạn rồi lấy khúc gỗ gần đó đánh tới tấp vào người của cô.

Cô không trống cự mà chỉ chịu đựng, đau lắm cả cơ thể của cô đều bị bầm tím, chảy xước và chảy máu.

- Bốp, tại sao...tại sao. Tại sao mày không trống cự, tại sao mày không ghét tao - ả làm rơi khúc gỗ trên tay khi nhìn thấy cô chịu đựng như vậy mà không chống cự.

- Tôi chỉ muốn giúp chị mà thôi, nếu việc đánh mắng tôi làm chị cảm thấy thoải mái thì chị cứ làm, thậm chí là giết tôi - cô cố gượng dậy thều thào nói.

- MÀY ĐỪNG CÓ GIẢ TẠO, TAO KHÔNG TIN MÀY TỐT NHƯ VẬY - ả nhìn cô nghiêng răng nói.

- Có thể chị nghĩ tôi giả tạo nhưng mà - nói đến đây cô ngừng lại.

" Cô nhìn thấy Nhượng Hy có nét gì đó rất giống với cô trước đây, cũng chỉ vì thù hận mà cô đã đem lòng trả thù và khi đã trả thù được rồi thì cô lại cảm thấy tội lỗi và cắn đứt lương tâm, cô không hề muốn Nhượng Hy giống cô phải sống trong thù hận để rồi cảm thấy hối hận về việc làm của mình " cô suy nghĩ tận trong đáy lòng.

- Suy nghĩ lại đi Nhượng Hy hãy tha thứ và làm lại từ đầu có được không - cô nhìn ả nói

- Kh...ông thể n...ào, ch...ả nhẽ t...ôi đã sai - ả nói lắp bắp rồi khụy xuống.

- Nh...ượng Hy ch...ị cả...m thấy cô đơn lắm phải không - cô cố nén cơn đau lại để đứng dậy và tiến về phía ả.

- Tại sao cô lại tốt với tôi như vậy, chẳng lẽ cô không cảm thấy căm ghét tôi sao - ả nhìn cô nói.

- Tôi đã từng rất ghét chị nhưng chỉ là trước đây thôi, đã là con người thì ai cũng mắc phải sai lầm chỉ là họ có thể làm lại từ đầu hay không và khi họ muốn quay lại nhưng tất cả mọi người đều quay lưng với họ thì ai sẽ là người đưa tay ra và chấp nhận họ. Chị hãy yên tâm tôi sẽ là người đưa tay ra và đón nhận chị dù có ra sao đi nữa - cô mỉm cười và đưa tay ra trước mặt ả. ả nhìn cô rồi nhìn tay của cô, ả rụt rè định đặt tay lên tay cô thì.

- Rầm, mau chạy, păng - một tên cầm đầu mà ả đã thuê hốt hoảng đập cửa chạy vào nói lớn rồi bị một viên đạn xuyên qua đầu chết tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Không lối thoát

Dải phân cách: Quay ngược thời gian

Tại toà nhà bỏ hoang:

- Kétttttt - có 5 chiếc siêu xe đỗ cùng một lúc. Bước xuống là Hàn Phong, Dương Triết, Triển Hoàng, Từ Kỳ và cuối cùng là Thiên Tứ. Cả 5 người họ đều toả ra hàn khí và bước vào bên trong.

- Tụi mày là ai mà dám vào đây hả - một tên xăm trổ nói bằng giọng đại ca.

- Song Nhi đang ở đâu - Hàn Phong nhìn tên đó bằng ánh mắt sắc bén hỏi, giọng của hắn 0 độ chờ xuống.

- M....à y mà,,,y - thay vì giọng ra oai lúc này thì tên đó nói lắp bắp không thành câu khi nhìn vào đôi mắt xám của Hàn Phong.
- Bộp, rầm - không đợi tên kia chả lời Hàn Phong xoay người đá tên đó thật mạnh, cú đá khiến tên đó bay vào tường(nội công thâm hậu ghê).
- Thằng Khốn - tên cầm đầu khi thấy đàn em của mình bị đánh thì tức giận lao vào Hàn Phong như một con thú hoang.
- Bộp, bộp, rầm - thế là một cuộc hỗn chiến xảy ra khi 5 chàng soái ca đánh với hơn chục tên giang hồ, nhưng 5 nam chính chiếm ưu thế hơn.

20 phút sau:

Sau khi mấy tên giang hồ bị các nam chính cho đo ván đang nằm la liệt ở nền đất. Tên cầm đầu bị đánh cho tơi tả nhưng hắn vẫn cố đứng dậy và chạy lên lầu.

- Hàn Phong câu mau đuổi theo hắn đi chúng tôi sẽ theo sau - Triển Hoàng thấy tên cầm đầu chạy thì nói Hàn Phong đuổi theo.
- Uk - Hàn Phong uk một cái rồi lấy khẩu súng ở trong cặp quần ra và đuổi theo tên cầm đầu.

Dài phân cách: Hiện Tại

- Pằng - một phát súng nổ ra viên đạn bay vào giữa đầu tên cầm đầu khiến hắn gục tại chỗ khi chưa nói hết câu.

Cô và ả bắt ngờ nhìn tên đó đang nằm trên vũng máu, mắt thì mở to nhìn cô và ả.

Ả sợ hãi lùi lại còn cô cố gắng đứng dậy khi ngay thấy tiếng bước chân tiến lại gần.

Hàn Phong bước vào trong sự bất ngờ của cô và ả.

- Song Nhi em không sao chứ - Hàn Phong mừng ra mặt khi nhìn thấy cô vẫn an toàn, nhưng sự vui mừng chưa kéo dài thì hắn nhìn thấy cô thương tích đầy người. Hắn tức giận nghiêng răng nhìn về phía ả khiến ả hoảng sợ khi nhìn thấy đôi mắt đó.

- LÂM NHƯỢC HY sao cô dám làm vậy hả - Hàn Phong chĩa súng về phía ả nói.

- Khoan đã Hàn Phong anh mau bỏ súng xuống đi - cô chặn cho ả nói. Hành động của cô khiến cho ả và Hàn Phong bất ngờ.

Đúng lúc đó 4 người kia đều có mặt và chứng kiến cảnh này và họ đều bất ngờ vì cô cử động được.

- Song Nhi em làm gì vậy mau ra đây - Triển Hoàng thấy cô cử động được thì rất vui nhưng anh lại xót xa khi đồ bệnh nhân của cô thì rách nát còn người cô thì bầm tím có chỗ còn chảy máu.

- Đúng đó Song Nhi em ra đây đi đừng đứng gần ả ta - Từ Kỳ lo lắng nói.

Ả ta đứng đằng sau cô, tay ả nắm chặt lại cố kìm nén nước mắt. " Tại sao, tại sao lúc nào cũng là Song Nhi, vậy còn mình là cái gì. Tại sao họ không hiểu cho cảm giác của mình, mình không còn đường quay lại rồi. Là mấy người ép tôi đó " nghĩ tới đây ả nhìn cô bằng con mắt lạnh lùng, một tay ả bóp cổ cô tay còn lại ả lấy con dao bấm thủ sẵn trong người rồi đưa lên cổ cô. Cô do bị bất ngờ nên không kịp phản ứng chỉ cảm thấy nghẹt thở.

- Song Nhi, Nhược Hy cô làm gì vậy - Dương Triết thấy vậy lo lắng lên tiếng.

- Là mấy người ép tôi đến đường cùng, hãy tự trách mấy người đi - ả điên dại nói.

- Nh...ược Hy ch...ị dừ...ng làm đ...iều sai tr...ái nữa mà - cô cố gắng nói, cô có thể cảm nhận mũi dao lạnh đang kề cổ mình.

- IM ĐI, giờ thì mấy người tránh ra nhanh lên, không tôi sẽ giết nó - ả đưa con dao sát đến nổi cổ của cô bị chảy máu.

- Được rồi Nhược Hy cô bình tĩnh chúng tôi đi ra - Thiên Tứ thấy tình hình không ổn nên nói 4 người kia lùi lại. " Đây có phải là Nhược Hy mà mình biết không, nhìn cô ta khác trước rất nhiều. Trước đây nhìn cô ta rất hiền lành và khá mát ướt, vậy mà giờ nhìn cô ta thật điên loạn " Thiên Tứ nghĩ.

- Lùi lại nhanh - ả thấy 5 người lùi lại thì ả tén lên về phía cửa. Sau khi ra khỏi phòng ả định đưa cô tiến về phía cầu thang nhưng từ dưới đi lên là người của Hàn Phong, khoảng hơn chục người tay cầm kiếm nhật.

- Nhược Hy cô không thoát đâu, tôi đã cho người bao vây hết tào nhà này rồi - Hàn Phong nhìn ả lạnh giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Kết thúc đẫm nước mắt

Ả hoảng sợ khi bị bao vây, bây giờ cô chính là lá chắn duy nhất của ả.

- Hàn Phong anh được lắm, anh muốn đẩy tôi vào bước đường cùng phải không - ả nhìn hần nghiêng răng nói.

- Tất cả mọi chuyện là do cô gây ra, tôi không ngờ cô lại là người thủ đoạn như vậy - Hàn Phong nhìn ả nói, hần đã từng yêu ả rất nhiều nhưng hần sẽ không tha thứ cho lỗi lầm của ả gây ra.

- Hàn Phong anh mau đưa cây súng cho tôi, nếu không tôi giết nó - ả nói rồi bóp cổ cô thật chặt, cô liền nhắm mắt lại giờ cô cảm thấy khó thở đến mức không nói lên lời.

- Thôi được cô bình tĩnh - Hàn Phong thấy cô nhắm mắt đau đớn thì anh liền đặt khẩu súng xuống rồi đá về phía ả. ả thấy vậy vội vứt con dao đi và nhặt khẩu súng lên.

- Giờ thì mấy người lùi lại, nếu không tôi bắn nó - ả đưa súng vào đầu cô rồi đe dọa nói.

Nhóm Hàn Phong thấy vậy thì né đường cho ả, ả đưa cô lên sân thượng của toà nhà. Nhóm Hàn Phong thấy vậy liền theo ả.

- Mấy người đứng đó - ả thấy bọn họ theo mình thì chìa súng vào đám người đe dọa.

Thấy Hàn Phong ra lệnh dừng lại nên đám người đó không nhúc nhích.

- Rầm - ả đập cửa của sân thượng ra, ả vội lôi cô ra sân thượng rồi đẩy cô ra và ả đóng cửa lại và chèn cẩn thận. Người của Hàn Phong thấy vậy thì vội lao vào phá cửa, nhưng cửa được làm rất kiên cố nên khó mà phá được.

Trên sân thượng:

Trên sân thượng rất mát, gió thổi nhẹ và còn thấy cả khung cảnh xung quanh.

Cô và ả đang đứng đối diện nhau.

- Sao chị lại làm vậy, chị có thể quay lại mà - cô nhìn ả nói.

- Quay lại?, mày không thấy bọn họ dồn tao vào bước đường cùng hay sao. Tao không còn có thể quay lại được nữa - ả chìa súng vào cô và nói lớn.

- Nhược Hy chị còn nhớ tôi nói gì không, dù ra sao tôi vẫn là người đưa tay ra và đón nhận chị - cô run rẩy đưa tay ra và cố tiến lại gần ả.

- Mày không được qua đây, nếu không tao bắn mày đó - ả thấy cô tiến lại gần thì ả lùi lại và nói giọng đe dọa. Nhưng có lẽ cô không quan tâm đến lời nói đó mà vẫn tiến lại gần, vì cô biết ả sẽ không làm.

- Nhược Hy cẩn thận. Áaaaa - khi lùi lại do không để ý nên ả vấp vào viên gạch và ngã ra ngoài lan can, cô thấy vậy theo phản xạ thì lao ra nắm lấy tay ả nhưng do người có nhiều vết thương cô cảm thấy không còn một chút sức lực nào nên cô bị ả lôi theo (thành lan can thấp chỉ đến đầu gối người bình thường, do xây dờ).

- Nắ...m.ta...y tô...i ch...ắc và...o Như....ợc Hy - cũng may khi chuẩn bị ngã xuống cô tay phải cô đã nắm được một cái dây thừng còn tay trái thì nắm tay của Nhược Hy.

- Tại sao cô lại cứu tôi chứ, cứ để tôi chết đi - Nhược Hy ngược mắt nhìn cô nói.

- Tôi không bao giờ để chị phải chịu bất cứ nỗi đau nào nữa đâu - cô cố gắng nói.

- Song Nhi - Nhược Hy nhìn cô nói.

- A - cô khẽ kêu lên một tiếng tay phải cô đau quá không biết cô có thể cầm cự được bao lâu.

- Song Nhi, tay của cô - Nhược Hy hốt hoảng khi nhìn thấy tay phải của cô đang chảy máu rất nhiều, do dây thừng rất sắc nếu nắm lâu có thể bị chảy xước và chảy máu.

- Tô...i Kh...ông sa...o - cô cố gắng mỉm cười để trấn an Nhược Hy.

- Song Nhi chúng ta sẽ sống chứ - Nhược Hy như không còn hy vọng gì nữa.

- Tôi chắc mà rồi người của Hàn Phong sẽ cứu chúng ta - trái ngược với sự tuyệt vọng của Nhược Hy cô lại tràn đầy hy vọng và tin tưởng vào họ.

- Phụt, A - sợi dây thừng như không chịu được nặng như vậy nên đã đứt một nửa.

- Song Nhi, tôi nghĩ sợi dây đó sẽ không chịu được lâu đâu - Nhược Hy nói to.
- Được, ch...ừ đư...ợc mà - cô cố gắng nói nhưng thực chất cô rất sợ.
- Song Nhi, cô tha lỗi cho tôi chứ. Vì những gì tôi đã gây ra - Nhược Hy nhìn cô nói.
- Tôi th...a l...ối ch...o chị mà - cô nhìn ả rồi cười nhẹ nói.
- Cảm ơn cô nhiều lắm - Nhược Hy mỉm cười hạnh phúc, nụ cười mà ả đã đánh mất suốt 12 năm từ khi mẹ của ả mất.
- Nè Nh...ược Hy ch...ị l...àm gì vậy...y - cô bất ngờ khi Nhược Hy buông tay cô ra nhưng cô vẫn cố nắm lấy.
- Sợi dây thừng này không chịu được 2 người đâu, tui sẽ không để cho cô vì tôi mà phải gặp nguy hiểm nữa - nói rồi ả từ từ gỡ tay cô ra.
- Nh...ược Hy dừ...ng mà. KHÔNGGGGG - cô cố gắng nắm chắc nhưng không thể nên Nhược Hy đã rơi từ sân thượng xuống.

Quay chậm thời gian: khi Nhược Hy rơi xuống.

" Song nhi tôi cảm ơn cô vì đã chịu tha thứ cho một người như tôi, nhưng tôi không thể tha thứ cho chính mình được, sau tất cả những gì mà tôi đã làm thì cái chết sẽ giúp tôi chuộc lỗi. Song Nhi cô là một người tốt và cô xứng đáng được các hoàng tử yêu thương " Nhược Hy mỉm cười nghĩ, một giọt nước mắt lăn dài trên má.

Thời gian bình thường:

- Bụp - Nhược Hy rơi xuống đất và nằm trên vũng máu đỏ.
- Nhược Hy, Nhược Hy. KHÔNGGGGGG - cô hét lên trong tuyệt vọng, cô đã nhìn thấy chị ấy chết mà không thể làm gì.
- Rầm - cuối cùng cửa cũng được phá, người Cửa Hàn Phong chạy ra sân thượng nhưng không có ai.
- Song Nhi, cô ấy đâu rồi - Triển Hoàng nhìn xung quanh lo lắng hỏi.
- Lão đại ở đây - người của Hàn Phong tìm được cô nên gọi. Thế là 5 người họ chạy lại thì thấy cô đang treo lơ lửng ở ngoài và họ thấy Nhược Hy đã chết ở bên dưới.
- Song Nh, e mau đưa tay đây - Tử Kỳ đưa tay ra để kéo cô lên nhưng cô có vẻ không chú ý, giờ cô chỉ nhìn Nhược Hy ở dưới kia mà không nói lên lời.
- Phụt - dây thừng đã đứt hẳn nhưng may mà Hàn Phong đã nắm được tay cô và kéo cô lên.
- Song Nhi em không sao chứ - Dương Triết ôm cô vào lòng nói.
- Nh...ược H...y~ - nói đến đây thì cô ngất xỉu.

Bên dưới dùng Nhược Hy vẫn nằm đó, ở góc khuất có một chiếc xe hơi đậu ở đó, trên xe là một cô gái đang nhìn chăm chăm vào Nhược Hy sau đó cô ta cười và lái xe bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 60: Kết thúc là bắt đầu

Tại bệnh viện thành phố:

Phòng bệnh vip:

Cô đang nằm trên giường bệnh, đầu cô được quấn băng trắng xoá. Ngồi bên cạnh cô là An Kỳ đang lo lắng nhìn cô.

Mất cô từ từ mờ ra, cô hơi nhúm mày lại và lấy tay che đi ánh nắng.

- Song Nhi bạn tỉnh rồi, hay quá - An Kỳ vui mừng nắm tay cô nói.

- An Kỳ, là bạn sao - cô nhìn An Kỳ bất ngờ nói.

- Uk, là mình. Cuối cùng bạn cũng chịu tình rồi Song Nhi, bạn đã hôn mê 3 ngày rồi đó - An Kỳ vui mừng nói.
- Hôn mê? - cô nhìn An Kỳ và hỏi lại. Đột nhiên những ký ức ủa về và kết thúc bằng hình Ảnh của Nhượng Hy nằm trên vũng máu.
- An Kỳ, Nhượng Hy đâu, chị ấy đâu rồi - cô vội ngồi dậy nắm tay An Kỳ lo lắng hỏi.
- Song Nhi, sao bạn lại lo lắng cho chị ta vậy. Chị ta đã hại bạn ra nông nỗi này mà - An Kỳ thắc mắc nói.
- An kỳ à, làm ơn nói cho mình biết chị ấy có sao không - cô cố gắng hỏi An Kỳ.
- Thật ra chị ta đã chết rồi, tang lễ mới tổ chức hôm qua - An Kỳ ngập ngừng nói.
- Không thể nào - cô buông An Kỳ ra và ngồi thất thần, miệng thì lẩm bẩm.
- Song Nhi à, bạn không sao đó chứ - An Kỳ lo lắng nhìn cô nói.
- Mình phải đi - cô nói rồi vội bước xuống giường, mặc cho các vết thương vẫn đau nhức.
- Song Nhi bạn đi đâu vậy, bạn mới tỉnh lại thôi mà - An Kỳ kéo cô lại nói.
- Mình phải đi ra mộ của Nhượng Hy, bạn đừng cản mình - cô vẫn kiên quyết nói.
- Bạn đang bị thương, không nên đi một mình. Mình sẽ đi cùng bạn - An Kỳ nhìn cô nói.
- Cảm ơn bạn nhiều lắm, An Kỳ - cô xúc động ôm lấy An Kỳ.

Tại nghĩa trang thành phố:

Cô và An Kỳ bước vào nghĩa trang, nơi đây rất vắng và có khá nhiều ngôi mộ lớn nhỏ.

Cô mặc một chiếc áo sơ mi đen và quần jeans đen, tay cô cầm một bó hoa ly trắng nhìn rất đẹp, còn An Kỳ mặc một chiếc áo thun ngắn tay màu trắng và mặc một chiếc quần jeans màu xanh.

10 phút trôi qua:

Sau khi hỏi quản trang, thì cuối cùng cô và An Kỳ đã tìm được mộ của Nhượng Hy.

Cô nhìn lên bia mộ, ở đó có đề hình của Nhượng Hy, bên dưới thì có đầy đủ thông tin.

Tên: Lâm Nhượng Hy

Sinh ngày: 19/8/19xx

Mất ngày: 23/5/2xxx

Cô tiến lại gần mộ của Nhượng Hy và khẽ đặt bó hoa lên mộ. Nhìn thấy mộ của Nhượng Hy thì cô lại tự trách bản thân mình.

- Song Nhi, bạn không sao chứ - An Kỳ thấy cô im lặng thì lo lắng hỏi.
- Tất cả là tại mình, nếu như lúc đó mình nắm tay chị ấy chặt hơn thì có lẽ chị ấy đã không chết, là mình đã hại chị ấy - cô cố gắng kiềm nén nước mắt lại.
- Song Nhi, không phải lỗi của bạn mà - An Kỳ nắm tay cô nói.

Từ đằng xa có một người đàn ông ngoài 40 nhìn rất phong độ, ông ta mặc một chiếc áo sơ mi trắng quần tây, trên tay phải ông ta cầm một bó hoa cúc trắng, còn tay trái thì cầm một tập hồ sơ giấy.

Ông ta dừng lại trước mộ của Nhượng Hy và đặt bó hoa xuống.

- Cho hỏi, ông là ai vậy - cô lại gần ông ta hỏi.
- Vậy hai cô là ai - ông ta nhìn cô rồi nhìn An Kỳ nói.
- Chúng tôi là bạn của Nhượng Hy - cô nhìn ông ta một lượt.
- Thì ra là vậy, tôi là bác sĩ Trương. Là bác sĩ riêng cho Lâm phu nhân và Lâm tiểu thư - ông ta nói rồi đưa cho cô danh thiếp.
- Là bác sĩ riêng? - cô nhìn tấm danh thiếp rồi lại nhìn ông ta nói.

- Đúng vậy, trước đây Lâm phu nhân mắc phải căn bệnh tim và tôi là người theo dõi sức khỏe cho phu nhân và sau khi phu nhân mất thì tôi là người theo dõi bệnh cho tiểu thư - ông ta điềm đạm nói.

- Chị ấy bị bệnh gì sao mà cần bác sĩ riêng - cô thắc mắc hỏi.

- Haizz, nói ra thì thật tội nghiệp cho tiểu thư. Cô ấy bị mắc căn bệnh đa nhân cách - ông ta lắc đầu thở dài nói.

- Bệnh đa nhân cách, đó là loại bệnh gì vậy - An Kỳ bất ngờ lên tiếng.

- Bệnh đa nhân cách là một căn bệnh tâm thần, nó sẽ hình thành một nhân cách đối lập với chúng ta. Căn bệnh này không phải là hiếm vì trên thế giới có nhiều xa mắc phải, nhưng đây là căn bệnh không bao giờ có thể chữa khỏi được. Chỉ khi nào con người bị một điều gì đó làm cho sốc đến mức tuyệt vọng, thì người đó sẽ mắc phải căn bệnh này. Tôi nghĩ cô ấy mắc phải căn bệnh này khi mẹ của cô ấy mất - ông ta nhìn mộ của Nhượng Hy thương xót nói.

- Chị ấy thật đáng thương - An Kỳ miễn cưỡng nói bằng giọng sắp khóc.

- Àk còn điều này nữa, nếu hai người là bạn của cô ấy thì đem bệnh án của cô ấy về nhà cho Lâm lão gia được không, tôi tới không tiện cho lắm - Ồn ta nói rồi đưa cho cô tập hồ sơ rồi vội bỏ đi.

Cô nhìn theo bóng của ông khuất dần rồi mở tập hồ sơ trong tay. Trong đây chính là bệnh án của Nhượng Hy suốt 12 năm qua. Cô xem xong không nói gì cả chỉ đút lại vào chỗ cũ, cô tiến lại gần mộ của Nhượng Hy và lấy bật lửa(để khách đốt nhang).

- Tạch - cô mở bật lửa lên và cô đốt tập hồ sơ đó.

- Song Nhi bạn làm gì vậy, không phải chúng ta nên mang đưa cho ba chị ấy sao - An Kỳ bất ngờ vì hành động của cô.

- Mình sẽ không để ai nhìn chị ấy bằng con mắt thương hại đâu, chị ấy đáng được tôn trọng. Nếu họ biết chị ấy bị bệnh thì họ sẽ cười chị ấy và cho rằng Nhượng Hy là kẻ đáng thương - cô nhìn tập hồ sơ đang cháy thành tro.

Tại biệt thự Lâm gia:

- Cách - cửa phòng Nhượng Hy mở và Bạch Tuyết bước vào.

À tiến lại gần bàn học của Nhượng Hy và cảm bức hình của Nhượng Hy và mẹ của mình lên.

- Lâm Nhượng Hy, chị thật đáng thương khi phải chết thảm như vậy. À mà chị có biết tại sao mình chết không, tại vì chị quá ngu ngốc khi bị tôi phát hiện ra kế hoạch của chị. Chính tôi là người thông báo cho Hàn Phong để anh ta bắt con nhỏ Song Nhi. Tôi muốn mượn tay Hàn Phong để tiêu diệt chị, ai ngờ chị lại bị ngã lầu chết. Nhưng vậy đó không phải lỗi của tôi đâu, mà là lỗi của con Hàn Song Nhi đó. Nhưng không sao tôi sẽ giúp chị trả thù vì tôi cũng không ưa con nhỏ đó. Sao chị không nói gì vậy, hahaha tôi quên mất là chị chết rồi thì làm sao mà nói được. Bây giờ thì vĩnh biệt chị, yên nghỉ nha. Tạch - à ta nói xong mở bật lửa và đốt tấm hình của Nhượng Hy. Đó chính là tấm hình duy nhất mà Nhượng Hy được chụp chung với mẹ của mình, nên Nhượng Hy rất yêu quý bức hình đó. Nhưng giờ nó đã cháy thành cho trong tay Bạch Tuyết.

Kết thúc là để bắt đầu một cuộc sống mới.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Một ngày bình thường

Tại bệnh viện thành phố

Phòng bệnh vip:

Cô đang ngồi trên giường và đọc sách rất chăm chú.

- Cách - cửa phòng bệnh mở và An Kỳ bước vào.

- Song Nhi, bạn thấy khỏe hơn chưa - An Kỳ vui vẻ bước vào nói.

- Um, mình thấy khỏe hơn rồi. Cảm ơn bạn nha An Kỳ - cô đóng sách lại và ngước mắt lên nhìn An Kỳ cười tươi nói.

- Cách - cửa phòng lại mở ra, Dương Triết bước vào.

- Em sao rồi Song Nhi, thấy đỡ hơn chưa - Dương Triết nhìn cô bằng đôi mắt ấm áp nói.
- Vẫn bình thường - cô khó chịu lên tiếng. Tại bọn họ đã dồn Nhược Hy vào bước đường cùng, để chị ấy phải chết.
- Em không sao thật chứ - Dương Triết nhíu mày hỏi.
- Tui hoàn toàn bình thường, được chứ - cô đứng dậy nói.
- Thôi được rồi, bây giờ thì tôi sẽ tiêm cho em. Mau cởi quần ra - Dương Triết nhìn cô gian tà nói.
- Cái gì, anh có bị ám đầu không vậy. Tại sao tôi phải cởi chứ - cô núp sau lưng An Kỳ nói.
- Song Nhi à không sao đâu, chỉ tiêm thôi mà không đau đâu - An Kỳ vỗ vai cô an ủi vì An Kỳ nghĩ cô sợ tiêm.

Mặt của cô đen lại, không phải là cô sợ tiêm đến đến cô còn không sợ huống chi chỉ là một cái ống tiêm. Cái cô lo chính là hần dùng thuốc gì để tiêm cho cô, lúc trước là thuốc ngủ có lẽ bây giờ là thuốc độc thì sao. Ai mà biết được cái tên biến thái này nghĩ gì chứ.

- Không mình không tiêm đâu - cô nói lớn rồi chạy hết tốc lực ra ngoài.
- Song Nhi không được chạy - Dương Triết chạy theo gọi, trong phòng còn mỗi An Kỳ đứng ngây ở đó mà không hiểu gì cả.

Cô đang dùng hết tốc độ chạy ở hành lang bệnh viện, thỉnh thoảng cô ngoái lại đằng sau và thấy Dương Triết đuổi theo và hần chạy rất nhanh.

"Tên đó cậ chân dài hơn mình sao" cô thầm nghĩ. Thực ra chân cô cũng không ngắn đâu nha, cô cao cũng 1m68 chứ bộ nhưng tên đó cao 1m86(T^T).

- Rầm - đang mãi suy nghĩ nên cô đâm vào một người, khiến cô chao đảo quay cuồng và chuẩn bị lấy bàn tọa tiếp đất mẹ thân yêu.

Cô nhắm mắt lại để chịu số phận, nhưng đợi mãi mà chả thấy gì nên cô từ từ mở mắt. Đập vào mắt cô là một chàng trai nhìn giống nam thần vậy và đó là Thiên Tứ anh ta đang ôm eo cô, khuôn mặt anh ta sát vào mặt cô. Đây là lần đầu tiên cô được nhìn kỹ khuôn mặt của anh ta như vậy.

- Hai người nhìn nhau dũa chưa vậy - Dương Triết khó chịu lên tiếng. Từ nãy tới giờ anh được xem phim tình cảm miễn phí đó, nhưng anh rất bức mình vì Thiên Tứ ôm eo Song Nhi của anh.

Sorry cả nhà chap hơi ngắn và nhảm, chap sau nhất định sẽ hay hơn.

Bye cả nhà

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Kẻ thù mới

Bệnh viện thành phố:

Tại phòng bệnh vip:

- Đau quá đi - cô đang nằm úp người trên giường và than vãn. Cô đã được tiêm nhưng dùng hiểu nhầm là tên biến thái kia tiêm cho cô nha, cô vừa được y tá tiêm cho giờ đau không ngồi được dậy luôn.

Mà cô cũng thấy lạ thiệt, cô ở bệnh viện nhiều hơn cả ở nhà. Có lẽ bệnh viện hợp phong thủy với cô chăng, chắc cô nên dọn tới đây sống.

- Haizz từ khi xuyên không vào thân phận nữ phụ thì mình gặp không ít xui xẻo, cứ tưởng vĩnh biệt được cái bệnh viện nhưng ngược lại nó còn ám mình thâm hơn nữa - nghĩ đến đây cô không khỏi thở dài ngao ngán.

- Cách - cửa phòng bệnh mở.
- Sao rồi, có đau không - một giọng nói nam quen thuộc vang lên, và cô không hề muốn nghe thấy giọng nói này chút nào.
- Trời ơi Dương Triết, anh muốn làm gì tôi nữa vậy hả. Anh nhìn tôi bây giờ chưa đỡ lắm hay sao - cô bắt đầu lên tiếng.

Dương Triết nhìn cô như vậy thì cố nhịn cười, hình như anh trả thù được cô rồi thì phải.

- Nè anh còn cười được hả, aaaa - cô thấy anh đang cố nhịn cười thì tức giận ngồi dậy nhưng bàn toạ của cô còn đau nên cô đã hét lên.
- Nè có sao không vậy - anh thấy cô nhăn mặt lại kêu lên thì không cười nữa mà lo lắng lại gần cô hỏi.
- Tôi không sao anh tránh ra đi, giờ anh muốn làm gì tôi nữa đây hả - cô nhìn anh khó chịu lên tiếng.
- Tôi không có ý gì đâu, chỉ là muốn tới đưa thuốc cho em thôi - anh nhìn cô nhẹ nhàng nói. Anh không hiểu vì sao mà cô lại khó chịu với anh như vậy, anh cứ nghĩ rằng cô đã bỏ qua hết tất cả và đối xử dễ chịu với anh hơn. Nhưng từ sau vụ của Nhược Hy thì cô lại thay đổi, thậm chí cô ghét anh hơn cả trước đây nữa.
- Cách, anh Dương Triết - cửa phòng mở, một cô gái ăn mặc sành điệu bước vào và ôm chầm lấy cánh tay của anh.
- Mạn...Mạn Quyên, em làm về từ bao giờ vậy - anh bất ngờ nhìn người con gái đang ôm chặt lấy cánh tay của mình.
- Em mới xuống sân bay là em đã tới đây tìm anh đó, hai chúng ta đi ăn trưa nhé - cô ta nhìn anh cười nói.
- Anh phải khám bệnh nên không đi ăn với em được, để lần khác nha - anh thấy coi cứ nhìn chằm chằm vào Mạn Quyên và anh thì anh cố gỡ tay của cô ta ra và từ chối.
- Sao lại như vậy chứ, anh có biết là em xuống máy bay liền chạy đến đây gặp anh không. Vậy mà em mời anh đi ăn thì anh lại từ chối - cô ta giận dữ nói.
- Thật ra anh - Dương Triết có vẻ khó nói.
- Thôi được rồi bác sĩ cứ đi ăn với bạn đi, lát nữa y tá sẽ lấy thuốc cho tôi. Cô từ nãy giờ khó chịu lắm nha, đây là phòng bệnh của cô mà chứ đâu phải công viên mà họ hẹn hò rồi giận rồi chứ.
- Cô bé này dễ thương quá, cô em biết điều ghê - cô ta tiến lại gần cô và nhéo má cô nói.
- Chỉ làm gì vậy hả, mặt tôi không phải ai đụng vào cũng được - cô hất tay cô ta ra và lạnh giọng lên tiếng.
- Xỉa, làm thấy ghê bộ mặt cô em đẹp lắm đấy. Chưa bằng một góc của tôi - cô ta tức giận lên tiếng.
- Thôi được rồi Mạn Quyên em đừng gây chuyện nữa, chúng ta đi - anh thấy cô có vẻ sắp không kiềm chế được thì vội kéo cô ta đi.
- Phù - sau khi thấy hai người kia đi thì cô mới một hơi thật sâu để bình tĩnh lại.
- Đúng là bực mình mà, cô ta tên Mạn Quyên đúng không. Um Nhớ rồi - sau khi lấy lại bình tĩnh thì cô khó chịu lên tiếng và nhớ lại tên của cô gái đó. Sau 1 phút suy nghĩ thì cô đã nhớ ra.

"Thẩm Mạn Quyên, đại tiểu thư của Thẩm gia và là hôn phu của Dương Triết. Mạn Quyên cũng là nữ phụ nhưng không thảm như cô. Cô ta cậy gia đình giàu có thì hống hách ngang ngược không coi ai ra gì. Học thì không bằng người khác nhưng cũng đua đòi đi du học, và cô ta mới hoàn thành khoá học 3 năm ở Anh "

- Mình nghĩ là mình lại sắp có kẻ thù - cô chăm ngâm suy nghĩ, linh cảm cho cô biết là cô ta sẽ gây khó dễ cho cô rất nhiều đây.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Mọi chuyện chỉ mới bắt đầu

Tại biệt thự Lâm gia:

Tại phòng khách của Lâm gia đang có một cuộc trò chuyện giữa Lâm lão gia và một người đàn ông ăn mặc lịch sự.

- Lâm tổng, đây chính là tất cả số tài sản mà Lâm tiểu thư đứng tên. Theo luật thì tiểu thư đã đủ tuổi thừa kế, nhưng tiểu thư đã mất nên số tài sản thuộc về người giám hộ chính là ông. Số tài sản gồm có, 2 căn biệt thự và 15% cổ phần ở Lâm thị và đây chính là giấy tờ có liên quan. - người đàn ông vừa nói vừa đưa sắp tài liệu cho Lâm lão gia.
- Cảm ơn nhiều luật sư Trịnh, ông đã vất vả rồi - Lâm lão gia vui ra mặt và nhận lấy sắp hồ sơ đó.
- Không có gì đó là việc mà tôi phải làm mà, và tôi cũng chia buồn với gia đình về chuyện của Lâm tiểu thư - luật sư đó đứng dậy nói.

- Cảm ơn ông - Lâm lão gia đứng dậy và bắt tay vị luật sư.

Sau khi vị luật sư đi khỏi thì mẹ con nhà Bạch đi từ trên lầu xuống.

- Sao rồi anh, mọi chuyện tiến triển tốt chứ - bà ta ôm cổ của Lâm lão gia nói.

- Ngoài sức mong đợi, tất cả gia sản này đã thuộc về chúng ta - ông ta đưa tập hồ sơ trước mặt nói.

- Vậy thì hay quá, em có thể đường đường là Lâm phu nhân rồi, à còn Bạch Tuyết anh cũng nên lấy họ anh cho con bé - bà ta vui mừng nói.

- Anh biết rồi, từ nay Bạch Tuyết sẽ là Lâm Bạch Tuyết - ông ta vui vẻ xoa đầu Bạch Tuyết. Nhìn họ như một gia đình thật sự vậy và xem như chưa có chuyện gì xảy ra(trời ơi tức quá mà).

- Thôi hai mẹ con ở nhà, anh đi có chút việc lát nữa về sẽ chờ hai mẹ con đi ăn mừng - ông nói rồi cầm số khóa và sắp hồ sơ đi ra ngoài.

- Mẹ! Giờ chúng ta là chủ của cả căn biệt thự này rồi. Thích thật - sau khi ông ta đi thì ả Bạch Tuyết liền nói lớn.

- Đúng đó, giờ chúng ta đường hoàng làm người của Lâm gia và sở hữu một khối tài sản khổng lồ này mà. Hahahaha - bà ta nói đầy đắc ý rồi cười lớn.

- Đúng là không có con Nhược Hy ở đây thì không khí căn nhà trở nên thoải mái hơn - ả khoanh tay lại ghé ngồi rồi nhếch môi cười.

- Tất nhiên con nhỏ đó nên chết sớm hơn mới đúng, nhưng giờ thì nó và mẹ nó đã được đoàn tụ rồi. Haizz người chết thì không thể tiêu tiền được vật thì chúng ta nên tiêu hộ coi như để làm phúc vậy - bà ta cũng lại ghé ngồi và từ tốn rót trà uống.

- Mẹ nói đúng, chúng ta nên làm phúc nếu không sẽ có lỗi lắm - ả nhìn mẹ mình nói.

- Mà con cũng quý kẻ lắm, có thể nghĩ ra cách mượn tay của đám nam nhân của nó để hại nó - bà ta lại gần và nói nhỏ vào tai ả.

- Tất nhiên, con đã bị chị ta chèn ép quá lâu rồi. Tất cả những người nào cản đường và coi thường con đều phải trả một cái giá rất đắt. Hahaha - ả nói rồi cười lớn.

Tại một căn phòng tối:

Có một cô gái đang đứng khoanh tay nhìn qua cửa sổ.

- Reng, reng reng. Alo mọi chuyện sao rồi - điện thoại của cô gái reo lên và cô bắt máy.

-..... -

- Được, làm tốt lắm luật sư Trịnh. Tôi sẽ trả công ông xứng đáng - cô ta nhếch môi nói rồi tắt máy.

" Các người cứ vui vẻ đi, mọi chuyện chỉ vừa mới bắt đầu thôi. Tôi sẽ khiến mấy người thân bại danh liệt " cô gái đó nắm chặt chiếc điện thoại và nghiến răng nói.

* Đó là ai vậy ta =.= *

* Mọi ng hãy đoán nha^.^ *

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Bất an

Tại bệnh viện thành phố:

Cô đang nằm trên giường thả đọc sách và ăn táo.

- Cách - cửa phòng bệnh mở. Và có hai người mà cô không mong chờ bước vào.

Cô ngước mắt lên nhìn hai người đó, không ai khác chính là mẹ con nhà Bạch.

- Chào Hàn tiểu thư, trông cô có vẻ đỡ hơn rồi nhỉ - bà ta lên tiếng nói.

- À thì ra là hai người, hai người đến đây làm gì - cô không vui gấp sách lại nói.
- Nè Hàn Song Nhi, cô không biết phép lịch sự sao. Đáng lý ra cô phải mời khách ngồi chứ, đó là phép lịch sự tối thiểu mà cũng không biết. Vậy mà cũng được coi là tiểu thư cảnh vàng lá ngọc hả - à Bạch Tuyết tức giận khi thấy thái độ khinh thường từ cô.
- Đúng, đó chính là phép lịch sự tối thiểu của một con người. Nhưng tôi chỉ mời ngồi với những người xứng đáng mà thôi, còn những người không xứng đáng ngồi cũng chỉ dờ ghé thêm thôi - cô bình thản nhìn à nói bằng giọng khinh bỉ.
- Mà. Thôi được rồi Bạch Tuyết đừng đôi co với cô ta - à định tiến lại gần tát cô nhưng lại bị mẹ à cản lại.
- Có lẽ đó chính là cách hành xử của một tiểu thư con nhà cao quý - bà ta quay lại nhìn cô rồi nhếch môi nói.
- No no no, phải nói đúng hơn là cách hành xử với những kẻ thù đoạn - cô lắc đầu nói.

Bà ta cứng họng ko nói lên lời, tay của bà nắm chặt chiếc ví.

- Đi thôi Bạch Tuyết - bà ta nghiêng răng nói rồi tức giận bỏ đi trước, à thấy vậy mà đi theo sau. Nhưng trước khi đi à nhìn cô bằng đôi mắt căm giận.
- Hừm, đúng là gặp hai người đó là tâm trạng mình không tốt được mà - cô khó chịu rồi lấy miếng táo cho vào miệng nhai ngấu nghiến. Cô tưởng tượng hai mẹ con nhà đó chính là miếng táo(=.=").
- Cạch - cửa phòng một lần nữa lại mở.
- Umm - khi thấy cửa phòng mở cô tưởng hai mẹ con nhà kia quay lại thì bị nghẹn táo(cái tật ăn tham=.=)

Nhưng người bước vào không phải là hai mẹ con nhà Bạch, mà là Dương Triết.

- Song Nhi em thấy không khoẻ chỗ nào sao, nhìn mặt e tái mét vậy - Dương Triết thấy cô khó thở mặt thì tái nhợt lại nên lo lắng lại gần hỏi.
- N...ước nướ...c - cô khó khăn nói. Hiểu ý nên Dương Triết vội rót nước rồi đưa cho cô.
- Ừc, phù sống rồi - cô uống nước rồi thờ phào nói.
- Em làm gì để mà bị mắc nghẹn như vậy - Dương Triết nhìn cô mà không nhịn được cười nói.
- Anh vào đây là sĩ nhục tôi hả - cô liếc anh một cái sắc lẹm nói.
- À anh muốn nói là ngày mai em được xuất viện đó - thấy ánh mắt nãy lửa của cô thì anh lấy lại phong độ của một bác sĩ nói.
- Thiệt hả, hay quá cuối cùng cũng được xuất viện rồi - khi nghe được xuất viện là hai mắt cô sáng như hai đèn pha ô tô.
- Nè đầu cần phải phấn khích vậy đâu - thấy cô thay đổi 180 độ thì anh tự hỏi mình hiểu được cô bao nhiêu, suy nghĩ và hành động của luôn làm anh bất ngờ.
- Tất nhiên phải phấn khích rồi, tôi chán ở trong đây lắm rồi - cô nhìn anh nói.
- Anh thì lại muốn em ở trong đây đó, để được độc chiếm em(=.=)- anh nhìn cô rồi cười mà theo cô đó chính là nụ cười khả nghi và biến thái nhất.
- Nè anh thông báo xong rồi đúng không, xong rồi thì đi ra ngoài cho tui nghỉ - cô nhìn anh rồi chỉ tay ra phía cửa nói.
- Thôi được rồi em nghỉ đi - anh nói rồi bước ra ngoài.

Sau khi thấy anh đi thì cô vội lấy điện thoại gọi cho An Kỳ để thông báo ngày mai mình được xuất viện.

- Thê bao quý vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau - đầu dây tổng đài nói.
- Ủa sao không gọi được vậy ta, mấy ngày nay cũng không thấy An Kỳ đến. Không biết có chuyện gì xảy ra không - cô ôm lấy điện thoại rồi nhìn ra cửa sổ nói. Trong lòng cô đang rất bất an và lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Lo lắng

Tại bệnh viện thành phố:

Cô đang ngồi ở ghế khuôn mặt lạnh lùng và có một chút căng thẳng. Cô đang rất lo cho An Kỳ từ hôm qua cô đã gọi rất nhiều nhưng không có ai trả lời, trong lòng cô có một chút bất an rất khó chịu.

- Cách - cửa phòng bệnh mở Triền Hoàng bước vào.
- Song Nhi, e chưa thay đồ sao - Triền Hoàng bất ngờ khi thấy cô vẫn đang mặc đồ của bệnh nhân.
- Tôi cảm thấy lo cho An Kỳ quá - cô nhìn Triền Hoàng nói.
- An Kỳ sao? Nhắc mới nhớ An Kỳ 2 hôm nay không đi học - Triền Hoàng khoanh tay nói.
- Tại sao An Kỳ lại nghỉ học - cô vội đứng dậy nói.
- An Kỳ nghỉ mà không thông báo, có lẽ do nhà có chuyện gì đó - Triền Hoàng nói nhẹ giọng.
- Reng reng reng - cô đang suy nghĩ thì điện thoại của cô reo lên và người gọi chính là An Kỳ.
- Alo An Kỳ. So...ng Nh...i cư...u m...ình tút tút. Alo An Kỳ An Kỳ - khi cô vừa vui mừng bắt máy thì đầu dây bên kia An Kỳ nói bằng giọng thều thào rùi cúp máy, không để cô nói gì.

Tại một căn phòng tối:

- Chát, con khôn may dám gọi điện ra bên ngoài hả - một người đàn ông cầm chiếc điện thoại của An Kỳ lớn tiếng nói và tát An Kỳ một cái thật mạnh.
- Ô....ng, ông L...à một co..n quý - An Kỳ ôm lấy một bên má rồi nhìn người đàn ông đó nói.
- Cách, mày được lắm tao sẽ cho mày biết thế nào là ác quỷ - người đàn ông nghiêng răng ném chiếc điện thoại vào tường và rút thắt lưng ra và mỉm cười một cách đáng sợ.
- Có chuyện gì vậy - Triền Hoàng thấy cô lo lắng thì lên tiếng hỏi.
- An Kỳ vừa gọi điện, bạn ấy nói là cứu bạn ấy - cô nhìn Triền Hoàng nói.
- Cứu? Sao lại phải cứu - Triền Hoàng bất ngờ nói.
- Tôi không biết, nhưng anh biết nhà của An Kỳ ko - cô nắm tay Triền Hoàng nói.
- Biết - Triền Hoàng nói.
- Được vậy dẫn tôi tới đó - cô vội lấy quần áo rồi vào nhà wc thay.

5 phút sau:

- Cách - cửa phòng vệ wc mở và cô đi ra.
- Chúng ta mau đi thôi - cô vội vàng nói.
- Nhưng sao em chắc là An Kỳ có ở nhà - Triền Hoàng thắc mắc hỏi.
- Là nhờ linh cảm - cô lạnh giọng nói.
- Linh cảm? Em đừng nói là em quyết định mọi chuyện là nhờ linh cảm thôi nha - Triền Hoàng bất ngờ nói.
- Vậy anh có dẫn tôi đi hay không - cô mặt lạnh lại lên tiếng.
- Ờ đi - Triền Hoàng vội nói rồi đi theo cô.

Tại khu ổ chuột thành phố S:

- Kéttt - chiếc xe màu bạc sáng bóng của Triền Hoàng đỗ lại, khiến cho người sống gần đó chú ý.

Cô và Triền Hoàng bước xuống khiến cho mọi người nhón nháo cả lên. Vì đây là khu nhà nghèo nên việc có một chiếc xe đắt tiền cùng với hai người ăn mặc sang trọng là một điều bất ngờ hiếm có.

- Trời ơi con nhà ai mà đẹp quá, cứ như mấy cậu trong phim vậy - mọi người lại gần và vây kín Triển Hoàng cùng với cái xe mà suýt xoa.

Triển Hoàng không nói gì mà chỉ cười gượng và nhìn cô bằng ánh mắt cầu cứu. Nhưng đổi lại ánh cầu cứu đó chính là ánh mắt "tôi không biết anh" đầy lạnh lùng của cô. Anh như bị hoá đá khi thấy ánh mắt đó của cô, anh không ngờ cô là một người lạnh lùng như vậy.

- Ông ơi, ông có thể cho con hỏi một chút được không ạ - cô thấy có một ông lão đi tới thì liền lễ phép hỏi.

- Có chuyện gì sao - ông lão nhìn cô và mỉm cười hiền nói.

- Ông có biết nhà của bạn An Kỳ không ạ - cô nói.

- Ak là bé An Kỳ đó hả, con bé ngoan và lễ phép lắm. Nó học giỏi nhất khu này đó nên mới được nhận học bổng vào trường học nổi tiếng. Haizzz nhưng cũng thương cho con bé, ba mẹ mất sớm để nó cho đi dưỡng nuôi, mà đi dưỡng có thương yêu gì nó đâu toàn đánh mắng nó suốt. Nó phải vừa học vừa làm nuôi đi dưỡng của nó nữa đó - ông lão lắc đầu nói.

- Thì ra bạn ấy có hoàn cảnh như vậy - cô nói nhỏ.

- Ak mà con là gì của An Kỳ?- Ông lão thắc mắc nhìn cô hỏi.

- Dạ con là bạn của bạn ấy, con thấy hai hôm nay bạn ấy nghỉ học nên tới thăm - cô mỉm cười hiền nói, khác hoàn toàn với khuôn mặt lạnh vừa rồi.

- Thì ra là vậy, học sinh quý tộc có khác nhìn khí chất hơn người. Giờ con đi thẳng đến cuối đường rồi quẹo tay phải là tới - ông lão chỉ hướng cho cô rất nhiệt tình.

- Dạ con cảm ơn ông - cô cúi đầu nói tỏ lòng tôn kính lão tiên bói.

Sau khi hỏi đường xong cô định quay ra gọi Triển Hoàng nhưng vẫn thấy anh đang gặp rắc rối nên cô tự đi bộ một mình. Do con ngõ nhỏ nên xe không thể đi vào sâu hơn được.

Đang đi được nửa đường thì cô bị một đám thanh niên nhuộm tóc loè loẹt xăm trổ đầy mình chặn đường.

- Chà con nhỏ này nhìn đẹp quá, ăn mặc cũng sang trọng chắc là con nhà giàu - một tên lên tiếng.

- Tào thì ghét bọn nhà giàu, vì chúng nó ý mình có tiền mà làm phách. Nhưng công nhận con nhỏ này đẹp thật - một tên khác nói rồi định tiến tới vuốt má cô nhưng bị cô chặn lại.

- Tụi mày muốn gì - giọng cô xuống còn 0 độ ánh mắt thì sắc như dao, tay cô thì nắm chặt tay tên đó rồi từ từ bẻ ngược lại khiến tên đó nhăn mặt đau đớn.

- Mày, bốp - có một tên thấy bạn mình bị như vậy thì định đấm cô nhưng không ngờ cô chỉ cần xoay chân đá vào bụng tên đó khiến hắn gục tại chỗ mà tay phải cô vẫn đang nắm chặt tên định vuốt má cô.

- Sao hả tụi mày sợ rồi sao - cô nhếch môi cười khi thấy mấy tên còn lại xanh mặt.

- Hừm đúng là bọn ruồi muỗi cản đường. Rắc, Aaaaa - cô nhìn mấy tên kia nói rồi bẻ tay tên mà cô đang nắm khiến hắn hét lên đau đớn rồi cô đá hắn một cái.

Mấy tên đồng bọn đỡ tên đó dậy rồi vội vàng bỏ chạy như bị ma đuổi.

- Bốp, aaa anh đây anh đây - khi cô đứng nhìn mắt tên đó bỏ đi thì có một bàn tay đặt lên vai cô theo phản xạ cô cầm bàn tay đó vặn ra đằng sau. Nhưng người đó không ai khác ngoài Triển Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Giải cứu

Cô và anh đi đến cuối hẻm thì dừng lại:

- Song Nhi, giờ chúng ta tìm nhà An Kỳ sao đây. Ở đây có mấy căn liền - Anh nhìn xung quanh nói.

- Chia nhau ra thôi thăm từng nhà - cô nói rồi bỏ đi trước.

Tại một căn phòng tối:

An Kỳ đang thu mình vào một góc, trên người cô có rất nhiều vết thương và cô hoàn toàn ko mặc gì.

- Đáng nhẽ mày chịu nghe lời tao thì đã không bị thương tích đây mình rồi, mày chỉ là con ăn bám thôi nên phải phục tùng tao - Người đàn ông vừa mặc quần vừa nhìn cô cười bằng nụ cười dâm dăng.

Cô không nói gì mà chỉ nhìn ông ta bằng con mắt căm thù, cô cố mím chặt môi để ngăn mình không khóc vì cô biết dù có khóc thì cũng chẳng được gì.

- Chát, ranh con mày dám nhìn tao như vậy hả - Ông ta tức giận tát cô một cái thật mạnh rồi ông ta gầm lên.

Cô lấy tay ôm lấy má phải của mình, cô đau điếng người khoe miệng còn rớm ít máu.

Ông ta định dơ tay tát cô thêm cái nữa thì ông ta dừng lại, ông ta nhìn vào thân thể không mảnh vải che thân của cô thú tính của ông ta nổi lên và nhìn cô như con thú khát mồi. Mặc dù cả người cô thương tích đầy mình nhưng cô vẫn giữ được sức hút của một thiếu nữ với thân thể nhọc ngà. Khiến cho người đàn ông nào cũng phải thêm thương.

- Aaaa, ông làm gì vậy buông tôi ra - Cô hoảng sợ khi bị ông ta đè xuống bất ngờ, cô cố gắng dùng hết sức mình để chống cự nhưng hoàn toàn vô ích. Khi cô định buông xuôi tất cả thì đột nhiên hình ảnh của một người con trai xuất hiện, đó chính là động lực giúp cô thêm sức mạnh.

- Aaaaaaa - Cô dùng hết sức đá vào hạ bộ của ông ta khiến ông ta la lớn, nhân lúc sơ hở cô liền bỏ chạy về phía cửa chính.

- Rầm rầm, có ai không cứu tôi với, cứu với - Khi đến được trước cửa chính thì cô phát hiện cửa đã bị khoá nên cô đập cửa kêu cứu.

- Con ranh mày dám làm vậy hả, xem tao dạy dỗ mày đây - Ông ta đau đớn đi từ buồng ra khuôn mặt thì giận dữ nghiến răng nói.

Cô sợ hãi lùi lại sát cửa thì nhìn thấy Song Nhi đang đứng trước cổng nhưng Song Nhi lại quay lưng lại nên không thấy cô.

- So....ng ưm ưm - Cô chưa kịp gọi hết câu thì bị ông ta bịt miệng lại và lôi vào buồng, cô cố gắng bám vào cái cửa nhưng không được. Đúng lúc cô bị lôi vào thì Song Nhi quay mặt lại nên không nhìn thấy An Kỳ.

Trước cổng:

- Sao rồi Song Nhi, e có hỏi được nhà An Kỳ không - An chạy lại chỗ cô hỏi.

- Có vài người nói An Kỳ ở căn nhà này - Cô nhìn căn nhà lạnh lùng nói.

- Vậy thì gọi thôi. Có ai ở nhà khô, cho hỏi có ai ở nhà không - Anh gọi lớn.

- Cách - cửa chính mở và một người đàn ông trung niên khuôn mặt bặm trợn đi ra.

- Mấy người hỏi ai - Ông ta mở cổng câu gắt lên tiếng.

- Tôi muốn hỏi đây có phải nhà của An Kỳ không - Cô nhìn ông ta bằng con mắt sắc bén hỏi.

- An Kỳ nào, ở đây không có ai là An Kỳ hết - Ông ta hơi ón khi nhìn vào mắt của cô con mắt đó như hố đen vũ trụ vậy, nên ông ta vội nói rồi đóng cổng lại.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Chịu đựng

Quay lại chap trước:

- Ở đây ko có ai tên An Kỳ cả, mấy người về đi - Ông ta nói rồi vội đóng cổng lại nhưng đang chuẩn bị đóng gần hết thì bị cô lấy tay chặn cổng lại. Ánh mắt của cô lạnh lùng nhìn thẳng vào mắt của ông ta nhưng đang tỏ cáo rằng ông ta đang nói rồi, còn ông ta bị cô nhìn như vậy thì bối rối sợ hãi hiện lên khuôn mặt.

- Mày làm gì vậy mau buông ra - Ông ta vừa nói vừa cố đóng cổng lại nhưng cánh cổng vẫn bị cô giữ chặt không nhúc nhích. Với một người đàn ông to lớn mà không đo lại sức của một cô gái nghe thật hoang đường như đó là sự thật. Ông ta dùng hai tay nghiến răng để cố đóng cổng còn cô vẫn bình thản dùng một tay giữ cổng lại mà không tỏ ra tốn sức.

- Rầm, bộp - Cô không thương tiếc dùng chân đạp vào cái cổng khiến cánh cổng mở ra và ngưỡng đàn ông cũng vắng ra theo. Còn anh thì đứng há hốc mồm khi thấy cô có một sức khoẻ kinh khủng như vậy, có lẽ sau vụ này anh ko dám chọc cô nữa vì anh còn yêu đời lắm. Triển Hoàng cười méo mặt nghĩ.

Cô và anh từ từ bước vào rồi nhìn xung quanh đánh giá địa hình rồi cô đi về phía cửa chi chính.

- Rầm - Cô không thương tiếc thẳng chân đá bung cửa. (haizzz chỉ phá hoại là giỏi, ng ta đã nghèo mà còn phá)

- Song Nhi à, em có thể nhẹ nhà một chút được không - Anh đứng bên cạnh xanh mặt nói. Sau vụ đạp bay cổng của cô thì khá nhiều người sống gần đó hiếu kỳ xem và nhìn cô bằng con mắt nể sợ.

Thấy đúng là mình hơi lỗ nên cô không nói gì mà tự nhiên đi vào trong, cô nhìn xung quanh căn nhà. Đó là một căn nhà cấp 4 nhỏ với những vật dụng bình thường như bao nhiêu gia đình khác. Sau khi nhìn xung quanh cô tiến thẳng về phía buồng ngủ.

- Roẹt - Buồng ngủ được ngăn cách bởi tấm rèm nên cô mở tấm rèm ra và....!?

Không có ai ở đó!

Đúng vậy hoàn toàn không có ai ngoài đồng gối mền để lộn xộn.

" Không thể nào chả nhẽ mình đã nhầm sao " - Cô thất thần nghĩ.

- Hai đứa mày được lắm, dám tự ý xông vào nhà tao. Tao sẽ kêu công an công đầu tội mày lại - Ông ta từ ngoài sân bước vào trên mặt còn lộ vẻ đau đớn vì cú đập trời đất của cô.

- Đi thôi Song Nhi - Khi ông ta nói vậy thì anh cũng vội kéo cô đi. Anh không sợ ông ta dọa mà anh sợ ảnh hưởng tới danh tiếng của Hàn gia một trong 10 gia tộc bậc nhất thành phố. Nếu ngày mai trên báo xuất hiện tin, thiếu gia và tiểu thư của Hàn gia tự tiện xông vào nhà người khác và bị công an bắt thì không biết mặt mũi của chú thím để đi đâu.

Sau khi cô và anh đi khỏi thì mọi người cũng giải tán chỉ còn một mình ông ta đứng đó cười đều.

- Cách - Ông ta mở cửa phòng wc ra và An Kỳ bị trói miệng dính băng keo nên không thể nói được.

- Hai đứa bạn ruồi muỗi của mày đã về rồi, giờ không ai cứu được mày nữa đâu haha - Ông ta nói rồi cười lớn rồi lúi thò bạo An Kỳ ra.

- Bộp - Ông ta kéo cô ném ra nền đất thật mạnh.

- Bây giờ tao sẽ trừng phạt mày - ông ta vừa nói vừa lấy thắt lưng ra.

Khi ông ta vung tay để đánh những trận roi, còn An Kỳ nhắm mắt lại để chịu đựng.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Không thể tha thứ

Quay lại chapter trước:

Khi ông ta giơ tay lên định đánh An Kỳ thì đột nhiên có một bàn tay túm lấy cổ tay của ông ta từ phía sau. Còn An Kỳ do sợ hãi liền nhắm chặt mắt lại nhưng đợi mãi mà không có gì xảy ra An Kỳ liền từ từ mở mắt ra, cô thấy ông ta đứng bất động không di chuyển và có một điều khiến cô bất ngờ xen lẫn vui mừng chính là người đứng sau ông ta, đó là Song Nhi và Triển Hoàng. Họ đã quay lại, họ không bỏ cô.

Còn về phía Song Nhi, cô đã chứng kiến tất cả. Khi cô định bỏ về nhưng lại có một linh cảm không lành níu giữ cô lại và đúng như linh cảm của cô An Kỳ đã bị hành hạ một cách tàn nhẫn.

Nhìn thân thể nhỏ bé không một mảnh vải tre thân của An Kỳ đang giun lên từng đợt, những vết thương mới lẫn cũ đè lên nhau. Nhìn An Kỳ đáng thương bao nhiêu cô lại càng hận ông ta và tự trách bản thân mình bấy nhiêu. Trước đây cô chỉ có một mình không có một người thân hay một người bạn nào, người bạn duy nhất của cô chính là sự cô đơn. Rồi khi có một cuộc sống mới, cô có gia đình và cả một người bạn như An Kỳ cô đã từng hứa với chính bản thân mình là phải bảo vệ những người mà cô yêu thương, nhưng giờ đây cô ko bảo vệ được An Kỳ cô cảm thấy mình thật đáng giận.

Triển Hoàng thấy An Kỳ không có mảnh vải trên người thì anh liền lại gần và cởi áo khoác của mình ra để che cho An Kỳ và đỡ cô đứng dậy.

Song Nhi siết tay ông ta lại, siết mạnh đến nỗi mà tay ông ta có thể gãy bất cứ lúc nào.

- Áaaaaaa, tha cho tôi, tôi xin cô tha cho tôi - Ông ta la hét đau đớn cầu xin tha thứ.

- Một kẻ bản thủ và độc ác như ông mà cũng biết đau sao vậy lúc đánh An Kỳ ông có nghĩ cô ấy rất đau hay không, đây chính là bàn tay đã đánh cô ấy vậy để tôi bẻ gãy nó. Với tôi bẻ gãy tay ông đơn giản như bẻ một que tăm vậy - Cô toà ra sát khí và nói ra từng câu nghe lạnh cả người.

- Tôi biết mình sai rồi, tôi xin cô hãy tha cho tôi - Ông ta cố nín đau nói ra từng câu.

- Song Nhi, anh nghĩ em nên tha cho hắn. Em bẻ gãy tay hắn cũng chỉ dơ tay e hơn thôi - Triền Hoàng nhìn Song Nhi nói.

Cô không nói gì mà buông ông ta ra. Sau khi được tha tay ông ta liền cúi xuống xoa xoa cổ tay đang đỏ lên, ông ta không thể tin với sức một cô gái nhìn mảnh khảnh vậy mà có thể nắm chặt đến mức đó. Khi lấy lại tinh thần ông ta để ý thấy con dao đang để trên đĩa trái cây ở bàn, nhân lúc cô không để phòng ông ta lao tới lấy con dao và định đâm cô, nhưng thân thủ của cô nhanh và linh hoạt hơn ông ta. Khi ông ta định đâm cô, thì cô đã lấy sẵn con dao bấm trong người và chìa về phía cổ họng ông ta.

- Cách - ông ta đứng bất động làm rơi con dao trên tay, ông ta không dám động đậy vì chỉ sợ động nhẹ là con dao kia sẽ xuyên qua cổ họng của ông ta bất cứ lúc nào.

- Mấy người là ai, làm gì trong nhà tôi - Từ cửa bước vào một người phụ nữ mập ăn mặc lòe loẹt, trang điểm đậm. Nhìn bà ta không có một chút thiện cảm nào.

- Bà à cứu tôi với - Ông ra nhìn thấy người phụ nữ đó như một vị cứu tinh vậy.

- Con nhỏ kia mày là ai mà dám chìa dao vào chồng tao hả. À tui mày là bạn của con mất dạy kia phải không - Bà ta nhìn cô nói lớn rồi nhìn qua chỗ An Kỳ.

Cô thu con dao lại và nhìn bà ta bằng con mắt cảnh cáo "nếu không câm miệng lại tôi cho bà mất lưỡi".

- Bà nên hỏi chồng bà đi, xem ông ta đã làm gì An Kỳ - Triền Hoàng tức giận nói.

- Ông đã làm gì nó hả - Bà ta quay ra chồng mình nghiêng răng nói.

- Tôi, tôi không làm gì cả là nó dụ dỗ tôi trước - ông ta ấp úng nói nhỏ.

- À con đ* này mày dám dụ dỗ chồng bà hả để bà đánh cho mày một trận - Bà ta tức giận lao về phía An Kỳ nhưng bị Triền Hoàng chặn lại.

- Di à c...on kh...ông có - An Kỳ vừa khóc vừa nói.

- Tui mày mau đưa con đ* này ra khỏi nhà tao không tao kêu giang hồ đánh bọn mày đó - Bà ta tức giận gầm lên.

Từ nãy giờ cô vẫn im lặng quan sát nhất cử nhất động của hai vợ chồng ác nhân này.

- Song Nhi chúng ta đi thôi - Triền Hoàng nói rồi đỡ An Kỳ đi trước.

Khi Triền Hoàng đi cô cũng nói bước theo sau, nhưng đột nhiên cô dừng lại và nói cho vợ chồng kia nghe thấy.

- Tôi không thể tha thứ cho mấy người được, mấy người nên cầu nguyện đi vì mấy người không sống được qua sáng mai đâu - Cô nói rồi quay đầu lại cười nhếch môi đầy ả ý và rồi quay đầu bỏ đi.

Còn hai vợ chồng kia sau khi nghe cô cảnh cáo thì bắt đầu lạnh người và dường như có một sự sợ hãi vô hình nào đó đang ám ảnh họ, nụ cười đó thật đáng sợ. Họ không biết rằng mình đang chơi đùa cùng ác quỷ. Đúng vậy một con quỷ đội lốt thiên thần

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Giết người

23h tối tại biệt thự Hàn Gia.

Trong một căn phòng tối:

- Cách - Cửa phòng mở ánh sáng ở ngoài nhẹ hắt vào trong phòng tối.

Song Nhi từ từ bước vào, tối nay cô mặc cả bộ đen bó sát, giày cao gót 10 phân, mái tóc nâu thả dài gương mặt cô trang điểm kỹ càng nhìn đẹp một cách sắc sảo.

Cô tiến đến một chiếc giường lớn, An Kỳ đang ngủ ở đó, cô nhìn gương mặt của An Kỳ. Gương mặt đó còn vương chút sợ hãi, cô nhẹ nhàng kéo mền đắp cho An Kỳ rồi từ từ ra ngoài và đóng cửa lại một cách nhẹ nhàng.

Tại phòng của cô:

Cô đứng nhìn mình trong gương từ đầu tới cuối, đây chính là lúc cô phải làm 1 sát thủ cô phải làm vậy vì An Kỳ. Cô tiến đến kệ sách và lấy một quyển sách to và cô mở ra, bên trong là một khẩu súng bạc sáng loáng.

Tại nhà của An Kỳ:

- Uống nữa đề, uống đề - Ông ta vừa nói vừa đi không vững vì có hơi rượu trong người.
- Cách - Ông ta mở cửa bước vào nhà mà chân nam đá chân chiêu. Trong nhà tối thui, và có một bóng người to béo đang ngồi ở ghế do tối quá nên chỉ có cái bóng thôi.
- Ủa mình hà, sao muộn rồi mà chưa ngủ vậy - Ông ta nhú mồm nhìn cái bóng đang ngồi ở ghế và nói. Nhưng đợi một lúc không ai trả lời ông ta liền loạng choạng đi tới và lay bà ta dậy.
- Nè mình ơi - Ông ta lay và gọi nhưng vẫn không có động tĩnh gì.
- Tạch - Đột nhiên đèn sáng lên khiến ông ta bị chói mắt và theo phản xạ là ông ta lấy tay che mắt lại.
- Hà - Sau khi thích nghi được với ánh sáng thì ông ta liền bỏ tay ra và nhìn thấy một điều kinh hoàng. Vợ ông ta đã chết, khuôn mặt bà ta sau khi chết cần có vẻ sợ hãi đôi mắt mở to, bà ta có một vết cắn ở giữ chán ngoài ra miệng bà ta toàn máu vẫn đang chảy ra ngoài từng giọt từng giọt và nếu để ý thì bà ta đã bị cắt lưỡi.
- Bộp - Vẫn chưa hết bàng hoàng bởi cảnh tượng đó ông ta đã bị một vật gì đó đập vào đầu dẫn đến bất tỉnh.

1 tiếng sau:

Ông ta từ từ mở mắt và ông ta thấy tay mình bị chói đàng sau ghế, ông ta cố thoát nhưng không được.

- Đứng cô - Bất chợt một giọng nói lạnh vàng lên khiến ông ta lạnh người. Ông ta nhìn về phía trước mặt thì thấy cô đang ngồi ở đó chân vắt chéo khoanh tay nhìn ông ta.
- L...à mà...y - Ông ta lắp bắp nói không lên câu.
- Đúng là tôi, ông có thích món quà mà tôi tặng không - Cô vừa nói vừa đứng dậy đi về phía xác của bà ta nói bằng giọng khinh thường.
- M...ày là này, kẻ giết người - Ông ta kinh hãi nói lớn mong có ai đó nghe thấy nhưng không hề có ai nghe.
- Đúng cứ cho là vậy đi, nhưng nếu giết một kẻ như ông thì tôi không hối hận đâu - Cô tiến tới gần ông ta và rút súng ra chĩa vào chán của ông ta.
- Th...a, x...in th...a m...ạng c...ô mu...ốn tồ...i l...àm gì cũng được - Ông ta sợ hãi toát mồ hôi nói.
- Tha cho ông? Cũng được thôi, nếu ông chịu ký tờ giấy huỷ bỏ quyền giám hộ An Kỳ thì tôi sẽ tha cho ông một con đường sống - Cô thu súng lại và lấy một tờ giấy ra.
- Được, được tôi sẽ ký - Ông ta vội gật đầu lia lịa nói. Cô liền cời trói cho ông ta.
- Phục, pằng, Aaa - Sau khi cô cời trói xong ông ta thực hiện lời nói nhưng ông ta đã lấy con dao có sẵn trong người đâm cô một nhát vào bụng khiến cô không kịp chõ tay khi ông ta chạy ra ngoài cửa thì bị cô bắt vào chân ông ta la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Ngát

Quay lại chap trước:

- Ông được lắm, ông dám coi thường lời nói của tôi - Cô tức giận ôm phần bụng đang bị thương của mình chĩa súng về phía ông ta nói. Ông ta cố lết ra ngoài chân ông ta chảy máu quá nhiều.

- Cơ hội sống của ông đã hết - Cô nói rồi lên đạn.

- Không, cô không được giết tôi còn bản huỷ quyền giám hộ - Ông ta sợ hãi nói vì đó chính là lá chắn duy nhất của ông ta.

- Hừm, ông nghĩ ông đang đe dọa được tôi sao, pằng - Cô nhếch môi cười rồi bắn thẳng vào đầu ông ta khiến ông ta chết tại chỗ.

Sau khi giết chết ông ta cô liền lấy can xăng mà cô chuẩn bị sẵn rồi cô tưới lên xác ông ta và vợ ông ta ngoài ta cô còn đổ khắp nơi trong nhà.

- A - Cô khẽ kêu nhỏ và ôm lấy vết thương đang chảy máu rất nhiều, nhìn vết thương không hề nhẹ nhưng cô vẫn đứng được.

- Tạch - Cô bật hộp quẹt lên rồi cô thả nhẹ xuống, lửa lan ra rất nhanh chỉ trong 1 phút ngọn lửa đã bao quanh ngôi nhà.

Nhìn ngôi nhà đang chìm trong biển lửa một lúc thì cô cũng bỏ đi.

Trên đường.

Cô đang cố lết từng bước, vết thương của cô quá sâu khiến cô bị mất máu nhiều.

- Uych - Cô không tự chủ mà ngã xuống, mắt cô hoa và mờ đi rất nhiều.

"Mình phải cố lên sắp được rồi" Cô nghĩ rồi cố gắng đứng dậy và đi tiếp.

- Không xong rồi mình không còn sức nữa - Cô đứng dựa vào tường nói thều thào.

"Mình không thể chết ở đây được, còn chút nữa là ra được đường lớn rồi" Cô lại tự động viên mình rồi tiếp tục lê từng bước nặng nhọc.

Tại đường lớn:

Cô cứ ôm vết thương bước đi dù cô không biết mình đang đi đâu. Mặc dù là đường lớn nhưng giao đã gần sáng nên đường chỉ còn vài chiếc xe qua lại.

Cô băng qua đường mặc dù vẫn là đèn đỏ cho người đi bộ nhưng cô đâu còn để ý được điều đó.

Rồi có một chiếc xe ô tô lao về phía cô, cô nhủ mì do ánh đèn ô tô chiếu tới.

- Kétttttt - Cũng may chiếc xe phanh kịp nên không đâm vào cô. Nhưng do mất máu nhiều nên cô đã ngất xỉu khi chiếc xe dừng lại.

Trước khi nhắm mắt cô thấy một người con trai bước xuống xe, cô không nhìn rõ mặt rồi mọi thứ chìm vào bóng tối.

Chap này mình tặng những bạn đã ủng hộ mình suốt thời gian qua. Cảm ơn các bn rất nhìu^.^

I LOVE YOU^3^

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Khoảng cách

Tại một căn biệt thự nhỏ ở ngoại ô thành phố:

Trong một căn phòng có màu chủ đạo là xám, trên chiếc giường lớn cô đang nằm mê man, chán còn lẩm bẩm mơ hồ.

- Ừm - Cô mở mắt và đập vào mắt cô là một căn phòng xa lạ. Cô từ từ ngồi dậy và nhìn xung quanh, căn phòng ngủ khá sạch sẽ gọn gàng màu của căn phòng thuộc gam màu lạnh nên nhìn hơi âm u.

"Đây là đâu, tại sao mình lại ở đây?" Một mớ câu hỏi xuất hiện trong đầu cô. Điều cuối cùng mà cô còn nhớ chính là việc mình bị thương và ngất đi.

Nhắc đến việc bị thương cô liền kiểm tra vết thương của mình. Cô đã được thay đồ, hiện tại cô đang mặc một chiếc áo sơ mi trắng dài và theo cô đó chính là áo của con trai vì nó quá rộng so với cô.

Viết thương của cô đã được rửa và băng bó cẩn thận.

- Cách - Cửa phòng mở và có một người con trai bước vào.

Khi nhìn thấy người con trai đó cô từ từ mò chuyển qua bất ngờ và cuối cùng là khóc không ra nước mắt.

- Em tỉnh rồi sao, mèo con - Người con trai tiến lại gần cô nói và người đó không ai khác chính là một trong các nam chính Lãnh Thiên Tứ.

- T...ại sa...o lại là anh - Cô bất ngờ lắp bắp nói. Lãnh Thiên Tứ là con nuôi của Lãnh Hàn Lâm ba của Lãnh Hàn Phong. Lãnh Thiên Tứ vốn dĩ là trẻ mồ côi được nuôi ở cô nhi viện. Năm Thiên Tứ 7 tuổi thì được chủ tịch của tập đoàn Lãnh Thị là ông Hàn Lâm nhận nuôi trong một lần đi làm từ thiện. Nhìn thấy hắn có tố chất chờ thành sát thủ vậy cho nên Hàn Lâm đã nhận nuôi hắn và đào tạo thành một sát thủ khét tiếng trong thế giới ngầm. Thiên Tứ chính là cánh tay phải đắc lực của Hàn Phong. Cô nghĩ rằng Thiên Tứ có một số phận cũng gần giống như cô vậy, cũng đều là trẻ mồ côi bị cha mẹ bỏ rơi và được tổ chức sát thủ nhận nuôi. Nhưng hắn may mắn hơn cô là được Hàn Lâm coi trọng, ông ấy đối xử với hắn rất tốt giống như là con trai ruột của mình vậy và còn đặt tên cho hắn là Lãnh Thiên Tứ mang họ Lãnh Gia cao quý. Ngoài việc là sát thủ thì hiện tại hắn đang làm luật sư cố vấn pháp lý cho tập đoàn Lãnh Thị.

- Em không nhớ gì sao - Thiên Tứ nhìn cô nói.

Nhớ lại đêm hôm qua:

Anh đang trên đường làm nhiệm vụ chờ về.

- Hàn Phong, tôi đã làm xong rồi rất nhanh gọn không một chút dấu vết. Tôi cũng lấy được tài liệu mà cậu cần - Anh đang vừa lái xe vừa nói chuyện qua tai nghe.

-..... - Đầu dây bên kia.

- Ok, lát tôi sẽ chuyển qua cho cậu - Anh nói xong thì liền tháo rai nghe ra rồi anh lơ lơ làm rơi tai nghe nên vội cúi xuống nhặt. Khi anh ngẩng đầu lên thì thấy một cô gái đang đứng ở giữa đường và không có dấu hiệu là sẽ di chuyển tiếp cả.

- Két - Anh vội phanh xe gấp và đi xuống xe kiểm tra. May mà anh ko đâm trúng cô gái ấy, rồi anh từ từ lại gần và nhìn kỹ hơn thì ra đó là cô. Khuôn mặt cô nhợt nhạt không có một chút huyết sắc, anh vội đỡ cô dậy và phát hiện ra cô bị thương khá nặng ở phần bụng máu chảy rất nhiều.

- Song Nhi, Song Nhi - Anh cố gọi cô nhưng không thấy cử động gì thì anh lo lắng bế cô lên xe và chở về đây.

Hiện tại:

- Mọi chuyện là như vậy đó - Anh từ tốn kể lại.

- Thì ra là vậy, tôi nhớ rồi - Cô chăm ngâm suy nghĩ điều gì đó.

- Em đã làm gì mà để bị thương nặng vậy - Thiên Tứ nhìn cô hỏi.

- Đó không phải là việc của anh. A - Cô định đứng dậy nhưng đụng trúng vết thương cô khẽ kêu một tiếng.

- Em không sao chứ - Thiên Tứ vội lại gần đỡ cô nhưng lại bị cô đẩy ra.

- Không cần anh quan tâm và tôi cũng sẽ không cảm ơn anh đâu - Cô đứng thẳng người dậy và nhìn thẳng vào mắt anh nói.

Câu nói nói đó khiến Thiên Tứ rất đau lòng, chả nhẽ cô là một người tuyệt tình và lạnh lùng như vậy. Cô rất khác xưa, cô gái Song Nhi trước đây mà anh biết là một người khá nhút nhát ít nói nhưng bên trong cô anh cảm giác rất thân thiện và ấm áp, mặc dù về ngoài không được xinh đẹp và bị cho là lẳng lơ mê trai nhưng anh không nghĩ cô là người như vậy. Còn Song Nhi bây giờ anh thấy cô xinh đẹp hơn nhưng lạnh lùng hơn, anh có cảm giác cô không còn được ấm áp như lúc trước mà thay vào đó là có một rào cản giữa cô và mọi người, một trái tim lạnh lẽo.

" Thiên Tứ, tôi xin lỗi anh vì đã nói ra những câu mà khiến anh đau lòng như tôi bắt buộc phải làm như vậy. Thứ nhất tôi là một sát thủ và điều cơ bản đầu tiên chính là không cảm ơn bất kỳ ai đã giúp mình và cũng không nhờ ai giúp mình, phải tự lực gắng sinh. Thứ hai tôi muốn tạo khoảng cách giữa tôi và anh, tôi không muốn chúng ta quá thân thiết. Xin lỗi và cảm ơn anh nhiều lắm " Đó chính là suy nghĩ của cô hiện tại, ánh mắt của cô nhìn anh cũng dịu dàng hơn thay vì ánh mắt gay gắt lúc nãy.

Cô muốn tạo khoảng cách giữa cô và các nam chính, cô biết thân phận của mình mà, cô chỉ đơn giản là một nữ phụ không hơn không kém.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Không lạnh lòng như vẻ ngoài

Quay lại chap trước:

Cô đang nhìn Thiên Tứ, còn Thiên Tứ đang nghĩ tới cô trước đây. Không gian xung quanh yên lặng thời gian như ngừng lại.

- Tôi phải đi và tôi cũng đã nói rằng sẽ không cảm ơn hay nghĩ mình sẽ mang ơn anh đâu. Trước đây tôi từng cứu anh và giờ thì anh cứu tôi, không ai nợ ai - Cô phá tan bầu không khí im lặng đó rồi đi về phía cửa. Rồi đột nhiên cô bị anh nắm tay lại.

- Em đã thay đổi như vậy sao Song Nhi - Anh nắm chặt cổ tay cô mặt anh đã đen lại. Anh vẫn chưa có thể thích ứng được cô ở hiện tại.

- Nếu như anh bị những người mình yêu thương tin tưởng nhất đẩy xuống vực nhưng may mắn không chết, rồi anh quay lại với bộ mặt thế nào. Bộ mặt lương thiện trước đây hay là bộ mặt lạnh lùng gai góc - Cô cũng đen mặt lại nói, không phải một mình cô thay đổi mà đến các nam chính cũng thay đổi. Trước đây họ dành dặt nữ chính và có thể hy sinh vì nữ chính và coi cô như một cái gai trong mắt, nhưng khi cô thay đổi thì họ cũng thay đổi theo, họ theo đuổi cô rồi nói yêu cô. Có phải họ yêu vẻ bề ngoài này, cô tự hỏi nếu mình không xinh đẹp thì họ có làm mọi thứ vì cô không. Đến bây giờ cô vẫn không thể tin tưởng bất cứ nam chính nào.

- Ơt ơt ơt - Hai người đang chìm trong suy nghĩ của mình thì có tiếng gì đó kéo họ trở về thực tại.

Cô đã đỏ bừng mặt lên, đúng vậy tiếng đó được phát ra từ bụng của cô.

"Ôi trời sao lại biểu tình lúc này chứ, mình muốn độn thổ quá" Cô đỏ mặt nghĩ>///<.

- Em đói rồi sao? để anh đi làm gì đó cho e ăn nha - Đầu tiên anh hơi bất ngờ bởi tiếng đó rồi anh đã mỉm cười khi thấy gương mặt đang ngượng chín của cô. Anh vội buông tay cô ra và đi ra ngoài.

Cô thì đứng đờ người chưa kịp nói gì thì anh đã vội đi.

- Haizz vậy là mình chưa về được rồi - Cô thở dài nói rồi nhìn ra cửa cười nhẹ.

20 phút sau:

- Ơt ơt, đói quá không biết anh ta làm gì mà lâu vậy mình đói sắp xỉu rồi - Cô nằm dài ra giường than thở. Rồi cô quyết định không nằm đợi nữa mà tự đi xuống bếp.

- Cách - Cô từ từ mở cửa rồi ló đầu ra nhìn xung quanh, sau khi thấy xung quanh không có ai thì cô mới bước ra.

"Mà sao mình phải lén lút như ăn trộm vậy chứ" Cô nghĩ.

Cô vừa đi vừa nhìn ngó xung quanh, Căn biệt thự này nhỏ hơn biệt thự nhà cô một chút nhưng cũng khá đẹp, nội thất hoa văn đều rất tinh xảo. Và một điều khiến cô thắc mắc là căn biệt thự rộng vậy mà không có một bóng người làm.

Cô từ từ bước xuống cầu thang thì bị mùi thơm của đồ ăn cuốn hút vậy là cô đi theo cho tới nhà bếp. Và cảnh tượng khiến cô mất cho O miệng chữ A chính là Thiên Tứ đang mặc tạp dề màu hồng hello kitty và nấu ăn, nhìn anh nấu ăn rất bận rộn trên chảo còn lăm lăm mỡ hôi.

Thấy cái cảnh trước mắt mình mà cô nói không lên lời " giống như con dâu mới về nhà chồng vậy ta " đó chính là suy nghĩ của cô.

- Song Nhi em xuống rồi sao - Thấy cô đang nhìn mình với ánh mắt không thể to hơn thì anh chạy lại gần cười tươi nói.

Cô không nói gì mà nhìn anh từ trên xuống cái khiến cô ấn tượng nhất chính là cái tạp dề màu hồng rất là kawaii này.

Anh thấy cô cứ nhìn vào chiếc tạp dề rồi nhìn anh thì anh vội cúi ra và giấu ra đằng sau nhìn anh ngược lưng rất đáng yêu.

" Mình bắt đầu hoang mang về giới tính của anh ta rồi " đó chính là suy nghĩ của cô và chắc khi biết suy nghĩ này của cô thì anh sẽ sốc mất.

- Đồ ăn đã xong chưa - Để giải thoát cho sự ngượng ngùng này của anh cô đã lên tiếng trước.

- À xong rồi em vào đây - Khi nghe cô nhắc đến đồ ăn thì anh vội kéo cô lại bàn ăn.

- Tất cả là do anh làm sao - Cô nhìn bàn ăn rồi nhìn anh hỏi. Trên bàn ăn chỉ có vài món đơn giản nhưng nhìn cũng khá hấp dẫn.

- Uhm là do anh làm, tại nhà anh không có người làm nên anh toàn ăn ở ngoài. Đây chính là lần đầu tiên anh nấu đó - Anh cười dịu dàng nói.

" Thì ra tôi là chuột bạch của anh " Cô liếc anh một cái sắc lẹm nghĩ.

- Mà sao anh không thuê người làm - Cô ngồi xuống ghế thắc mắc hỏi.

- Tại anh không thích có nhiều người lạ trong nhà mình, cuối tuần sẽ có vài người tới dọn dẹp - Anh cũng ngồi xuống giải thích.

- À thì ra là vậy - Cô gật gù nói.

- Em ăn thử món này đi - Anh cười tươi gấp một miếng trứng chiên vào chén của cô.

" Ăn vào chắc không chết đâu ha " cô gấp miếng trứng lên nghĩ.

Cô từ từ bỏ miếng trứng vào miệng rồi nhai, đột nhiên cô dừng lại mắt cô mở to nhìn Thiên Tứ.

- Song Nhi sao vậy bộ không ngon sao - Anh nhìn cô lo lắng hỏi.

- Kh...ông rấ...t ngon - Cô cố nhai rồi nuốt. Thật ra miếng trứng vừa rồi rất mặn giống như bỏ cả hũ muối vào vậy nhưng thấy gương mặt của Thiên Tứ đã rất vui khi nói rằng đây là lần đầu tiên anh nấu và cả công sức anh đã nấu nữa, cô không nỡ chê nên chỉ biết nhắm mắt mà nuốt.

- Ngon thật sao, vậy em ăn nhiều lên nha - Anh vui mừng khi thấy cô khen, anh vội gấp rất nhiều đồ ăn cho cô. Còn cô mặt méo đi khi nhìn thấy chén đầy ắp thức ăn.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Người của quá khứ đắm nước mắt

Song Nhi em không sao chứ - Thiên Tứ đứng ngoài cửa phòng wc gọi cô.

- T...ôi không sa...o - Cô thở nặng nhọc nói.

Sau khi ăn xong thì cô được tào tháo tiên sinh ghé thăm chạy đi không ngừng, giờ cô ngồi ôm wc cả tiếng đồng hồ. Cô mệt không thở nổi nữa, hiện tại cô đã hiểu cảm giác của Dương Triết khi bị cô chơi xỏ rồi.

" Lão thiên, chả nhẽ làm người tốt cũng bị phạt như vậy hả " Cô gào thét nghĩ.

- Cách - Cô mở cửa đi ra mặt cô bơ phờ hốc hác, nhìn thấy mà thương.

- Song Nhi, em không sao chứ có cần đi bệnh viện không - Thiên Tứ lại đỡ cô qua ghế ngồi.

- Tôi không sao thật mà, chỉ là hơi mệt thôi - Cô cười nhẹ nói.

- Những món đó không ăn được thì đừng ăn để anh gọi nhà hàng mang đồ ăn đến là dc rồi - Anh xót khi nhìn thấy cô như vậy, anh thầm trách mình quá vô ý.

- Không sao đâu, đó là tấm lòng của anh mà. Được một thiếu gia như anh nấu cho ăn tui đâu mong đòi hỏi gì hơn - Cô cười tươi nói. Nụ cười của toà nắng của cô làm Thiên Tứ ngẩn người.

- Uầy, anh sao vậy - Thấy anh cứ nhìn mình thì cô gọi anh tỉnh lại.

- À không sao - Anh tỉnh lại và đảo mắt đi chỗ khác để né ánh mắt hoài nghi của cô.

- Mà hôm qua ai là người thay đồ cho tôi vậy - Cô thắc mắc hỏi, tỉnh lại cô đã thấy mình mặc áo sơ mi trắng của nam này rồi.

- Chuyện này - Anh đỏ mặt rồi lấy tay giấu đầu và nhìn xung quanh.

Cô ngáy người khi thấy biểu hiện của anh ta, rồi như nghĩ ra điều gì đó mặt cô đen lại.

- Anh đừng nói với tôi là anh thay đồ cho tôi nha - Mặt cô đang lại run giọng hỏi.

- Đ...úng, đúng là vậy - Anh lắp bắp nói chán toát mồ hôi lạnh.

Tại hôm qua thấy cô bị như vậy anh lo lắng nên đưa cô về đây thay vì đưa cô đi bệnh viện. Anh đã sát trùng, cầm máu và khâu vết thương cho cô. Nhưng anh là quân tử nhà không lợi dụng gì cô đâu.(tgvô lý gái đẹp nude mà không có lmj, đúng như Nhi tỷ nói tên này thụ)

- Bộp, hự - Cô đá anh một cái thật mạnh đúng chỗ quan trọng nhất khiến anh không kịp chờ tay nên chỉ biết gục một chỗ.

Sau khi cô "trệt sản" anh thì cô vội chạy lên lầu thay đồ nhanh nhất có thể rồi chạy xuống lầu thấy anh khó nhọc đứng dậy cô thấy mình hơi mạnh chân (hơi thôi sao, theo tg thì cơ hội lm ba rất thấp)

Nhưng cô lắc đầu bỏ suy nghĩ đó "Hắn nhìn thấy cô nude rồi đáng đời dê trẻ " Cô nghĩ rồi bỏ mặc hắn và chạy ra ngoài cổng đi về.

Khi cô chạy ra khỏi nhà anh thì có một chiếc xe ô tô đỗ gần đó, bên trong xe là một cô gái trên người mặc đồ đen đeo mắt kính đen to. Cô ta nhìn theo bóng của cô chạy xa.

- Hừm, Hàn Song Nhi rồi ta sẽ gặp nhau thôi - Cô ta cầm trên tay bức hình của cô rồi nhếch môi cười.

- Reng reng reng - Điện thoại của cô ta vang lên.

- Alo - Cô ta lạnh giọng bắt máy.

-..... - Đầu dây bên kia

- Mau lập hồ sơ cho tôi nhập học tại trường Hoàng Gia - Cô ta nói.

-..... - Bên kia nói.

- Lấy tên tôi là NHƯỘC HY - Cô ta nhấn mạnh tên rồi cúp máy.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74

Quay lại chap trước

Sau khi cô chạy khỏi nhà của Thiên Tứ cô đã bắt tắc xi để đi về nhà.

Trên xe:

Cô đang nhìn ra ngoài cửa kính và suy nghĩ điều gì đó.

"Tôi qua mình không về nhà, phải nói dối thế nào đây" cô dựa đầu vào cửa kính nghĩ.

"Đêm qua đã có một vụ cháy lớn tại khu ổ chuột thành phố, một căn nhà đã bốc cháy trong đêm nhưng may mắn là không bị bén lửa sang các ngôi nhà khác. Có hai người thiệt mạng trong đám cháy. Hiện tại các cơ quan chức năng đang điều tra bước đầu xác định là do dò rỉ xăng và bị bén lửa và hai nạn nhân đã ko thoát kịp dẫn đến chết cháy " chiếc radio ở xe phát lên tin tức.

- Lại có một vụ cháy haizzz - Bác tài xé tắt radio đi rồi thờ dài nói. Cô không nói gì mà chỉ nhìn ra ngoài.

- Két - Đột nhiên chiếc tắc xi dừng lại.

- Có chuyện gì vậy - Chiếc xe dừng đột ngột khiến cô bất ngờ hỏi.

- C...ó Cur...ốp - Bác tài xé hoảng sợ nói.

Cô nhìn phía trước có một nhóm người khoảng chục người, nam có nữ có.

- Phiền phức thật - Cô nói bằng giọng mệt mỏi. Cô chả qua đủ chuyện rồi nha!

- Cộc cộc - Một tên xăm trổ đẩy mình mặt mũi dữ tợn đi đến gõ cửa kính.

- Cách - Bác tài xé run rẩy bước xuống xe. Cô thì vẫn ngồi trên xe và theo dõi tình hình, nhìn cô bình thản như không có chuyện gì nghiêm trọng.

Bên ngoài:

- D...ạ mấy chú cần gì - Bác tài xé run giọng nói.

- Muốn thu tiền bảo kê được không - Tên xăm trổ hút thuốc rồi phả vào mặt của bác tài xé.

- Khụ khụ, tiền gì chứ?- Bác tài xế ho vài tiếng rồi nói.

- M* nó ông đang giỡn mặt với bọn này hả. Bộp - Tên cầm đầu điên lên đấm bác tài xế một cái thật mạnh khiến bác ngã nhào xuống đất.

Còn về phần cô sau khi thấy cảnh đó cô không ngồi yên dc nữa, cô mở cửa bước xuống xe và đi về phía bọn kia.

- Hà con nhỏ nào ngon vậy - Tên cầm đầu thấy cô đi về phía này thì hấn ta nói.

- Bộp - Đầu tiên cô đi bình thường rồi tăng tốc chạy lại gần và tặng hấn một nắm đấm khiến hấn không kịp trở tay.

- M...ây, tụi bay xông lên giết nó - Tụi đàn em nghe vậy thì cầm đao, kiếm, gậy xông về phía cô.

Cô không sợ hãi mà ngược lại cô cảm thấy thật thú vị, nhẹ nhàng hạ gục từng tên thân thể cô uyển chuyển né đòn và mạnh mẽ khi ra đòn.

10p sau:

Cuối cùng mấy tên chán lệt kia cũng bị cô hạ và đang nằm la liệt dưới đất.

- Bộp bộp - Đột nhiên có tiếng vỗ tay vang lên, cô quay ra nơi phát ra tiếng vỗ tay đó. Trước mặt cô là một chàng trai đẹp như nam thần, ang ta đứng dựa vào chiếc xe hơi thể thao loại mới nhất.

- Tuấn Kiệt - Cô như không tin vào mắt mình nữa." Anh ta làm gì ở đây " Đó chính là suy nghĩ của cô lúc này.

- Liệu tôi có thể có vinh hạnh hộ tống nữ hiệp đại nhân hay không - Anh ta mở cửa xe rồi cúi đầu ra về kính trọng nói.

- Được thôi. Đây là số điện thoại và địa chỉ của tôi, hiện tại tôi không đem theo tiền nên bác cứ tới đó lấy - Cô đưa danh thiếp của mình cho bác tài xế rồi đi lên xe của Tuấn Kiệt. Sau khi chiếc xe đi bác tài xế vẫn còn thần thờ hết nhìn theo bóng chiếc xe đang mất hút rồi lại nhìn tấm danh thiếp trên tay.

- QUYẾT TIỀN XEEEEEEEE - Bác tx nói lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75

Tại biệt thự Hàn Gia:

Trong phòng Triển Hoàng:

Triển Hoàng đang lo lắng đứng ngồi không yên, sáng thức dậy anh tính qua đánh thức Song Nhi nhưng ai ngờ vừa bước vào phòng thì đã không thấy cô đâu, anh nghĩ cô đi ra ngoài một chút sẽ về nhưng giờ cũng đã quá trưa rồi mà không thấy bóng dáng cô đâu, gọi điện thì cô lại để điện thoại ở phòng. Giờ anh thật sự lo lắng sau nhiều lần cô bị hại phải nằm viện anh tự hứa với lòng là không thể xa cô dù nửa bước, cô mà có mệnh hệ gì thì anh cũng không muốn sống nữa, lòng anh như lửa đốt trong lòng bất an.

- Cộc cộc - Tiếng gõ cửa phòng vang lên.

- Vào đi - Anh nói.

- Cách. Thưa thiếu gia, tiểu thư đã về - Bác quản gia mở cửa bước vào nói.

- Thật sao - Anh nghe vậy thì vui mừng lao ra khỏi phòng tìm cô.

- Song Nhi, Song Nhi, Song Nhi - Anh đi tìm hết góc ngách trong căn biệt thự và gọi lớn tên cô nhưng không thấy cô đâu. Đúng lúc đó An Kỳ đi lên cầu thang thì gặp Triển Hoàng.

- Thầy Triển Hoàng, thầy đang kiếm ai vậy - An Kỳ giọng nhẹ nhàng hỏi.

- An Kỳ, em có thấy Song Nhi đâu không bác quản gia vừa nói là cô ấy mới về - Triển Hoàng vội hỏi An Kỳ.

- Dạ, Song Nhi về rồi bạn ấy đang trên phòng ngủ - An Kỳ nói rồi chỉ lên tầng trên.

Anh không nói gì mà vội chạy lên phòng của cô. An Kỳ mặt ngơ ngác và chỉ chốc lát đã không thấy bóng dáng của Triển Hoàng.

Tại phòng của cô:

Cô đang cời áo của mình, cô khẽ nhìn vết thương đang rỉ máu, chắc do lúc cô đánh nhau với bọn côn đồ đó đã khiến vết thương bị hở.

- Cách. Song Nhi - Anh không gõ cửa mà đã lao vào phòng của cô và đã thấy cảnh cô đang khoả thân phần trên, may là cô quay lưng lại nên anh không thấy dc cái vết thương và cái không nên thấy.

- BIẾN THÁI!!!!!! - Cô quay ra thấy Triển Hoàng đang đứng ngơ ngác nhìn mình thì vội hét lên và quên không tặng cho anh chiếc dép bông của mình.

- Bộp, ui za - Chiếc dép của cô đã nằm yên vị trên khuôn mặt đẹp như tượng tạc của anh. Kêu lên một tiếng rồi vội đóng cửa đi ra ngoài.

- Thấy không sao chứ - Đúng lúc An Kỳ đi lên thì thấy anh đang ôm mặt liến lại gần hỏi.

- Không, không sao đâu - Anh lắc đầu rồi ôm mũi bỏ đi. An Kỳ nhìn theo anh với con mắt khó hiểu rồi tiến đến gần phòng cô và mở cửa.

- Cách. Con chưa chịu đi hả - An Kỳ vừa mở thì thấy cô nói với giọng tức giận.

- Minh, mình xin lỗi - An Kỳ nghĩ cô đang nói mình thì liền rụt rè xin lỗi!

- Ủa An Kỳ là bạn hả, mình không nói bạn đâu - Cô thấy An Kỳ thì vội hạ hoả.

- Vậy bạn nói ai - An Kỳ nghiêng đầu hỏi.

- À không có gì đâu - Cô gượng cười nhưng trong lòng đang bùng cháy, cô chỉ muốn tìm tên Triển Hoàng đó và đập cho hắn một trận cho chừa cái tội biến thái.

Tại phòng khách:

- Ui za - Anh nhìn mình trong gương, hiện tại mũi anh đỏ và sưng to như trái cà chua đã thế còn nhét hai cục bông gòn vào mũi nữa.

Anh không thể tin được là một chiếc dép bông hình hello kitty nhìn vô hại vậy mà vào tay cô thì lại thành vũ khí có sát thương lớn, bằng chứng là giờ mũi anh không khác gì cà chua.

Đúng lúc đó thì cô và An Kỳ đi xuống. Cô thấy anh thì máu đã dồn hết lên não ánh mắt sắc bén nhìn anh như muốn ăn tươi nuốt sống. Anh thì nhìn cô nuốt khan, mồ hôi lấm tấm trên trán.

An Kỳ nhìn cảnh này mà cố gắng nhịn cười, trông Song Nhi lúc này như một con sư tử đang nổi giận, còn thấy thì như con mèo ốm vậy.

Thấy mình đe dọa bằng ánh mắt đã đủ cô tiến lại cái ghế sofa và ngồi xuống nhưng ánh mắt hằn học vẫn dán lên người anh.

Muốn tránh né ánh mắt giết người của cô nên anh đã bật chiếc tivi lên để xoá tan không khí u ám.

- Hôm nay ngày xx/x/xxxx tại khu s đã xảy ra một vụ hỏa hoạn nghiêm trọng đã thiêu rụi hoàn toàn một căn nhà và hai người thiệt mạng do đám cháy - Cô biên tập viên đều giọng nói.

An Kỳ nghe thấy vậy thì chân tay bủn rủn đứng không vững.

"Đó là nhà của di dượng mà, không không thể nào " An Kỳ vội chạy lên phòng.

- An Kỳ, An Kỳ - Cô chạy theo và gọi lớn.

- Cách - An Kỳ đóng cửa phòng và khoá trái lại.

- An Kỳ, rầm rầm, An Kỳ mở cửa cho mình - Cô đập cửa gọi nhưng không thấy động tĩnh gì.

Cô lùi lại lấy sức vào chân và lao vào đập cửa.

- Rầm - Chiếc cửa vẫn còn nguyên, còn cô đã khóc dờ mếu dờ vì đau chân.

- Song Nhi có tiếng gì vậy - Triển Hoàng thấy cô ngồi ôm chân thì chạy lại hỏi.

Cô không nói gì cả nhưng anh cũng biết cô vừa làm cái gì rồi.

- Em đúng là ngốc, tất cả những nội thất gỗ ở đây đều được làm bằng những cây gỗ quý hàng nghìn năm tuổi, đâu phải em muốn đá bay là đã bay được. Em đâu phải siêu nhân - Triển Hoàng nói.

- Nhưng An Kỳ - Cô nói rồi nhìn chiếc cửa.

- Không sao tôi có khoá dự phòng - Bác quản gia từ đâu xuất hiện nói rồi tiến lại gần mở cửa phòng bằng chìa khoá dự phòng.
- Cách - Mở được cửa cô chạy vào nhưng không thấy An Kỳ đâu. Có linh cảm không hay nên cô mở cửa phòng wc thì thấy cảnh tượng An Kỳ cửa mạch tay và đang chảy máu không ngừng.
- An Kỳ, An Kỳ - Cô hoảng loạn đỡ An Kỳ và gọi.
- S...ong Nh...i - An Kỳ nấp máy miệng nói nhỏ rồi chìm vào vô thức.

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Độc Đáo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Tại biệt thự Hàn Gia:

Phòng ngủ của Song Nhi:

- Um - An Kỳ khẽ mở mắt và người đầu tiên mà An Kỳ thấy chính là Song Nhi.
- An Kỳ, bạn tỉnh rồi hả. Sao bạn ngốc vậy có biết là mình lo lắng không - Cô mừng khi thấy An Kỳ tỉnh lại nhưng cũng không quên buông lời trách.
- Mình xin lỗi, mình lại làm cho bạn lo lắng rồi. Mình bất tài quá phải không, lúc nào cũng chỉ biết làm người khác lo lắng - An Kỳ thều thào nói, đôi mắt đục đục nước mắt.
- Bạn cũng biết sao, mình không trách bạn và cũng không nghĩ bạn bất tài. Mình hiểu cảm giác của bạn lúc này đang rất hoang mang, nhưng bạn nghĩ chết là giải quyết được mọi chuyện sao, bạn có nghĩ tới cảm giác của mình khi mất đi người bạn thân không. Chết thì quá dễ, sống mới khó và sống cho tới cuối đời còn khó hơn - Cô giảng một tràng từ cho An Kỳ hiểu.
- M...ình x...in l...ỗi - An Kỳ không cảm được nước mắt ôm chầm lấy Cô.
- Từ giờ, đừng nghĩ đến những chuyện bi quan như chết nữa nha - Cô vuốt tóc An Kỳ ôn nhu nói.

Tất cả mọi chuyện diễn ra đều được Triển Hoàng thu vào tầm mắt. Nãy giờ anh đứng ở cửa phòng và đã chứng kiến mọi chuyện. Anh có cảm giác Song Nhi giống liều thuốc an thần vậy, dù có chuyện buồn cỡ nào thì chỉ cần có cô ở bên thì sẽ cảm thấy ấm áp dễ chịu.

Buổi tối tại biệt thự Hàn Gia:

- Đói quá - Cô đi từ trên lầu xuống miệng liên tục kêu than.
- Khịt khịt, có mùi gì thơm vậy ta - Đang đi được nửa cầu thang thì cô dừng lại khi ngửi thấy gì đó.
- Á giờ ăn tới rồi, giờ ăn tới rồi - Mùi đồ ăn thơm lừng phát ra từ nhà bếp đã đánh thức tâm hồn ăn uống của cô, không suy nghĩ nhiều cô chạy hết tốc lực vào nhà bếp.
- Ủa An Kỳ, bạn làm gì ở nhà bếp vậy - Khi cô vào thì thấy An Kỳ đang nấu đồ ăn nhìn rất vui vẻ.
- Song Nhi, bạn xuống rồi sao. Bạn lại bàn ăn ngồi đi mình nấu sắp xong rồi - An Kỳ quay lại cười nói rồi tiếp tục nấu ăn.
- Bạn đang bị thương mà, mấy việc này để cho các chị giúp việc làm là được rồi - Cô lại gần bàn ngồi và rót nước uống.
- Sao vậy được, bạn và thầy đã chỉ mình ở nhờ thì làm sao mình ăn ở không được. Mình đã hỏi ý kiến bác quản gia rồi từ giờ mình sẽ phụ nấu ăn - An Kỳ bụng ra một đĩa cá chiên vàng thơm rồi mỉm cười nhẹ nói.
- Chà con heo đã có mặt ở phòng ăn sớm vậy ta, may mà mình xuống kịp không thì xương cũng không có mà ăn - Triển Hoàng ung dung đi vào phòng ăn hai tay đút túi quần đầy tự mãn châm chọc cô.
- Anh nói vậy là sao, ý anh nói tôi ăn hết phần của anh, ăn luôn xương hả - Cô nghiêng răng nhìn anh toé lửa nói.
- Đâu có, anh nói con heo mà chứ đâm đâm nói em. Lỡ em nổi điên lại cho anh ăn dép bông của e thì tiêu khuôn mặt nam thân này - Anh ngồi xuống ghé đối diện với cô rồi chống tay lên bàn nói.
- Thôi, thầy và Nhi đừng cãi nhau nữa mà. Hai người ăn cơm đi - An Kỳ bụng nổi đĩa salad đặt lên bàn rồi hoà giải.

- Xỉa ai thêm cái nhau với tên xeko đó chứ - Cô liếc anh rồi quay ra chỗ khác.
- Xeko là sao?- Anh thắc mắc không hiểu cô nói gì.
- Anh muốn biết không?- Cô quay lại hỏi anh.
- Muốn!- Anh ngậy thơ thật thà trả lời.
- Xeko nè - Cô mở chiếc điện thoại của mình lên rồi khoe anh.
- Cái gì! Ý em nói anh giống tên mỏ nhọn này hả - Triển Hoàng bất mãn nói.
- Hahaha - Cô ôm bụng cười khi thấy mặt ngố tàu của anh, An Kỳ cũng không nhịn được liền bật miệng cười khẽ.

Vậy là bữa tối diễn ra trong bầu không khí vui vẻ, thỉnh thoảng Triển Hoàng và cô tranh nhau đấu đũa trên bàn ăn, An Kỳ thì được nhiều trận cười sảng khoái. Nhìn họ rất vui vẻ, nhưng niềm vui đó có tồn tại được lâu?

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77

8h30p tối

Tại phòng của cô.

Cô đang lăn qua lăn lại trên chiếc giường lớn, miệng thì không ngừng ca thán.

- "Chán quá, ôi mẹ ơi chán quá".
- "Hừm cũng tại tên Triển Hoàng đó, hán không cho mình đi đâu hết. Nếu có đi thì phải có hán kè kè bên cạnh như bảo mẫu vậy".

Cô ngồi dậy trách móc dũa xả.

Cô tiến lại gần bàn học và ngồi xuống ghế, cô với tay mở chiếc laptop. Đột nhiên có thông báo tin nhắn facebook của người lạ, cô tò mò click chuột vào và đọc.

- "Xin chào, chúng ta làm quen được không " Người lạ đó nhắn.
- "Được thôi. Tôi tên Song Nhi, còn bạn "- Cô cũng nhắn lại.
- "Tôi là ai? Điều đó không quan trọng. Điều quan trọng là tôi biết đồ cô là ai "- Người đó nhắn lại.
- "Tôi không hiểu "- Cô khẽ chau mày khi đọc được dòng tin nhắn đó và cô cũng nhắn trả lời.
- "Cô là Hàn Song Nhi 17 tuổi, là đại tiểu thư của Hàn Gia. Từng là hôn phu của tổng tài Lãnh Hàn Phong nhưng đã bị hủy hôn. Đã phải nằm viện và hôn mê sau sự cố bảo vệ vị hôn phu hụt. Khi tỉnh lại hầu như đã biến thành một con người hoàn toàn khác. Cô cũng là nguyên nhân khiến Lâm Nhược Hy chết. Tôi nói vậy có gì sai không Hàn tiểu thư "- Người đó nhắn một đoạn dài.

Cô như không tin vào mắt mình khi đọc những dòng chữ đó.

"Tại sao, tại sao người này biết đồ mọi chuyện của mình. Việc mình có hứa hôn với Hàn Phong chỉ có người ở Hàn Gia và Lãnh Gia biết và chuyện mình bị hủy hôn cũng không đề lộ ra ngoài, vậy tại sao người này lại biết đồ như vậy " Cô thất thần suy nghĩ.

- "Cô đừng thắc mắc chuyện tại sao tôi biết đồ về cô "- Vài phút sau không thấy có hồi âm thì người đó nhắn tiếp vẫn chưa có vẻ khiêu khích.
- "Nói! cô là ai"- Cô lạnh lùng gõ từng chữ. Cô nghĩ người này đã cho người điều tra về lai lịch của cô, còn lý do là gì thì cô không biết nhưng chắc không tốt đẹp gì.
- "Tôi nói rồi, tôi là ai không quan trọng. Quan trọng là tôi biết rất đồ về cô "- Người đó trả lời.
- "Cô muốn gì "- Cô không kiên nhẫn mà hỏi tiếp.

- "Tôi uống gì hả? Tôi muốn cô trả lạ những thứ mà cô nợ tôi "- Người đó trả lời, from chữ đầy gay gắt.

- "Tôi nợ cô? Tôi nợ cô cái gì"- Cô bắt ngờ hỏi.

- "Một thứ rất quý giá, nếu muốn biết thì hãy tới bar Angle's tìm tôi. Tôi sẽ đợi cô"- Ngườ đó nhấn xong rồi out không để cô hỏi thêm điều gì.

Cô khẽ đóng laptop lại và ngồi suy nghĩ.

" Cô ta là ai, tại sao cô ta biết đồ mình như vậy. Cô ta nói mình nợ cô ta một thứ quý giá nhưng mình nợ thứ gì của cô ta?"

Một mớ câu hỏi hiện lên trong đầu cô.

- " Không được mình phải đi "- Cô nói rồi ngồi bật dậy khỏi ghế và tiến đến tủ quần áo, cô lấy cho mình một chiếc quần jean rách, áo thun from rộng đơn giản, kèm theo một đôi giày thể thao. Nhìn cô rất năng động, cô thả mái tóc dài màu nâu hạt dẻ óng ả.

Cô mở cửa phòng một cách nhẹ nhàng và đóng lại cũng rất nhẹ nhàng. Cô từ từ nhìn ngó xung quanh rồi lao hết tốc lực xuống cầu thang, khi bước ra gần tới cửa thì...!

- " Bạn đi đâu vậy "- Có tiếng nói vọng từ đằng sau khiến cô đứng hình rồi từ từ quay lại.

- " An Kỳ, bạn làm mình sợ đấy "- Cô thở phào vuốt ngực khi thấy đó là An Kỳ.

- " Bạn định đi đâu à -" An Kỳ lại gần nhẹ nhàng hỏi.

- " Mình đi có chút việc, bạn giữ bí mậtùm mình nha. Đừng nói cho Triển Hoàng và bác quân gia biết"- Cô nói nhỏ vào tai An Kỳ.

- " Tối như vậy rồi bạn ra ngoài nguy hiểm lắm "- An Kỳ nhấn mặt nói.

- " Mình không sao mà, vậy nha nhờ bạn đó "- Cô cười phẩy tay nói rồi chạy đi vì sợ nán thêm An Kỳ lại nhấn nhó hỏi thì nguy.

Tại bar Angle's

Bar Angle's là quán bar nổi tiếng nhất thành phố nơi đây tụ họp rất nhiều thiếu gia, tiểu thư, của những gia đình thượng lưu. Ngoài gia đây cũng là nơi bàn chuyện của các boss và lão đại có máu mặt ở thành phố cũng như ở toàn đông nam á. Nên chỗ này không phải muốn vào là vào được.

Cô bước vào trong bar, tiếng nhạc sập sinh rất lớn, những chiếc đèn đủ màu sắc nhấp nháy nếu người nào không quen rất dễ chóng mặt nhưc đầu. Tiếng hú hét của bọn cậu ấm cô chiêu, kèm theo là những nữ vũ công ăn mặc mát mẻ uốn éo trên sân.

Cô lại gần quầy bar và ngồi xuống nhìn xung quanh, cô đang cố tìm hình bóng người lạ đó mặc dù chưa thấy mặt cô ta bao giờ.

- " Cô em uống gì "- Có một tên chủ quầy bar nhìn cô từ trên xuống dưới rồi hỏi.

- " Một ly whisky "- Cô lạnh lùng nói.

- " Ok "- Tên chủ quầy bar nháy mắt với cô rồi lấy rượu cho cô.

- " Reng reng. Alo "- Chuông điện thoại của cô reo lên, cô lấy chiếc điện thoại ra và bắt máy.

- " Tôi biết thể nào cô cũng tìm tôi mà "- Giọng nói của một người con gái trẻ vang lên.

- " Cô biết số điện thoại của tôi?"- Cô bắt ngờ nói.

- " Tôi biết hết mọi thứ về cô mà "- Cô ta nói bằng giọng khinh khinh.

- " Cô biết tôi đã tới vậy chắc cô đang quan sát tôi đúng không "- Cô nhìn hết mọi nơi nhưng do ánh đèn mờ ảo nên tầm nhìn của cô bị hạn chế.

Cô ta không nói gì liền cúp máy, trong khốc khuất có một cô gái mang một chiếc mặt nạ đen đang dõi theo từng cử chỉ của cô.

- " Hành động đi "- Cô ta nói với người đàn ông ngồi cạnh mình. Người đàn ông đó không nói gì chỉ gật đầu rồi đứng dậy.

Cô ta cầm ly rượu vang đỏ lên lắc nhẹ rồi môi cô ta nhếch lên đầy quý dị.

Tại chỗ của cô:

Cô không biết cô ta cúp máy lúc nào nữa.

- " Cô ta chắc chắn ở đâu đó trong bar này "- Cô cật máy miệng thì lẩm bầm.

- "Rượu của cô em đây. Chắc cô em bị thất tình hả "- Hấn ta đưa ly rượu cho cô và cười cợt hời.

Cô không nói gì mà chỉ cầm ly rượu lên và ngửi.

" Đây là rượu giả " Cô nhăn mặt nghĩ. Thật ra cô cũng là người sành về các loại rượu, trước khi xuyên không cô đã từng thử qua tất cả các loại rượu từ hảo hạng đến tầm thường nên có khả năng rất nhạy về mùi và vị các loại rượu. Cô đoán 90% đây là rượu giả.

Có lẽ tên chủ quầy bar này nghĩ cô cũng giống với đám công tử, tiểu thư chỉ biết vùng tiền ăn chơi chứ không biết thưởng thức.

- " Chào cô em, cô em đi một mình hả. Có cần tụi anh ngồi cùng không "- Từ đâu có 3 tên tiến tới ngồi cạnh cô nói.

Cô không nói gì mà chỉ chăm chú đánh giá ly rượu trên tay.

- " Haha cô em thật thú vị. Càng lạnh lùng anh càng thích "- Hấn ta vuốt ve cặp đùi thon thả của cô.

- " Xoảng "- Âm thanh lớn vang lên làm cả quán bar im lặng, người chơi DJ cũng dừng lại.

Cô vừa cầm ly rượu của mình phang thẳng vào đầu của tên dám vuốt ve cô, tên đó ngã lăn ra tay thì ôm đầu đang chảy máu, chiếc ly vỡ thành nhiều mảnh văng khắp sàn. Cô đứng dậy tay của cũng bị mảnh thủy tinh làm chảy máu nhưng không là gì đối với cô!

- " Con khốn, mày dám "- Tên đứng cạnh cô thấy người của mình bị như vậy thì tức giận nói và định lao về cô.

- " Xoảng "- Lại một âm thanh nữa vang lên, cô với tay lấy chai rượu XO của người bên cạnh và thẳng tay đập vào đầu tên tính đánh cô!

Bạn đang đọc truyện *Thay Đổi Nữ Phụ Xấu Xí (Nữ Chính Đợi Đó)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.